

Title : कामरत्न KAMA RATNA

Micro. No.

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Lines (in a page) 9/10

Chapt. / act /

Scribe / donor

Ruler / place

Illus. : रेखाचित्र & Line drawing of
Diagrams

Material : palmleaf / paper / thyasaphu / one side yellow

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ ॐ नमः शिवायः ॥ यस्यैश्वर्यं विमलं चाण्डालिदं सर्वैरेवमेत
विविधं सिद्धं मधुपुत्रेण, निर्वाणं सुक कल्याणं वा शक्तिं शक्तिं सख्यं दुःखं ह्रीं ममामि ॥१५॥

सिनाप्रि वाम्प / Colophon

इति श्रीनाथ विचित्रे काम एवमे षोडशो पदेष्टा : ॥

२५. कामरत्न

फरशीन्द्ररत्न वज्राचार्य.

॥ कार ॥
॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥

॥ ॐ नमः शिवायः ॥

यस्येश्वरस्य विमलं चरणारविंदं संसेव्यते विविधसिद्धमधुव्र
तेन निर्वाणसूक करुणामृतवर्णपूर्णं तं शंकरं सकलदुःखहरं नमामि ॥ १ ॥ कामरत्नमिदं वित्रं नाना
तंत्राणां वात्मया ॥ वस्यादियद्गर्णमात्रस्यासाधनांतमसुदृतम् ॥ २ ॥ वश्याकर्षणकर्माणि वसंते योजये
त्प्रिये ॥ ग्रीष्मे विद्वेषणं कुर्यात् प्रायश्चित्तं भनं स तथा ॥ ३ ॥ शैशिरे मारणं वैवशांतिकं सरदि स्मृतं ॥ हेमन्ते
पौष्टिकं कुर्यात् वसु कर्म विशारद ॥ ४ ॥ वसंतश्चैव पूर्वाह्ने ग्रीष्मे मध्याह्ने उच्यते ॥ वर्षांते यापणहेतु पदो
घेशिशिरः स्मृत ॥ ५ ॥ भद्रात्रे शरत्कालः उषा हेमन्त उच्यते ॥ मृतवः कथिता ये ते सर्वे येन क्रमेण तु ॥ ६ ॥
नदिहीनानसिद्ध्यंति प्रयत्नेनापि कुर्वतः ॥ अतन्यं कर्णं ते हि कुर्वंति सिद्ध्यंति नान्यथा ॥ ७ ॥ अने वश्यादि
करणं कर्माणां मृतनिर्णयः ॥ वशीकरणकर्माणि दशम्यां साधयेद्बुधः ॥ ८ ॥ तृतीयायां त्रयोदश्यां त
थाकर्षणकर्मणोः ॥ उच्चाटनं द्वितीयायां षष्ठ्यां वैवशकारयेत् ॥ ९ ॥ सम्भनं च वतुर्दश्यां वतुर्ध्यापति य

॥ १५ ॥
॥ १ ॥

यपि ॥ मोहनं च न व म्यां नु त था ष ष्ठा य यो जयेत् ॥ १० ॥ द्वादश्यां मारणां स प्रम्ये का द श्यां त थै व च ॥ पंचम्यां
व यो जये च्छां तिका दिकं ॥ ११ ॥ सर्व विद्या प्र सि द्ध र्थ ति थ यः क थि ताः क्र मात् ॥ ॥ इति ति थि निर्णय
॥ ॥ स भनं मोहनं वै व शी करण मु त्र म ॥ वि द्ये षो षा ट नं व हि वा यु यो गे न का रयेत् ॥ ज्ये ष्ठा चै वो त्र ण षा टा
अनु ण वा च रो हि णी ॥ मा हे तु म ण ड ल स्था च षो क्ता क र्म प्र सि द्धि दा ॥ स्वा उ त्तरा भा ड य दा मू ला श न भि षा स्त
था ॥ पूर्व भा ड य दा श्ले षा त्तै या वा रु ण म ध्य गाः ॥ पूर्वा षा ट्यं त त क र्म सि द्धि दा शं भु ता स्मृ ता ॥ स्वा ति ह सा मृ
ग शि ण वि त्रा चो त्र र फा लु णी ॥ पु ष्या पु न र्वा हि म ण ड ल स्थाः पु की र्ति ताः ॥ अ श्वि नी भ र णी वि त्रा ध ने षा श्र व णे
म घा ॥ वि शा कृ त्ति का पूर्व फा लु णी रे व ती त था ॥ वा यु मं ड ल म ध्य स्था स त्त क र्म प्र सि द्धि दाः ॥ ॥ इति मोह
नु दि म ण ड ल निर्णयः ॥ ॥ शान्ति क पौ ष्ठि क श्रै व अ भि वारि क क र्म णि ॥ त र्ज न्या दि स मा रू ढं क र्या य था क्र
म च्छु द्धिः ॥ त था ण्गु ष्ठ स मा रू ढा सर्व क र्म भु भे त तः ॥ ॥ इति अं गु ली निर्णयः ॥ अथ मूलिका ग्रहण विधिः

॥ कार ॥

॥ २ ॥

॥ विधिमंत्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत् ॥ एकान्ते तु शुभारां न्येतिष्ठत्येकपदौषधं ॥ कार्यसिद्धिर्भवे
त्तेन वीर्यमस्ति च तत्र ये ॥ बल्मीकवृक्षरथात्तल्लेख्योत्ततः ॥ श्मशाने युजातविधिनाविहिताप्यौष
धयः सिद्धिदासु ॥ जलजीर्णमग्निकवलितमकालजातं रुमिक्षतशरीरं ॥ न्यूनतथाधिकं वाऽप्यमद्वयं न
गुर्भिषजः ॥ भूतदियुक्तमम्यव्यगिरि संपातस्थितैः ॥ आर्द्ररूपासितैर्वपिसंश्लेषं सर्वमौषधं ॥ इत्ये
वं सर्वमूलानां विधिमंत्रश्च कथ्यते ॥ आदौ वृक्षमूलं गत्वा अभिमंत्रयतः ॥ वेतालाश्च पिशाचाश्च राक्षसाश्च
शरीरसृया ॥ भयसर्पनुये सर्ववृक्षादस्मादि वा जया ॥ ॥ ततो नमस्कारः ॥ ॥ नमस्तेऽमृतशंभूते बलवी
र्यविवर्द्धिता ॥ बलमायूश्च मे देहि पापं मे त्राहि हरतः ॥ ॥ ततः खननं ॥ ॥ येन त्वां खनते बुद्ध्या येन त्वां ख
नते मृगुः येन इडश्च वरुणो येन त्वामुपचक्रसे ॥ ॥ तेनाहं खनयिष्यामि मंत्रपूतेन पाणिना ॥ भाउ न्याने
मानि पति ते माने जातान्यथा भवेत् ॥ अत्रैकतिष्ठ कल्याणि मम कार्यं करि भव ॥ मम कार्यं कृते सिद्धे तत्तत्त्व

॥ गुरु ॥

॥ २ ॥

३१६ वशि
क १२९

गंगमिष्यसि ॥ उं ह्रीं वामुदे हं फट् स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण आदित्यवारे पुष्यनक्षत्रे वाप्यर्कयोगे वा औषधि
रुत्यायेत् ॥ उं ह्रीं क्षौं फट् स्वाहा ॥ अनेन मूलिकां धेयेत् ॥ इति मूलिकाग्रहणविधिः ॥ उं वंदनदुमहदं उ
स्वाहा ॥ उं भुत्रिकपालमालिनी स्वाहा ॥ पुन्येकं सत्यधाजप्रावंदाया स्वातनः कार्यसिद्धिः इति वंदाय हरा
विधिः ॥ इत्येवं सर्वविशानां सिद्धये निर्णयमुक्तं चित्तं वा त्रयत्नेन मूलिकाग्रहणादिकं ॥ ॥ अथ वशीक
रणम् ॥ तत्र सर्वजनवशीकरणः ॥ वर्णां मां मुन्नमं वर्णमंतस्थानंतथेव ॥ उं कारं शिरसा वापि उं कार
शिरसंततः ॥ अधोभागं वरेफं च दत्वा मंत्रं समुद्धरेत् ॥ निरामिषान्नभोक्ता च जप्यो मंत्रमुन्नमं ॥ क्रौं उं अ
नेन मंत्रेण असाध्यमपि राजारणं पुत्रमित्राश्च बांधवाः ॥ यन्मे गोत्रसमुत्पन्नाः पशवो ये च सर्वशः ॥ ते सर्वे व
शनायांति सहस्राङ्गस्य जायनात् ॥ स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा च ये साध्या गृह्णित्वा नाम तस्य वै ॥ इत्यादिकं सर्वमंत्रग्राह्यभक्त्या
गुरोस्तदा ॥ सिद्धयति सर्वकार्याणि नान्यथा सिद्धिभागभवेत् ॥ उं नमः कटविकटघोररूपिणी स्वाहा ॥ उं अ
नेन मंत्रेण सप्ताभिर्मंत्रितं भक्तपिंडं यस्मिन्नाम सप्ताहं खाद्यते शत्रुमेव वश्यो भवति ॥ उं वश्यमुखी राज

॥ कार ॥

॥ ३ ॥

मुखि स्वाहा ॥ अनेन सप्रधामुखपुक्षालनात् सर्वे वश्या भवन्ति ॥ ॐ राजमुखिवश्यमुखि स्वाहा ॥ वामह
स्तैतैलं स्थाप्य भस्ममिकया त्रिधा भिमं च पुनर्मूलमंत्रं त्रिधा यठित्वा मुखकेशादौ विलेपयेत् ॥ प्रातः का
ले रथ्यायां स्थित्वा तदा सर्वे जनावदया भवन्ति ॥ व्याघ्रापिनस्वादति ॥ ॐ वामुडे जये २ भजये २ माहये २ स
र्वरुवान्तभः स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण पुष्पाण्यभि मंत्रयस्मै दीयते ॥ सर्वश्या भवति ॥ एकविंशस्थितो मं
त्रा मंत्रं जप्त्वा युतत्रयं ॥ ततः क्षोभयते लोकान् दर्शनादेव साधकः ॥ भूतं रं वटमूलं च जलेन सह घ. वडा
विजटा पृथ्वा मध्ये मसहस्रं रुतलिभशेमलेष्येत् ॥ विभूत्या मंयुतं मंत्रं तिलकं लोकवश्यकम् ॥ पुष्पे पुन
र्नवाभूलं करे सप्ताभि मंत्रितं ॥ वद्मसर्वत्र संयुतं ॥ स्यात्तं त्रौप्यत्रैव कथ्यते ॥ ॐ ॐ ॐ क्षाभय भगवत्वं स्वाहा
॥ इमं मंत्रं उक्तयोगस्य अष्टोत्तरसहस्रस्य जपे सिद्धिः ॥ अपामार्गस्य मूलं तु घेषयेदोचनेन च ॥ ललाटे तिल
कं कृत्वा जगन्मयं ॥ ॐ नमः कंदरसविजालिना सर्वलोकवशं करि स्वाहा ॥ इमं मंत्रं अष्टोत्तरशतं जपे सिद्धिः

॥ गुरु ॥

॥ ३ ॥

उक्तयोगस्य ॥ कल्पयक्षेत्रतुर्दृश्यां वा उपोषितः ॥ बलिंदत्वा समुद्रस्य सहदेवा सवर्णीयेत ॥ ताम्बूलनतुत
वूर्णादजं वश्यकराणां क्वम् ॥ स्त्रानेलपेवतवूर्णा योज्यं वश्यकरं भवेत् ॥ रोचना सहदेवी भ्यां तिलकं लोक
वश्यकरं ॥ शिरसि धारयेत्तूर्णा सर्वत्र वश्यकरं भवेत् ॥ मुखे वक्षिष्वा वमूलं तु कथां वधातु कामयेत् ॥ या ना
रिसा भवेद्वश्यामंत्रयोगेन कथ्यते ॥ ॐ नमो भगवति मातंगेश्वरी सर्वमुखरजनी सर्वेषां महामाये मातंगे
कुमारिकेलहलहजित्के सर्वलोकवशं करी स्वाहा ॥ सहस्रं जप्त्वा सर्वयोगानां सिद्धिः ॥ स्वेताय राजितामूलं च
उक्तं क्षेत्रसमुद्रतं ॥ रंजिताक्षो नरसेन वशीकुर्याज्जगत्रयं ॥ तं मूलं रोचनायुक्तं तिलकेन जगद्वशम् ॥ शिला रो
चत तन्मूलं वारिणा तिलके कृते ॥ संभाषणेन सर्वेषां वशीकरणमुत्तमम् ॥ स्वर्णेन वेष्टितं कृत्वा तेनैव ति
लके कृते ॥ दृष्ट्वा मात्रं वशं यांति नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥ ग्राह्यं शुक्लत्रयोदश्यां स्वेतगुनीयमूलकम् ॥ ताम्बूलन
प्रदातव्यं सर्वलोकवशीरं ॥ ॐ वल्लुकिरगोरक्ष भवेन्मामघामृतं कुरु स्वाहा ॥ इमं मंत्रं योगानां सहस्रं जपेत्

॥ कार ॥
॥ ४ ॥

सिद्धिः ॥ हृत्पादचक्षुः नाशानां मूलं पुगे पुतायेत ॥ तत्पुंगवाय ते येन यावज्जीवं वशो भवेत् ॥ मंत्रेण मंत्रि
तं कृत्वा दंडे वल्यगडां दिशरमूलकं ॥ रोचनाभिस्तामुपात्रे घृष्टाते त्रयं जनात् ॥ प्रियो भवति सर्वेषां दृष्ट
मात्रेण शंसयः ॥ तं मूलं मधुसंमिश्रं ललाते तिलके कृते ॥ ताम्बूले वापदातव्यं वशीकरणमुत्र मं ॥ तमूलं रं
जनो यत्र मूलं पृष्ठाया योजयेत् ॥ ताम्बूले न तु तदुक्ते ध्वं वश्यं समा नयेत् ॥ देवदालीव सिद्धार्थगुटिकां का
रयेद्बुधः ॥ मुखेति क्षिप्य सर्वेषां प्रियो भवति नान्यथा ॥ भृंगमूलं मुखेक्षिप्त्वा सर्वत्र पूजितो भवेत् ॥ रोहिण्यां
वटचंदकं संगृह्य धारयेत् करे ॥ वश्यं करोति सकलं विश्वमित्रेण भाषितं ॥ कुंकुमं तगरं कुंभं हरितालं समं त्र
यं ॥ अतमिकायारक्तेन तिलकं सर्ववश्यकत् ॥ विष्णुक्रांता शुभ्रं गीमुदंडमूललोचना ॥ पिष्ट्वा तु गुटिकां क
त्वा तिलकं वश्यकत्परं ॥ पुष्पोद्भूतं श्वेतभानुमूलं मुत्रैजा भवैः ॥ वटिकां कारयन् प्राज्ञमिलके न जगद्वशम् ॥
अजारक्तेन तन्मूलं पुष्पायापेक्षयेद्बुधः ॥ कज्जलं पातत्वा तु वक्षुषारजयेत्तरः ॥ त्रैलोक्यवशतां याति दृष्ट

॥ गुरु ॥
॥ ४ ॥

मात्रेण संशयः ॥ मूलं तु श्रवणे ऋषेर्विंशतारसंभवं ॥ संगृह्य धारयेद्वश्यं कुरुते सकलं जगत् ॥ कृत्वा य एजि
तामूलं पूष्येणोद्भूतं चूर्णयेत् ॥ गोघृतेन समालोय कज्जलं कारय दुधः ॥ तेनैवां तजित मात्रेण वशं कुर्या
ज्जगत्रयं ॥ पुत्रं जीवय त्रुतिलकं रोचनायुतं ॥ प्रियो भवति सर्वेषां तरः कृत्वा ललाटके ॥ श्वेता पराजिता
मूलं तथा श्वेत उपाययोः ॥ नाश्याय तिलकं कृत्वा वशी कुर्यात् संशयः ॥ मंजिष्ठ तोय दच वासित भानुमू
ले ॥ स्वीप्रांग शोणित युतैः समकुष्ठकेश्व ॥ कृत्वा ललाट फलके तिलकं कृतं तोलोकत्रयं वशयति क्षणमात्र
केन ॥ शंभोर्जलं च मधुकं च कृत्वां ज्वलिं च रुव्यं समं तिज शरीर मलेन मिश्रं ॥ आलेप भक्षण विधौ तिलके
कृते वाथो गाय मेव भुवनाति वशी करोति ॥ मूलं जटातगर मेव विशालिकानां यं चांगं तिज शरीर मलं तथैव
॥ एकीकृतानि मधुना दिवशे कुजस्य त्रैलोक्यं च कतिलकेन वशं जगति ॥ भृंगस्य पक्षयुगलं शुक्रमांशयुक्तं
स्वानामिका रुधिरकं तु मूलं स्वबीजं ॥ एतानि लेप विधिरप्यथ भक्षणाद्वा कुर्वन्ति वश्यं मखिलं जगदप्यस्मात् ॥ ता
लीक कुष्ठतगरैः परिलिप्य वर्त्ति मिहार्थं तैल सहिता दृढ पट्ट वस्त्रात् ॥ पुंसः कपाल फलके विनिष्ठाति ते च

॥ कार ॥
॥ ५ ॥

नेताजनेन वशनां किल यानि लोकः ॥ गोरोचनं पद्मपत्रं प्रियंगुरक्तचंदनम् ॥ एकीकृत्यां जयत्रेयः पश्य
निवशो भवेत् ॥ ॥ अथ राजवशीकरणम् ॥ कंकमं चंदनं चैव रोचनाशशिभिश्चीतं ॥ गवांक्षीरेण तिल
कं राजवश्यकरं परम्

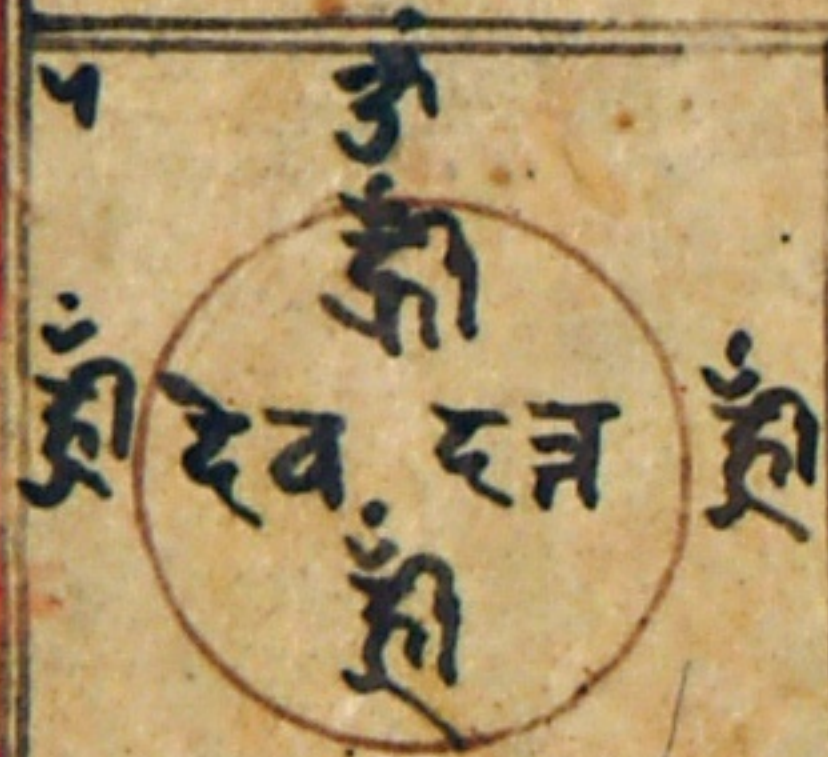
कंकमालक्त गोरोचनया भर्जे
संलिख्य धारयेत्सौ
भाग्यं स देव स कुरुते
यदा धृत स मध्येस्था
पयेत् वति ॥ १

गोरोचनया भर्जे संलिख्य रक्त
सूत्रे नूनः एणसंवेष्टुम्
खरखुरंदेवदत्तं वशं
कुरु स्वाहा
खेपक्षिष्ययं यं पश्यति तं व
श्यकरोति ॥ २

कंकमेन गोरोचनया भर्जेय
स्य नामा वा हो धा न लोभा
अनामि संलिख्य रम्यते
तदा स्त्री वश्यो भवति ॥ ३

गोरोचना भर्जेयस्य
लिख्य स्थापये
शोभ
जंकुमाभ्यां
नामाभि
घने
न सव
वति ॥ ४

॥ गुरु ॥
॥ ५ ॥

ॐ क म गो रो च न
या प श प लि र व लि
र य म धु म ध्य स्था
प ये त् वै रि व श्पो
भ व ति

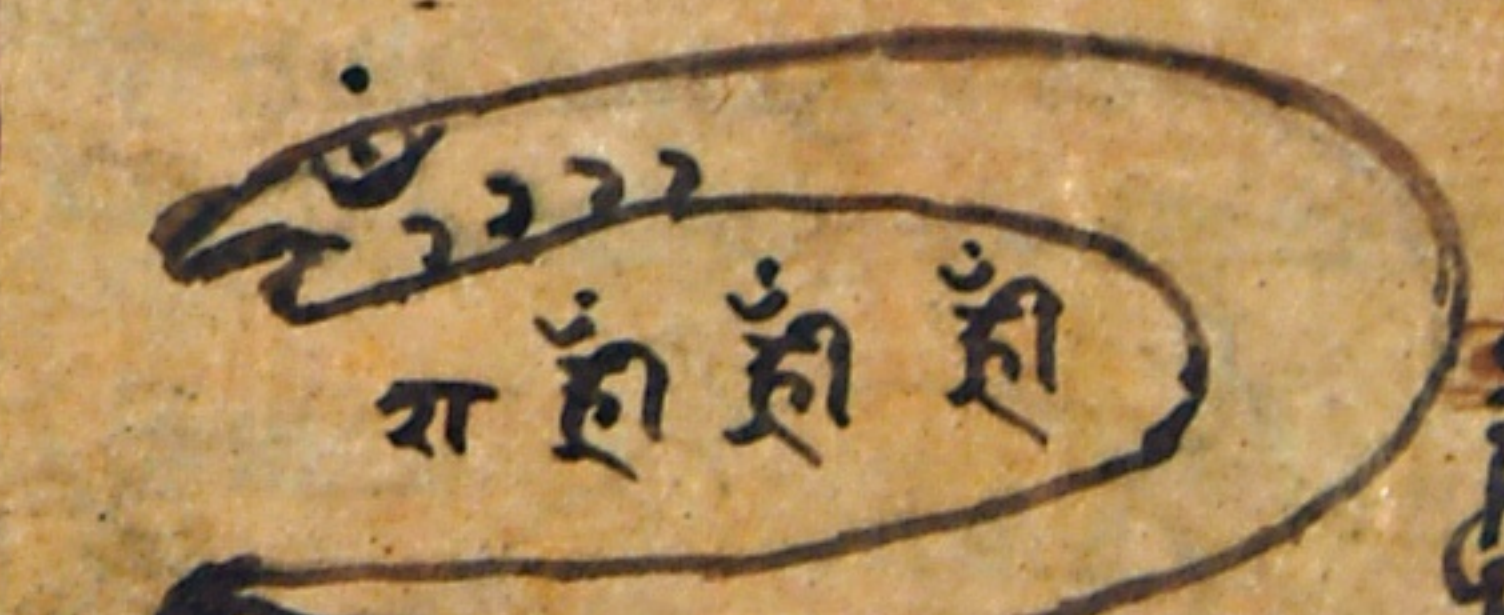
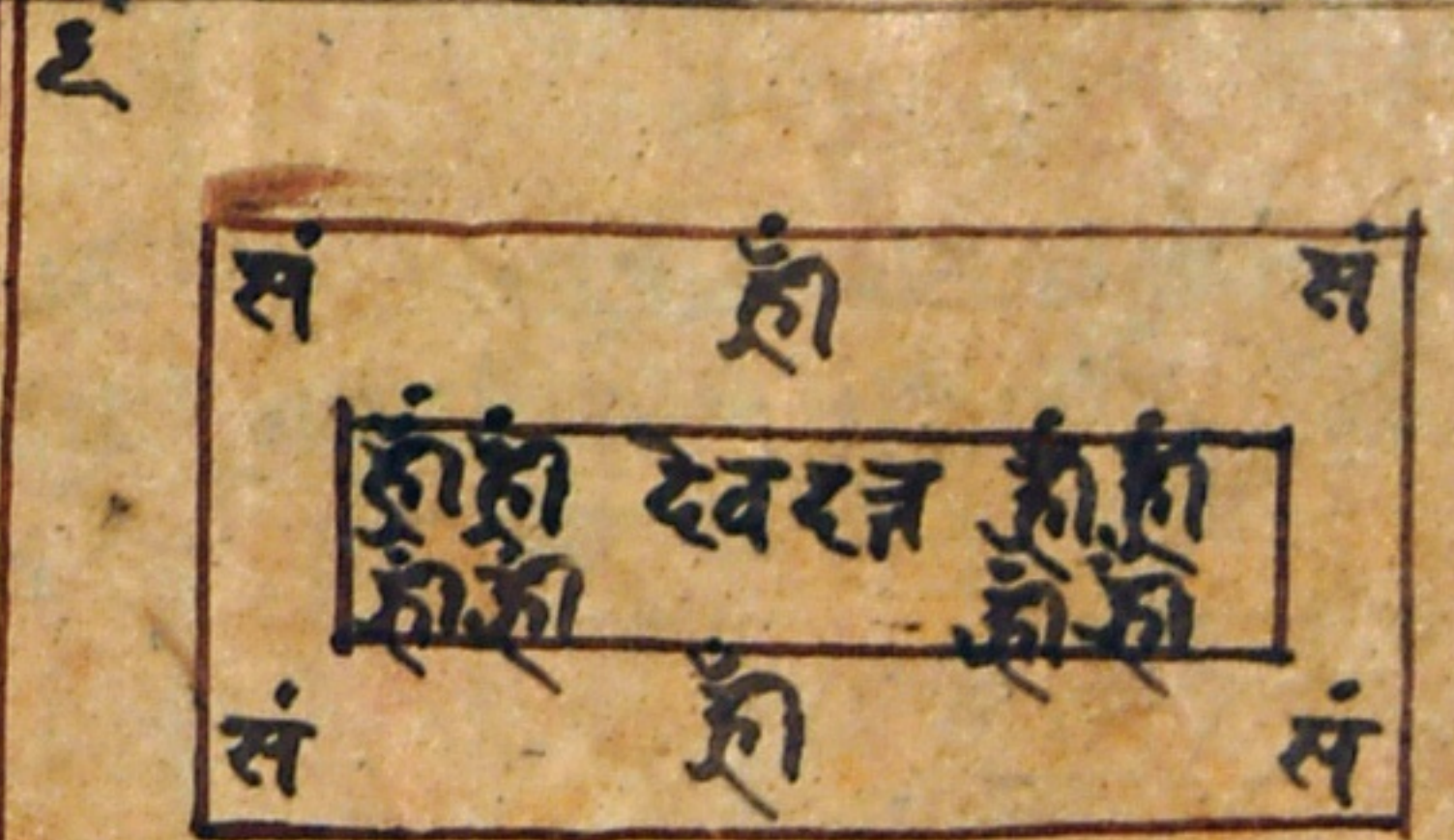
ॐ क म गो रो च ना
भ्यां भूर्जे लि र व
वा हो धा र ये त्
त्रि भु व न म पि व श्प
क रो ति ॥

गो रो व न या भूर्जे
सा ध्या स्या नां मा
भि लि र व वा हो धा
र ये त् श त्रु स मो
पि व श्पो भ व ति ॥

श्री फ कं ट के
ना भा भि लि र व
ज तु वि व रे स्था
प्य ते त्रि भु व न म
पि व श्पं क रो ति

गो रो व न ॐ क मा भ्यां भूर्जे य स्य ना
मा भि लि र व स त्रे णा वे ष्ये त् सर्व दु श्पे

व श ति ॥

शत्रुरपि वश्यो भवति

क्रं. सं. लेख्यस्य नाम कंठे याज्ञोपावस्त्रावल

भर्जैरक्तवन्दनेन तामाभिलिखन्ति
घृतमधुमध्ये विराजस्थापयेत्तव

गोरोवनया

एतच्चक्रं

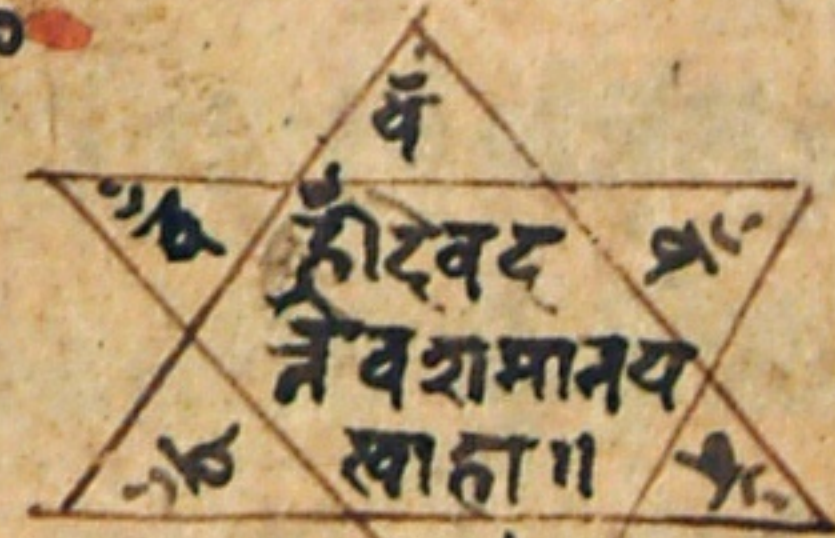

गोरोदनया भूर्नेसा ध्यानामाभि
लिख्य घृतमध्ये मधुमध्ये स्थाप
येत्सर्वश्या भवति निश्चितम् २२

गोएयनयाभर्जेयस्यनामलिख्यदेव

देवीस्थानेस्थापयेत्सर्वश्रेष्ठो
भवति ॥ २३

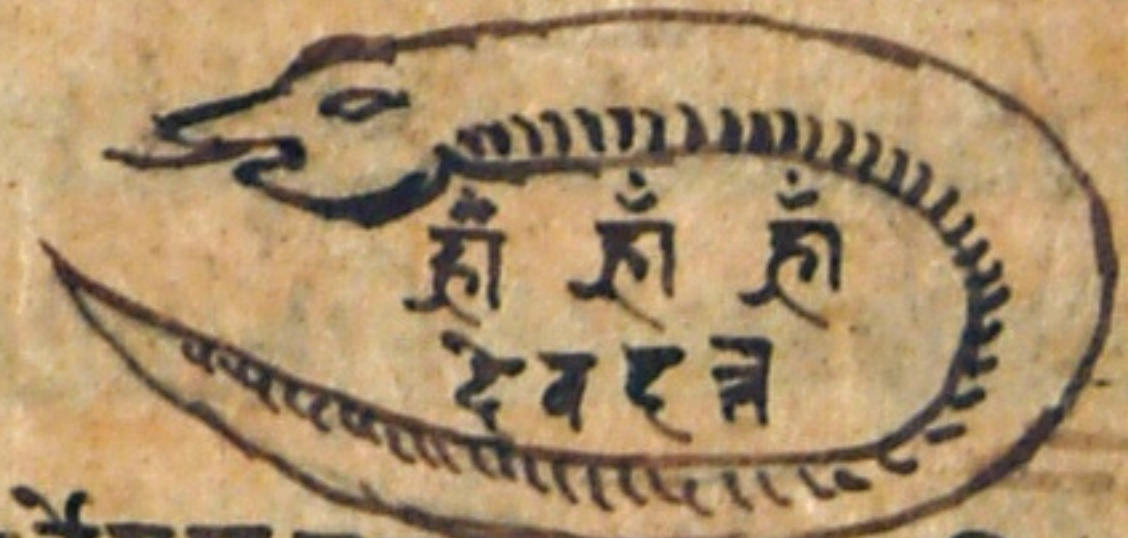

गोरोचनयामूर्जपत्रैश्च्यनासभि
लिख्यसदापुष्पमध्येस्थापयेत्तसो
वश्याभवति

गोरोवनयाभर्जेयस्य
नामलिख्यारक्तस्य

त्रेगावेष्टयेत्तुहस्तौवध्यावश्यो
भवति॥ २४

भूर्जेयस्य नामानि लिख्य अनामिकाया
रक्तेन गोरोवनेन मधुमध्ये स्थापये
त्सर्ववश्यो भवति ॥ २१

ॐ ह्रीं शः अमुकमेव वशमानयस्वा
हा पूर्वमेव सहस्रं जप्त्वा ततो
नैनमंत्रेण तिलकं कारयेत् स प्राप्ति
मंत्रितं वंषकं स्पृष्टुं करेव श्लाघ्य
ततः

॥ कार ॥

॥ ७ ॥

स्त्रिवत्

संगृह्यभरणीमक्षपुष्पायांचविधानतः ॥ राजानंचक्षुरादेवमनुष्योवशमानयेत् ॥ करेसुदर्शनाभूलंबं वज्रागजपि
योभवेत् ॥ ॥ अथस्त्रीवशीकरां ॥ पुष्पेपुष्पेचसंगृह्यभरण्यांतुफलंतथा ॥ शाखांचैवविशाषायांहस्तंपत्रं
विशेषतमूलमूलंसमुद्रुत्पक्ष्मोन्मत्तस्यतत्क्रमात् ॥ पिष्टाकर्पूरसंमिश्रं कुंकुमारोचनासमं ॥ तिलकेस्त्रीवशं
यांति यदि साक्षादहंधति ॥ काकाजंघावचाकृष्टं भुक्कशोरितमिश्रितं ॥ तद्भुक्ते भोजने बालाश्मशाने रोदते सदा ॥
ॐ नमो भगवते रुद्राय ॐ चा मुं दे अमुकी मेव शमानय स्वाहा ॥ उक्तयोगानां भयमेव मंत्रः ॥ पातमुखं तु प्रक्षाल्य स
प्रवाणमिमंत्रितं ॥ यास्यानामापिवेत्रोयं सास्त्रीवश्या भवेद्भुवम् ॥ ॐ नमः क्षिप्रकामिनी अमुकी मेव शमानय स्वा
हा ॥ रुद्राय एजितामूलं तामूलं तसमायुतं ॥ अवश्यायैस्त्रिये दद्याद्दश्या भवति नान्यथा ॥ ॐ हूं स्वाहा ॥ अनेना
मिमंच दद्यात् साध्यसाधकनाम्ना नुकृत्वा सप्ताभिमंत्रितं ॥ दीयते कुसुमं यस्यैसा वश्या भवती कुवम् ॥ सुसाधितो ह्य
यं मंत्रो अवश्यं फलदायकः ॥ तस्मादेतत्पुनरेन साधयेत् मंत्रमुत्तमं ॥ ॐ हूं स्वाहा ॥ विशाषायां तु वंशकमशोकस्य ह
रेत् ॥ हस्ते वज्रावशनां वश्या धिताम् ॥ ॐ वज्राय स्वाहा ॥ अनेनामिमंच वंधयेत् ॥ रुद्रोत्पलं मधुकरस्य च पक्षयु

॥ गुरु ॥

॥ ७ ॥

क्तमूलं तथा तगरजं सितकाकजं घा ॥ यस्याशिरो गतमिदं विहितं विचूर्णां दशी भवत् रुटिति सा तरुणी तच्चित्रं
॥ सव्येन पाणिकमलेन रतावसाने यारे तसाति जधवे न विलासिनीनां ॥ वामं विलिंपति पदं सहस्रवयस्य आवश्ये
वसा भवति नामुविकल्पभावः ॥ सिंधूत्थमाक्षिककयोतमलापि पिष्ट्वा लिंगं विलिप्य तरुणी रमयन्नरोयां ॥ सा
न्यंतयाति पुरुषं मनसापि नूनं दासा भवेदिति मनो रहरदिव्यमूर्तिः ॥ गोरोचनशिशिरदीधिति शंभुबीजैः काश्मी
रचंदनयुतैः कतकडवैश्च ॥ लिह्याध्वजं परिरमत्यवलां नरोयां तस्या सखदहृदये मुकुलत्वमेति ॥ पुष्पेरुज
दामूलं मुखस्थं कारयेदुधः ॥ ताम्बूलादौ पुरातनं वक्ष्या भवति तिश्चितं ॥ तथैव पावला मूलं ताम्बूलेन तु वक्ष्य
त ॥ त्रियभंडिका मूलं पिष्ट्वा गात्रेण संक्षिपेत् ॥ यस्या सा वशतां याति विंडमात्रेण तक्षणात् ॥ स्वकीयकाममा
दाय कामदेवं स्मरेत्पुनः तरुणं हृदये दत्तं तक्षणात् स्त्री वशं भवेत् ॥ गिसित्वा पारदं किञ्चित्तरम्यते मायिका तदा
पाणातोपि च सानारी नंतरं न विमुंचति ॥ कामाकान्ते तच्चित्रे न मा माद्वं जयते निशि ॥ अवश्यं कुरुते वश्यं दायत्रो
विश्ववेष्कः ऐर्षिं स्यां लीकामपि शाविनी अमुकी कामिन्या हयकामेन मम रूपेणैव विदारय दावय स्नेहेन वं
धय वंधय श्राफद् ॥ नागपुष्पं प्रियं गुंचत गरं पद्मकेशरं ॥ जटमांसा नवनूराये त्मं च विन्नमः ॥ स्वां मं तु धूपय त्रेन

॥ कार ॥

॥ ८ ॥

भजते कर्मवत्त्रियः ॥ उं मूनि ३ मुनि ३ महामुनि ३ सर्वसंक्षोभयेत्योप उवेभ्यः स्वाहा ॥ धूपमत्र ॥ पातीयस्यां जलिः स
दादत्वा विद्यामिमां जयेत् ॥ सालंकारान्तरः कन्यालभ्यते मासमात्रतः ॥ उं विचसुर्तामगभ्यर्चकं न्यानामाधिपति
स्वरूपां सालंकारां देहि मे नमस्तस्मै विश्वावसवे स्वाहा ॥ कन्या गृहे शालर्कं छिद्ये दशांगुलं ॥ अक्षेव पूर्वफाला
रणां यस्तु कन्या प्रयच्छति ॥ ॥ इति स्वावशीकरणम् ॥ ॥ वश्यकरांस्त्रि ॥ ॥ पतिवश्ययत्रायं ॥ ॥

ह्रीं	ह्रीं	गोरोवनकुंजमा
ह्रीं	ह्रीं	भ्यायस्य नामानि
ह्रीं	ह्रीं	लिख्यन्तु मध्ये
ह्रीं	ह्रीं	स्थापयेत्सो वश्यो

अथ पतिवशीकरणम् ॥ ॥ खंजरीटस्य मांशानि मधुना संहलेपयेत् ॥ अनेन योनि
लेपेन पतिर्दाशो भवत्यरम् ॥ पंचांगं दाडिमं पिष्ट्वा श्वेतसर्पं संयुतं ॥ योनिलेपे पतिं
दासं करोत्यपि ववर्भगा कर्पूरं देवदारुं वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ उं कामकाममालिनी पतिं

मेव शमानयसिद्धिः ॥ रोचनामस्य पित्तं च पिष्ट्वा पित्तिर्दाशो भवत्यस्तं ॥ शोभितं रोचनायुक्तं तिष्ठानि मधुयुक्तानि
कारयेत् ॥ घाते घाते पत्रं च मधुना योनिलेपे पतिर्वशः ॥ जलौकशां मुखे देयं शंखं शंखादिदूर्णकं ॥ तच्चूर्णं तु समागृ

ठठः उक्तयोगानां सप्ताभिमां त्रितिल
केकृते वामहस्तके निष्ठायां पतिः तिल
कं वश्यकृतं ॥ विचकस्यति पुत्रदातव्यं
वश्यकरं भवेत् ॥ भर्जितस्य यत्र उर्ध्वोक्तः प
तिवश्यकृतः

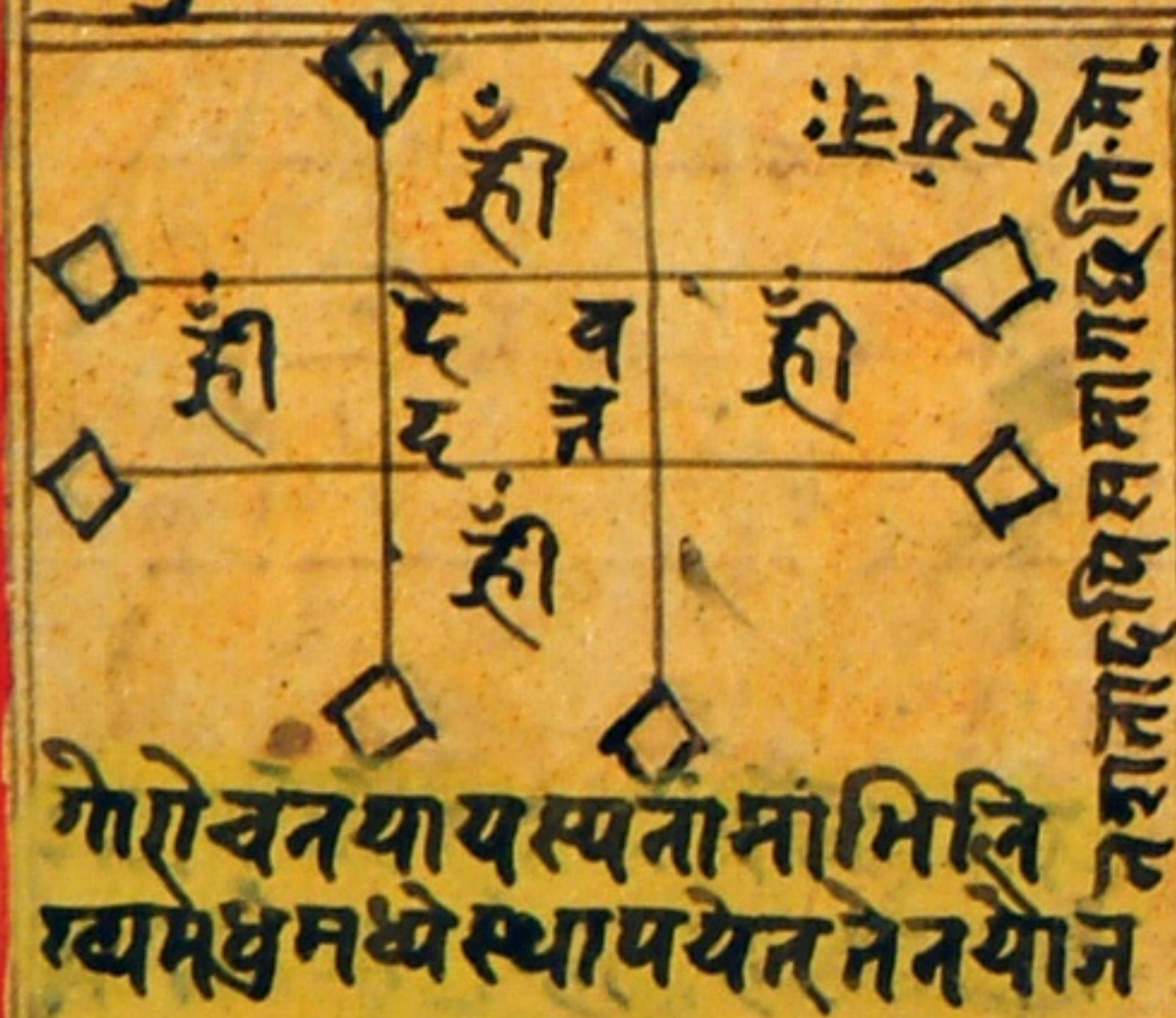
ह्यनामूलेन सामायुतं ॥ दातव्यं स्वातनभोक्तुं वश्यो भवति तान्यथा ॥ गोरोवनालद
लकुंजमभावितायां तथा सदैव कुरुते तिलकं वशित्वं ॥ वातस्यापतेन बहुधा यम

॥ गुरु ॥

॥ ८ ॥

॥ कार ॥
॥ ८ ॥

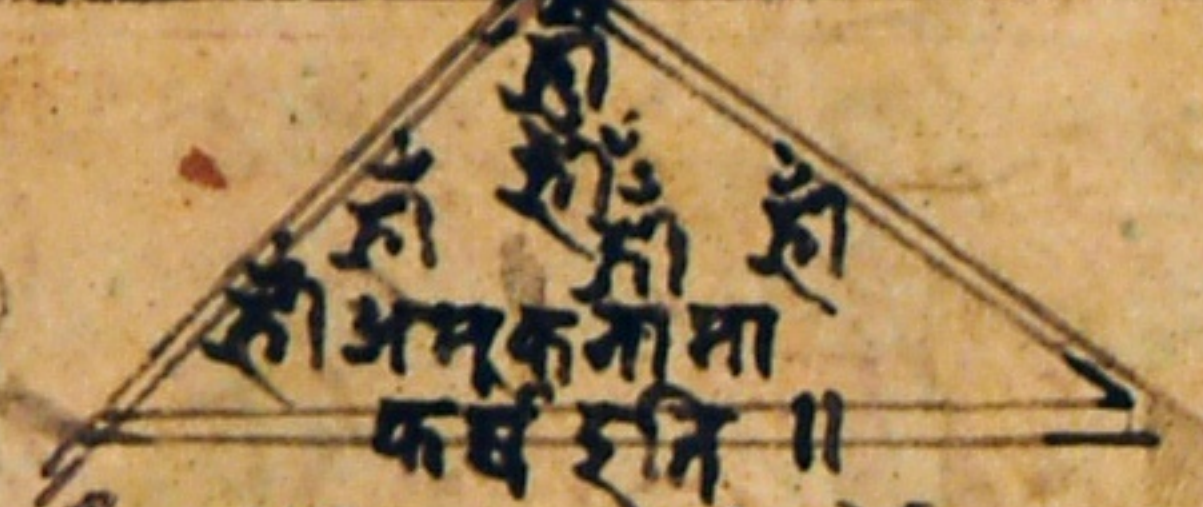
कारे मंत्रयत्नादिं हंकारे वां कुशं तथा ॥ त्रिफलं वामगं पाशं दक्षिणे ज्वलितां कुशं ॥ सध्या येत्स्वकारे मंत्रात्ततो मंत्रमि
मंजयेत् ॥ उं रक्ष वा मुडे ज्वल ज्वपु ज्वलपु ज्वल स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण स्त्रियं दृष्ट्वा जायं कारयेत् ॥ तत्क्षणात्पुष्टतः समा
गच्छति ॥ पूर्वमयूतं जयेत्सिद्धिः अश्लेषायां समादायश्चर्जनस्य वनस्य वंदकं ॥ अजामुत्रेण संघेष्यस्त्राणां शिरसि
शपयेत् ॥ पुरुषस्य पशूनां वाक्षिपेदकर्मणं भवेत् ॥ साध्य वामपदस्थां तु मृत्तिका माहरेत्ततः ॥ ककलास्य रक्तेन
प्रतिमां कारयेद्बुधः ॥ साध्यनामाक्षरं तस्यास्तु डक्तेर्विलिखेद्वृत्तिः ॥ मुत्रस्थाने वनिषते तत्सदा तत्रैव मुत्रयेत् ॥ आकर्ष
यंतु तानां गीशतयोजनसंस्थितां ॥ ॥ मुनः परं आकर्षणादियं च लिख्यते

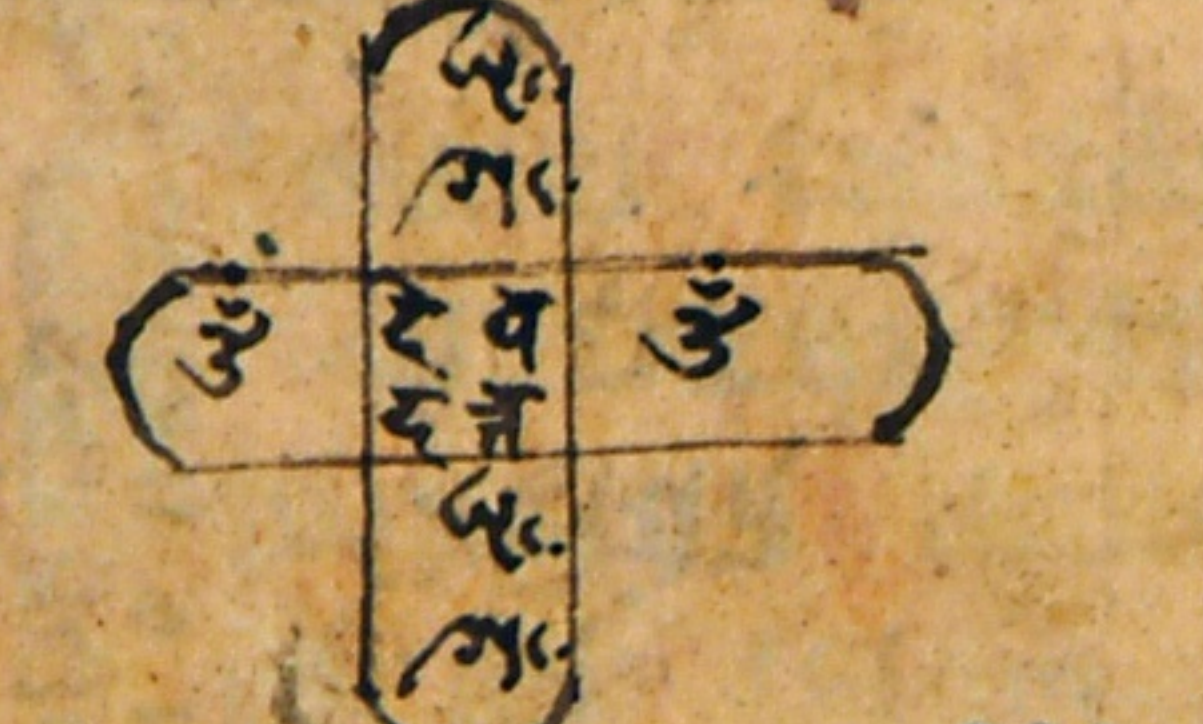

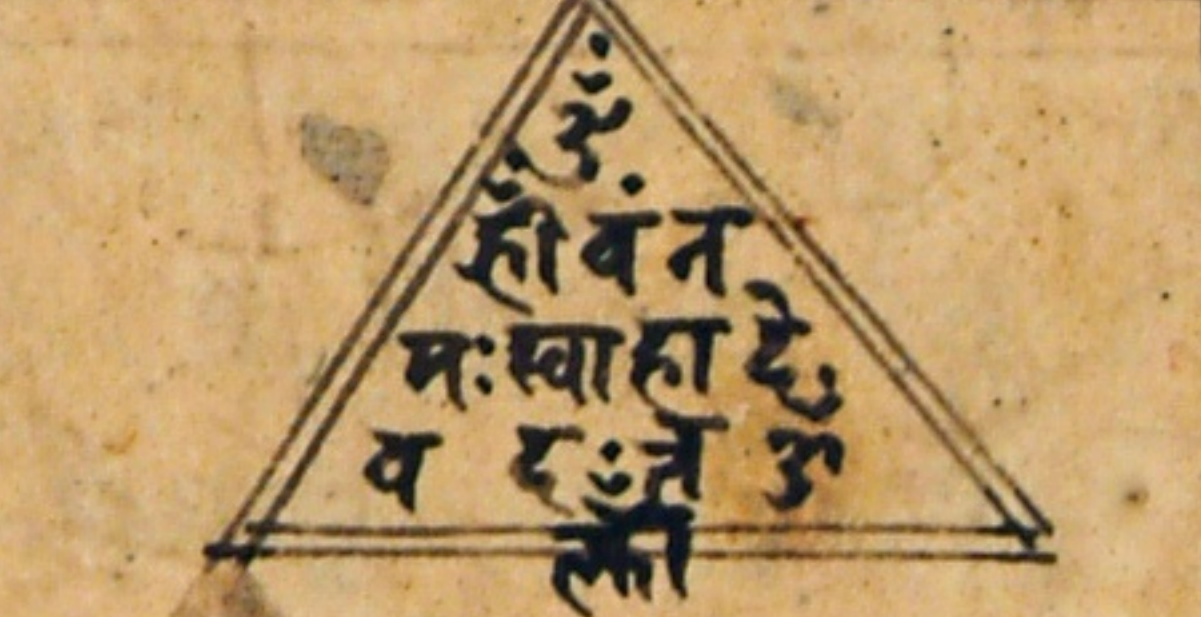
॥ गुरु ॥
॥ ८ ॥

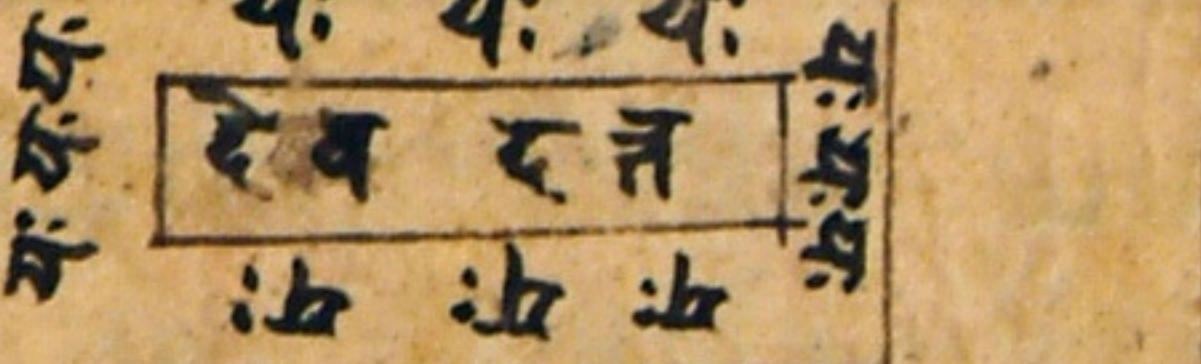

 ऊंक्रमगो रवनाभ्यां संलि
 ख्यमधुमध्यस्थापयेत्तद्व्या

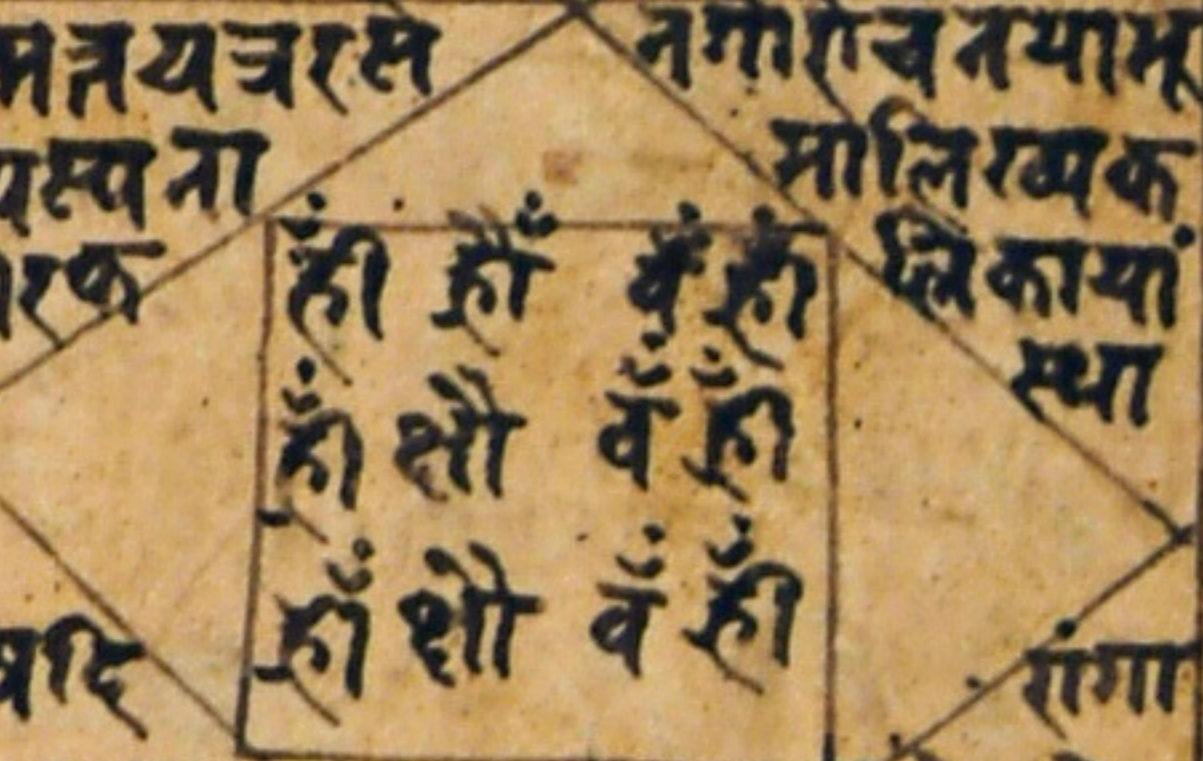

 ऊं फलस्वाहा ॥
 गोरोवनयायस्यनामभूर्जे लि
 पानियमध्यसंस्थाप्यलिजराक

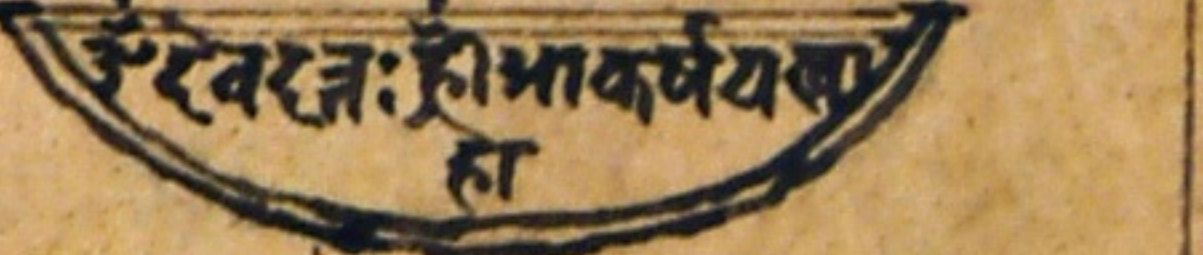

 ऊंक्रमगोरोवननाभ्यां भूर्जेयस्यना
 माभिलेख्यतिरिचकाष्टयुतमध्ये
 स्थापयेदाकर्षयति ॥

 स्वकियरुधिरायास्यनामभूर्जे सं
 लिख्यकाकस्यगले वक्षामो वये
 तदाशेषमाकर्षयति ॥

 अनामिकारक्तेन हस्ते लिखन्वा रा
 त्रौ जपेत्संख्यायां माकर्षयति ॥

 गोरोवना ऊंक्रमनाभ्यां भूर्जेयस्यना
 माभिलिख्यमधुमध्यस्थापयेत्
 भूमौ निधापयेत्सर्वमाकर्षयति ॥

 उमात्रयत्रसे न गोरोवनयाभ
 र्जेयस्यना माभिलिख्यक
 र्वाक ह्रीं ह्रीं वं ह्रीं लिकायां
 ह्रीं शौ वं ह्रीं स्था
 ह्रीं शौ वं ह्रीं रंगा
 प्यधदि रंगास्थाप
 जनेशानारण्याक र्षयति ॥ निश्चय

 गोरोवनयाभूर्जेयस्यनामाभिलि
 ख्यमधुमध्यस्थापयेत्तयोजन
 शतमाकर्षयति ॥

॥ कार ॥
॥ १० ॥

ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
देवदत्तमाकर्ष
यः स्वाहा
ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं

रक्तचन्दनस्यकीयर्क
रुधिराभ्यांभर्जेयस्वना
प्राभिसंलिरखगृहप्र
स्थापयेत्तदाकर्षणं
करिष्यति ॥ ० ॥

सूर्यावर्तस्यमूलंतुपंचम्यां ग्राहयेद्दुधः ॥ ताम्बूलेन समंदयात्स्वयमायाति तत्क्षणा
त ॥ ॥ इतिकर्मकर्मया लोभुमरौ यत्नतो बुधः ॥ भित्तौ कृत्वा दहेत्तौ तु चिता काष्ठेन
योः पुनः ॥ वस्त्रेण वन्धयेद्द्रव्यपृथक् कृष्योऽलिका द्वयं ॥ तयोरेका मजाशृंगे दृढं बध्ना
परिक्षिपेत् ॥ मायां याति वसामेषा सा पृथक् कृत्वा ते बुधैः ॥ तत्तश्च शिरसि न्यस्तं
क्षणादाकर्षयत्स्त्रियः ॥ अपरं रक्षयद्दत्तैर्नो वत्वा याति कामिनी ॥ ॐ कृष्णवर्णा
य स्वाहा ॥ इमं मंत्रं पूर्वमेवायुतेन जप्त्वा ततः उक्तयोगममं च सिद्धिः ॥ ॥ इति श्री

नाथविरचिते कामरत्ने आकर्षणं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ अथ जपः ॥ हकारं स्वरसंयुक्तं उकारेण सुपुजितं ॥
ॐ कारेण तु संपूज्य अंते फ विनियोजत ॥ रूफट् ॥ जपापेरातसायेत जितो भवति तान्यथा ॥ ये जना हृदि विन्यस्य च
शुष्की विमिल्य च ॥ स्पृष्ट्वा च मंत्रं ज्ञायेत तत्क्षणां जितवानसौ ॥ गोजिह्वां शिनिमूलं वाममुखे शिरसि संस्थिता ॥
कुरुते सर्ववादेषु जयंती पुष्पे समुद्रतां ॥ मार्गशीर्षस्य पूर्णायां शिखा मूलं समुद्वरेत् ॥ बाहौ शिरसि वा वध्वा विवा
दे विजयो भवेत् ॥ गिरिकर्णिसमिगुं जां स्वतवर्णां समाहरेत् ॥ वन्दनेनान्वितं सर्वं तिलकं विजयीरणे ॥ कलकोर्क
वटो वह्निविषमं पंचमस्यथा ॥ तिलकं हृदये यस्तु पश्येत्प्रपंचधारी पुः ॥ कृष्णसर्पकपालेन वसामृत्तिकपादिते ॥

॥ गुरु ॥
॥ १० ॥

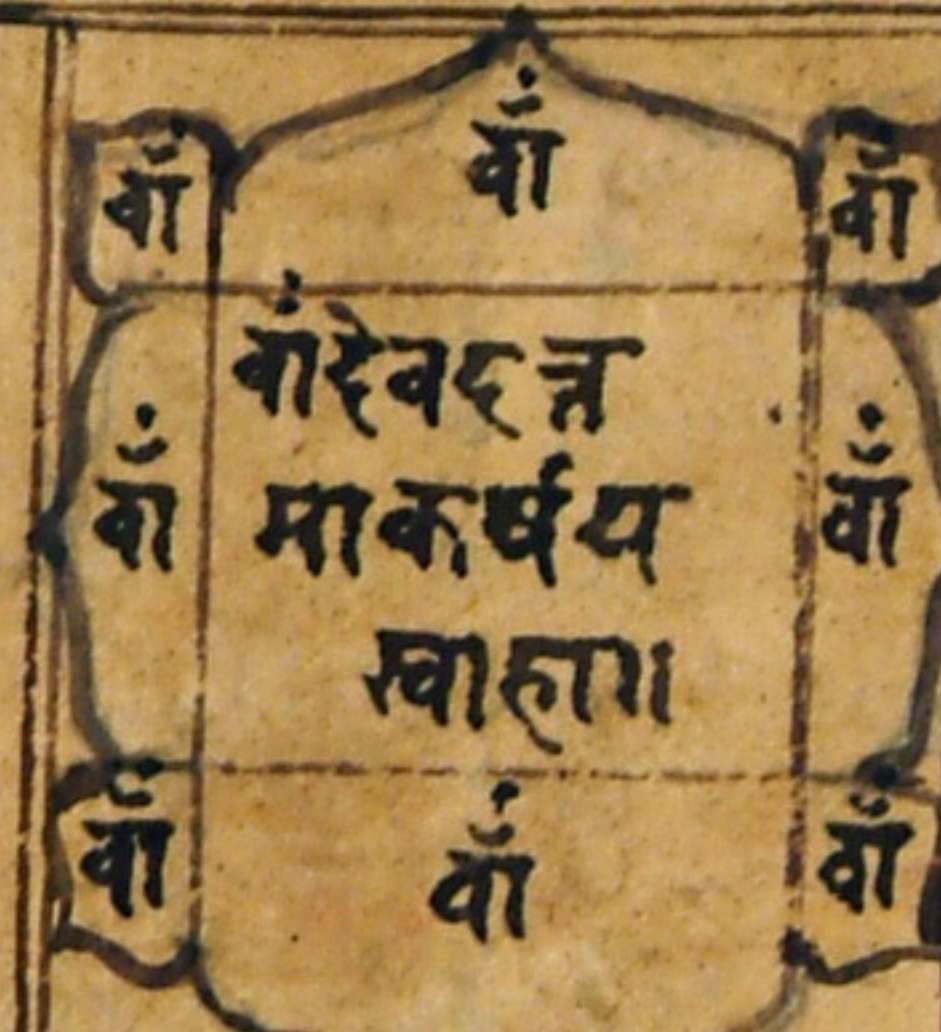
गोरोवनयाभूर्जेयस्यना
भिलिख्यधृतमधुमध्य
स्थापयेत्तदासद्यमाक
र्षयति

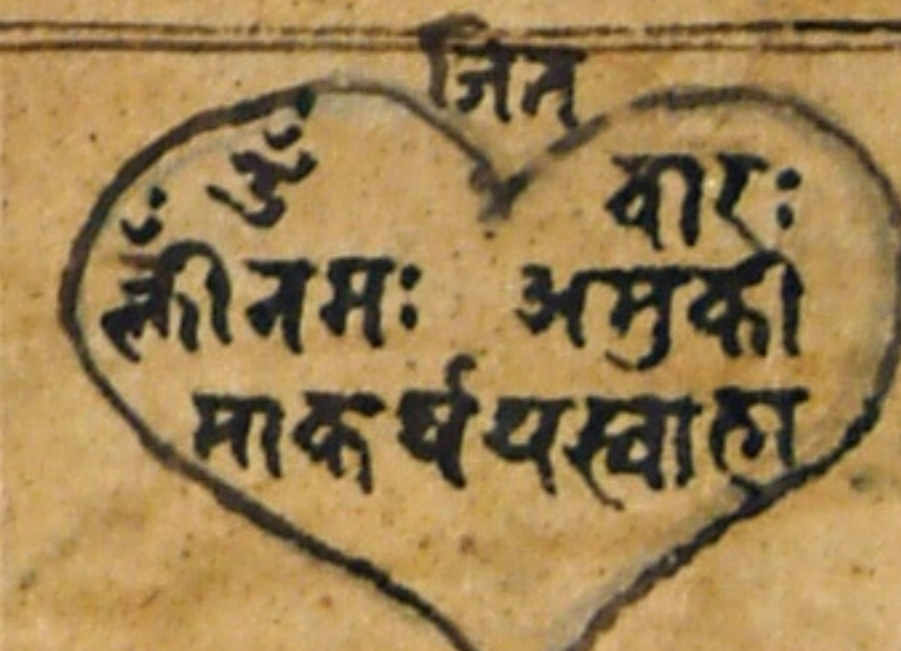
अनामिकारक्तेनवामह
लेलिखित्वासंपूज्ययामन
साजयेत् आकर्षयति त्रि
यं ॥ स्त्री आकर्षणं

गोरोवनयाभूर्जेयस्यनाम
भिलिख्यधृतमधुमध्यस्था
पयेत्सास्त्रीइष्टदय्यागद्व
तितिश्रितम्

गोरोवनयाभूर्जेयस्यना
माभिलिख्यमधुमध्येस्था
पयेत्तामाकर्षयति ॥

अनामिकारक्तेनवामहसं
लिखित्वाहृदयेदत्वाजयेत्
तृणत्रौजस्वायांआकर्षय
ति ॥ रईत्याकर्षणं

खतगुंजावयेत्तत्रतस्यामूलसमाहरेत् कतनिलकयद्वकापश्यत्तंस्वहृतरिपुः स्वंगलेभक्षमानंचपतितं
पतिनोभुवि उं धधिसिंहिकानामनयाघृष्टोमहावशः सिंहाकपर्दिकामध्येक्षेपसन्मूलसंयुतं विधा
यवदनंतस्याशिक्यकेनसमन्वितं तस्यांवस्त्रस्थितायांतुसिंहवज्रायतेतरः रणोगजकुलेघृतेविवादे
वापएजितः मशेन्मत्तो गजस्तस्यदर्शनेनपराश्रयः व्याघ्रोरसेवसंधृष्टघनसामूलसंयुतः पूर्व

उर्वशीमपिआकर्षयनिसद्य ॥

॥ कार ॥
॥ ११ ॥

गोरोवनयाभर्जे लिखि
त्वाकंठे शिरसि धारये
त्संग्रामे जयो भवति
नान्यथा

ह्रीं त्रिदिशि मस्तके
लिखनीयं गोरोवनया
भर्जे समभिलिख्य वाजं
धारयेद्वाहो कंठे संग्रामे
न्यायेयुते जयो भवति
दृष्टुं ते जयो भवति

गोरोवनयाभर्जे सले
भर्जे यस्य नामाभिलि
ख्यवाहो धारयेत्तेन यु
द्धे जयो भवति ॥

गोरोवनयाभर्जे सले
ख्यवाहो कंठे धारयेत्
युद्धे जयो भवति ॥

वत्साधयेद्वाघां फलं वैवतथा विधं करं सुदर्शना मूलं वक्ष्या राजकुले अपि जया
मूलं राजकुले मुखसंस्थं जयपदं भाडां यावद्वृत्तकहसे वक्ष्या राजिनः तदक्षे
वंतं वंदाकं गृहीत्वा धारयेत्करं संग्रामे जयप्रोति जयस्मृत्या जयी भवेत् कोका
पामार्ग रसेनैव याति वास्त्राणि लेपयेत् जायंते तानि संग्रामे वज्रसारणी निश्चि
अ

पुनर्यनं वामं गुडलोहं नवेष्टयेत् मुखे पुक्षि
पुनर्यनं सर्वबोद्धव्यं भवेत् ॥
॥ गुरु ॥
॥ ११ ॥

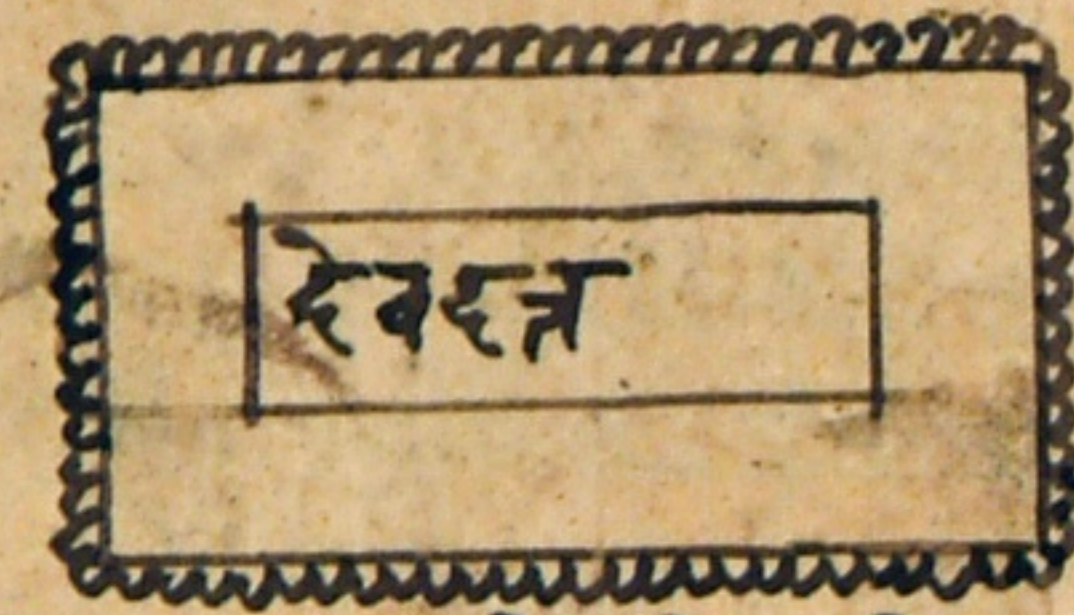

गोरोवनयाभर्जेसंलेख्यबाहौधारये
कंठेवाः संगमेजयोभवति

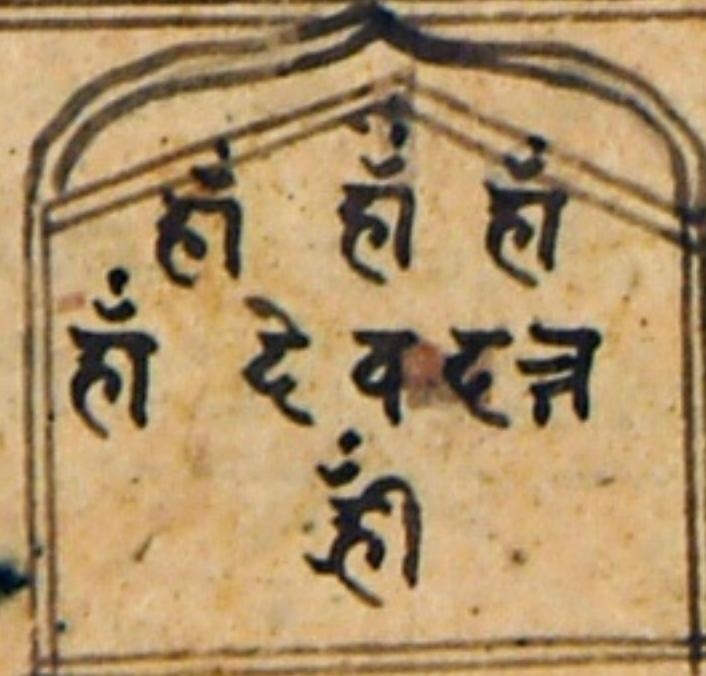
१	१८	४	२०
८	२१	२	२५
२४	३	३	५
२६	६	२३	४

गोरोवनयाभर्जेसंलिख्यशि
खायांधारयेत् सर्वत्रजयोभवेत्

नैऋतसंगमेजयोभवति
॥॥

गोरोवनयाभर्जेसंलेख्यशिखा
यांधारयेत्सौभाग्यंभवतिशुद्धे
जयोभवति

गोरोवनयाभर्जेयस्यनाम
संलिख्यबाहौकंठेशिखायांधार

येनसंगमेजयोभवति
॥॥

भजितेभयराजिते
देवदत्तस्यजयोभवति

शिलातलेनालकेनसंलिख्य
यस्यनामअधोमुखेनस्थाप
येसजयोभवति ॥

गोरोवनयाभर्जे
नेनयस्यनामाभिलिख्यबाहौकंठधारये

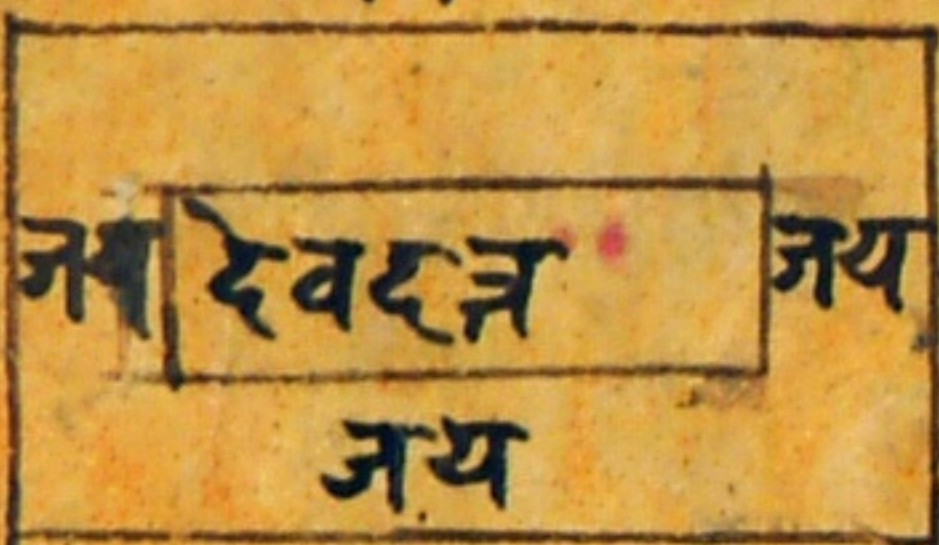
येनसंगमेजयोभवति ॥

गोरोवनयाभर्जेयस्यना
मंवसंलिख्यशिखायां
धारयेत्सर्वजनजयो
भवति ॥

कार ॥
॥ १२ ॥

जय

जय

अलक्तकेन भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् तस्य सौभाग्यं भवति ॥

सौभाग्यं भवति ॥

गोरोचनाया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् सौभाग्यं भवति ॥

सौभाग्यं भवति ॥

ऊं ऊं म गोरोचनाया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् सौभाग्यं भवति ॥

सौभाग्यं भवति ॥

ऊं ऊं म गोरोचनाया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् सौभाग्यं भवति ॥

गोरोचनाया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् तस्य सौभाग्यं भवति ॥

ऊं ऊं म गोरोचनाया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् तस्य सौभाग्यं भवति ॥

ऊं ऊं म गोरोचनाया भूर्जे यस्य नामाभिलिख्य मधुमध्ये स्थापयेत् तस्य सौभाग्यं भवति ॥

तातपयत्रैकटकेन संलिख्य कर्दमे स्थापयेत् कृपितः पुंसो भवति ॥

॥ १२ ॥

तं ॥ हस्तके मागला मूलमंत्राभिर्मंत्रितम् ॥ तच्चूर्णोर्द्रवनामस्त्यो मन्त्रान्मोहयते वहुन् ॥ मंत्र ॥ ॐ नमो राणाय रा
 त्रमसमस्तविद्याविशारदअमुकस्य भुजवलं बंधय २ अंगमि धूतय २ पातय २ महीतलेहं ॥ इति विजयपराक्रम
 मंकरणां ॥ अथ सौभाग्यं ॥ पुष्पोद्गतं शितार्कस्य मूलं वामे तरे भुजे वधा सौभाग्यमाप्नोति स्वामिनोऽभगाहि सा
 रक्तचित्रकमूलं तु सोमगुले समुद्रतं ॥ शौडे मिद्धावति कुर्यात्त्रिलोकेशु भगांगना ॥ ॥ इति सौभाग्यकरणं
 अथ ईश्वरादिना सौभाग्यकरणम् ॥ कोधोपशमनं च ॥ ॐ शांते प्रशान्ते सर्वसर्वकोधोपशमनि स्वाहा अनेन मंत्रेण
 सप्तवारं जपेत्तु मुखं मार्जयेत् ॥ तदा कोधोपशमनं भवति ॥ पुसादपरो भवति ॥ ॥ इति कृपितपुसन्नत्वम् ॥ ॥
 इत्यदानुदात्तीकरणम् ॥ ॥ अथ गजनिवारणम् ॥ गृहीत्वा शुभतक्षत्रे चूर्णीयेत्तां दुर्दुरी ॥ तत्रैवेन गजो या
 ति हरं ते खलु संमुखं ॥ विल्वपुष्पानुतचूर्णी दुर्दुर्याश्च तत्समंतत्त्रिपांगंतरं दृष्ट्वा हरं गच्छति कंज्वरः ॥ मूलं मर्कटव

ॐ
हा
ॐ
व

स्वाहा देवदत्तस्य

हा
ॐ
स

तो भवति
ॐ

गोरोचनया भर्जे प्रयोग मध्यस्थाययेत्कृतं पु

गोरोचनया भर्जामि कारकेन
 भर्जे यस्य नामाभिलिख्य
 तमधुमध्ये स्थापयेत् अ
 दना दाना भवति ॥

गोरोचनया भर्जामि
 कारकेन भर्जे यस्य
 नामाभिलिख्य
 तमधुमध्ये स्थापयेत्
 तददना दाना भवति

॥ कार ॥
॥ १३ ॥

स्नाथवाहोवध्वावमर्द्धनि ॥ उष्टुदंतीहरंदरंयुद्धमाधायनामते ॥ श्वेतापराजिनामूलं हस्तधारयनेरुजाः ॥
मूलं त्रिभूल्यावकेचगजवश्वकरं भवेत् ॥ इति गजनिवारणं ॥ अथ व्याघ्रानिवारणम् ॥ मुखस्थं
ग्रहतीमूलं हस्तस्थं व्याघ्रभातिजित् ॥ ह्रीं ह्रीं श्रीं त्रैत्रो ह्रीं ह्रीं ॥ इत्यस्य साक्षरसंज्ञेणालोष्टं पठित्वा छि
द्विष्येत् ॥ तदा मुखं न चालयति गंतुमशक्यं ॥ मूलं कलत्रवतुर्दश्या ग्राहयेत् प्रांगलो भवेत् ॥ हस्तस्थं व्याघ्रसिंह हा
दिभयहृत्परिकीर्तितम् ॥ इति व्याघ्रानिवारणम् ॥ इति श्रानाथविरचिते कामरत्ने विजयादि
व्याघ्रानिवारणं नाम तृतीयोपदेशः ॥ ३ ॥ अथ समभनं ॥ तत्र शत्रुमुखसमभनम् मेघनादस्य मूलं तु मु
खस्थं तारवेष्टितं ॥ परवादिभवेत्तूकापथवायातिदिगंतरं ॥ श्वेतं गुंजोन्धितमूलं मुखस्थं दुष्टतुंडजित् ॥

प ॐ प
अ ॐ अ
म ॐ म
अर्कपत्रे हरितालरसेन यस्य
नामाभिलिख्यते स्य मुखसमभ
नं भवति उच्चांनेश्शानकोनेस्था

शिलापत्रे हरिद्रया यस्य
नामाभिलिख्यते स्य मुख
समभनं भवति उच्चांनेश्शानकोनेस्था

मेघान्तं भ
य स्वाहा
इष्टिकाद्वयसंलिख्य स्थापय
त् मेघमेघान्तं समभयति पद

तुलां मुखसंभनं भवति ॥

युद्धेश्वरानां गारे ॥

॥ १३ ॥

हरितालेन हरिडया साध्यनामाभिलिख्य

कर्मणिः मुखसंभनं वंजः

वसपूटयानुषाणमयमो मुखी कर्मस्थापयेत् नैनमुखवंधनं

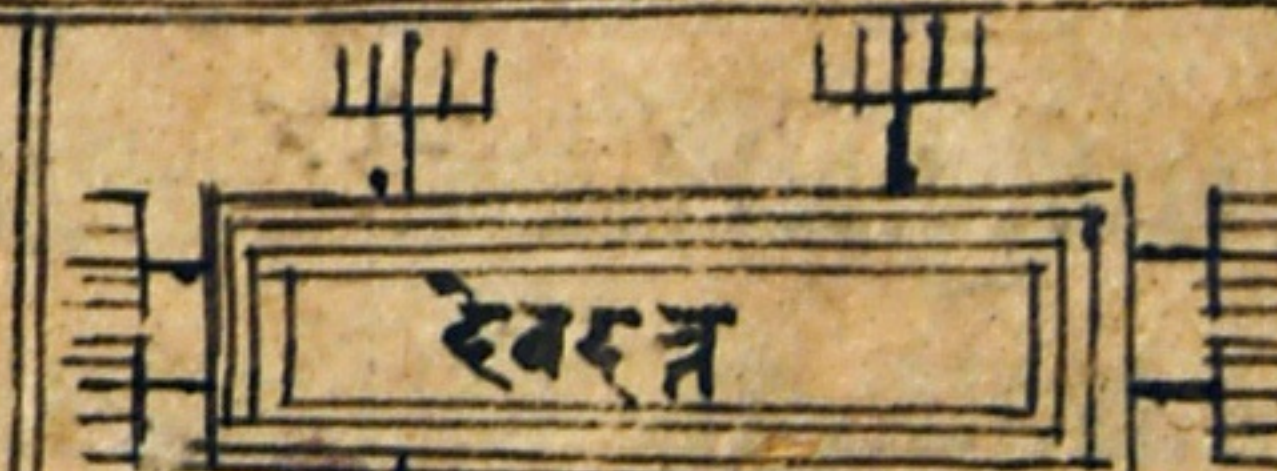

हरिडया भर्जयेत्पुनराम
संलिख्य कयविवादे
स्थापयेत् तनेन शत्रुमु
खं संभयेत् ॥
इति शत्रुमुखसंभन

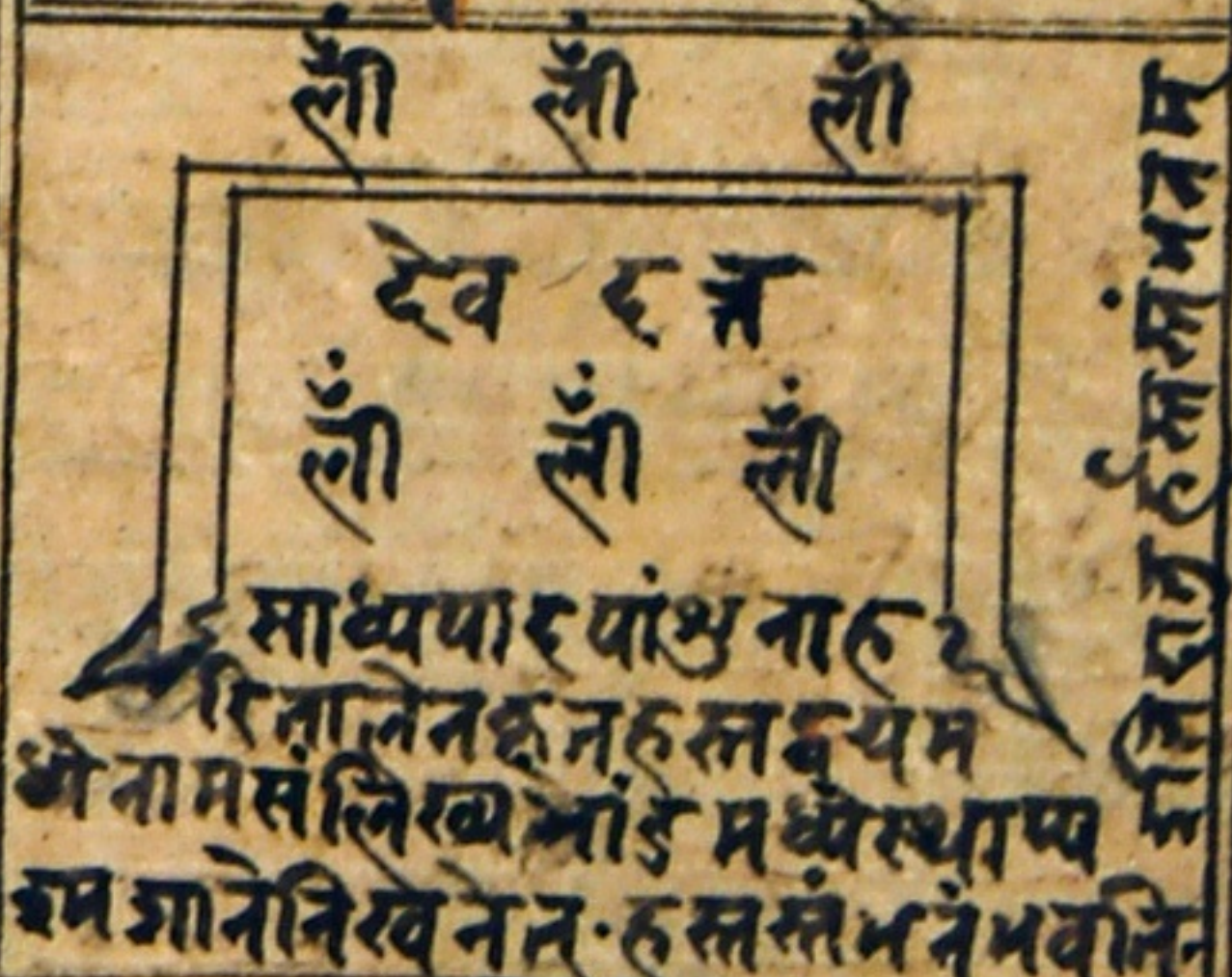
जाय सर्वमेघा यकं फट्

हस्तिनां तालकयट्टे संलिख्य गजद
त्तौ धनमत्रौ कया कुंजरं कारयेत्
सर्वमेघास्तंभिता भवन्ति इति
मेघसंभनम्

हस्तद्वयं विलिख्य तं मध्यसाध्यना
माभिलिख्य भांडे पुक्षिपत्वा युडिता
धर्तव्यं तेन हस्तसंभो भवति सा
ध्यपादधूलिहरितालेन समर्पलि
खित्वा पटलमध्ये साध्य ह

साध्यपादपांशुना ह
रितालेन हस्तद्वयम
धेनामसंलिख्य भांडे मध्ये स्थाप्य
कर्मज्ञानेन लिख्येत् हस्तसंभनं भवति

इति शत्रुहस्तसंभनम्

॥ कार ॥

॥ १४ ॥

ॐ हं रक्तचामुंडेतुहुरुहअमुकं मेव शमानय स्वाहा ॥ अयं वंशमंत्रः उक्तयोग योः सिद्धिः ॥ अथ नौकास्तम्भनं
॥ भरणां क्षारकावस्य कालं पंचांगुलं क्षिपेत् ॥ नौका मध्ये न दानौकास्तम्भनं जायते क्वचम् ॥ इति नौकास्तम्भ
नं ॥ अथ निंजस्तम्भनं ॥ मूलं वृहत्या मधुकं पिष्ट्वा नश्यं समाचरेत् ॥ निंजस्तम्भनमेतद्धि मूलदेवेन भाषितं
॥ इति निंजस्तम्भनं ॥ अथ शस्त्रस्तम्भनं ॥ अंकुलाच जपायाठा विलुक्तां ताच पाठली ॥ श्वेताय राजिता पुष्पा
देवी च काकजंघिका ॥ पुष्पां केरासमुद्रत्यवक्त्रे शिरसि संस्थिता ॥ एकैकं वारयत्येव शस्त्रसंहरणे नृणाम् ॥ व
त्सं वृषा घ्नभूपालचौरशत्रुभयं जयेत् ॥ जानी मूलं मुखे क्षिपं शत्रुस्तम्भनमुत्तमंम् ॥ सूर्यस्य ग्रहणो चेन्दोर्मूलं चो
त्तरगं हरेत् ॥ पुंषाया पातुलाया मुखस्थं कांडशस्त्रहत् ॥ कपित्थस्य तुष्टं दाकं रुत्रिकायां समाहरेत् ॥ वक्त्रं सं
स्थितदेवस्या त्रखद्वस्तं भकरं भवेत् ॥ करे मुदर्शना मूलं वधास्त्रस्तं भनं भवेत् ॥ केतकी मुखकेनेत्रे तालमूलं मु
स्थितं रजुं स्वरणे हस्ते रक्कस्तं भपुजायते ॥ एतानि त्रिमूलानि चूर्णितानि घृतैः पिबेत् ॥ अहो एतौ ततः ॥ स
र्वे यावज्जीवं न बाध्यते ॥ सर्वेषां मुक्तयोगां तां कुंभकर्णं पृसीदति ॥ आयांत अन्यकं शस्त्रं समूहं संतिवारयेत्
॥ ॐ अहो कुंभकर्णं महाराष्ट्रसकैकसागर्भभूतय रसै न्यस्तं भन महाभगवत् रुडोत्ताय यति स्वाहा सर्वयोगा

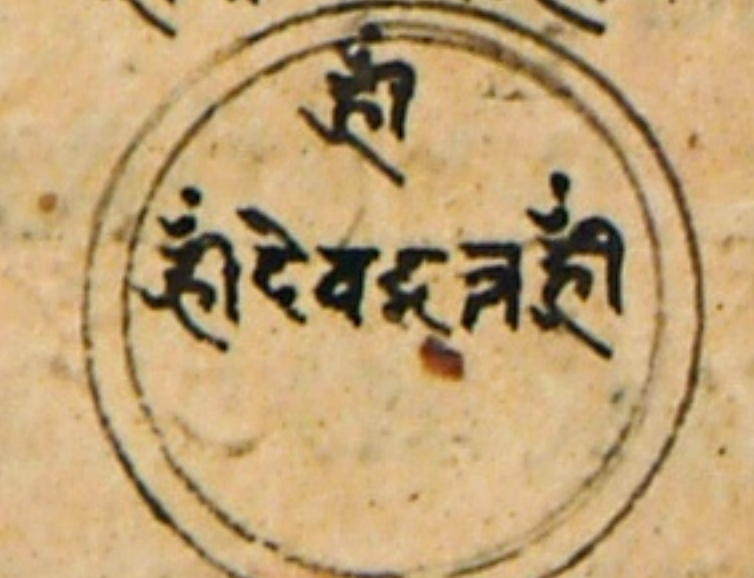
॥ गुरु ॥

॥ १४ ॥

नां भस्मोत्तरसहस्रे जपे सिद्धिः ॥ ॥ चक्रीचंडी तथा वज्रा त्रिशूली मुशली तथा ॥ देहस्था समरे पुंसां सर्वा
युधनिवारिणा ॥ गृहीतं शुभनक्षत्रे अपा मार्गस्य मूलकं ॥ लेपमात्रेण वीरणां सर्वशस्त्रनिवारणं ॥ खर्जू
री मूलमध्यस्थं कटिं वध्या च केतकी ॥ भुजदंडे स्थितश्चार्कसर्वशस्त्रनिवारणम् ॥ पूष्यर्क्षे चेतुंगुजायामूल
मुद्रा उपधारयेत् ॥ हास्ये कांडभयं नास्ति संग्रामे च कदाचन ॥ त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा रसवज्रपसंयुतः ॥ वस्त्रस्थं
वकरं च सर्वा युधनिवारणं ॥ वंस्मर्दणि उचकौ मारिश्चरी वैष्णवी तथा ॥ वाराही वैष्णवी वांडी महालक्ष्मी
तथैव च ॥ एताश्चौषधयो दिव्याता एता मातरः स्मृता ॥ कृत्वा कृत्वा करे वध्या सर्वशस्त्रनिवारिका ॥ ॥ इती
शस्त्रसंभनं ॥ ॥ अथाग्निस्तंभनं ॥ जघानरो जघी देवी ता ए महाघमर्दिनाम् ॥ खदिगांगारमध्ये तु प्रवि
ष्टो सौ न दह्यते ॥ ॐ समकटिद्वयघने शकटीयमुनीयसि ॥ खालिलिप्पायाय मुरीयेरे सतरकीजे ॥ मंत्रां हि फल
॥ ॐ ह्रीं महिषवाहिनास्तंभय मोहय भेदय अग्निसमयठठस्य वं मंत्रद्वयं कृत्वा पूर्वमेवायुतं जयेत् ॥ सिद्धिः
कुमारी स्वरणां पिष्ट्वा लिप्त्वा हस्तो नरो भवेत् ॥ दीप्रांगारैस्तप्रलोहैर्मंत्रयुक्तैर्न बाध्यते ॥ करे सुदर्शनामूलं वध्या
ग्निस्तंभनं भवेत् ॥ पीतद्रव्येणापि वस्त्रैर्भूर्जे संलिख्य शिक्य केन वेष्टयेत् ॥ जलपूर्णां घटे स्थापयेत् ॥ अग्निस्तंभय

सप्रदिवै सथा सर्वैरुतदौषो विमुच्यते ॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं मेघनादस्य मुलकं ॥ भक्षयेद्दरयेद्वैदिव्यसंभ
 करं परं ॥ श्वेतगुंजोत्थितं स्रक्ष उत्तराभाडकेषु च ॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं दिव्यसंभकरं मुखे ॥ भृंगीमूलं रोचनाद्यं
 पिष्ट्वा पाणौ प्लेपयेत् ॥ ललाटे तिलकं कृत्वा सप्रदिव्ये जयी भवेत् ॥ मरीचं मागधी वैलाचं विंतागिलिता सती
 रविमंडलजैदिव्यैरुतदौषं विमुच्यति ॥ आज्यं शर्करया पीत्वा च विंतागिलितागारं ववा ॥ सप्रलोहं विलेह्य कृतदौषो
 विशुद्ध्यति ॥ मंडकवसया पिष्ट्वा ज्जामूलैरलक्षकैः ॥ लिप्तापाणिनरः सत्यं ततदिव्ये विमुच्यति ॥ ॐ अग्निद
 हंतिको धरौ ॥ मेघं सैजानि वातरे बुद्धिनिर्दादिव्यपतिश्च एमहेश्वरः येन संभनं श्रीमहादेवकी आज्ञा ॥ अयं सं
 जयेदिव्यसिद्धिर्भवति ॥ ॐ लोहापज्वले लपज्वले कोहनाके भालुहो वंडके दाए कापडि लोहपडौ नुखान ॥ अयं सं

माऽक्ष

ॐ ॐ देवदत्त ॐ मन्त्रयसरावे संलिख्य शमशा ने भश्मपूर्णसरावे संपुटस्वा हा ॥ कृत्वा शमशाने निखने स यस्तंभन भवति ॥	गोलिक गोखाहा ॐ देवदत्त ॐ सद्यस्तंभन भवति		गोरोवनरक्तं ऊं ऊं मे नभर्जे संलिख्य ज लं भेति धापयेत् नामकरोति सद्य संभनं करोति ॥	लोहातम्भन मंत्रः ॥ अथ शनस्तंभनं ॥ बर्मकरस्य ऊं शानिरजकस्य तथैव च ॥ ऊं शानलं समुद्रं च शाली अनुवाससं ॥ बंधयेत्पटली
--	---	---	--	--

॥ कार ॥
॥ १६ ॥

पातोयस्याग्रे ताविनिक्षिपेत् ॥ तस्योत्थाने भवेत्सर्वासिद्धयोग उदाहृतम् ॥ श्वेतं गुंजाफलं वाप्यं नृपाव
पीतमृत्सह ॥ निशिकुलवर्तुं दृश्यां विदिनं तत्र जागरेत् ॥ तिस्रं शिब्याञ्जलेनैव मंत्रं पूजां च कारयेत् ॥ तस्या
शाखालतायास्त्याशुभं ज्ञेयं मंत्रतः ॥ क्षिपेद्यस्याशने तं तु संभयेत्तक्षणाद्भुवं ॥ ॐ रुद्रयेभ्यो नमः ॥
वज्ररूपाय वज्रकिरणाय शिवे रक्षे भवे ममाश्रमं तं कुरु कुरु स्वाहा ॥ अयं पूजामंत्र इति ॥ इत्यासनस्तम्भन
म् ॥ अथ सर्वेषां शत्रूणां बुद्धिस्तंभनम् ॥ भृगिराजापमार्गश्च सिद्धार्थसहदेविका ॥ तुल्यं तुल्यं वचाश्वेतद्वय
मिषां समाहरेत् ॥ लोहपात्रे विनिक्षिप्य विदिनां ते समुद्धरेत् ॥ ॐ नमो भगवते विश्वामित्राय नमः ॥ सर्वमु
खिभ्यां विश्वामित्राय विश्वामित्राजापयति शक्त्या भागद्वभागद्व स्वाहा ॥ उक्तयोगस्यायं मंत्रः ॥ अंगुलाभ
या अशेषभागल स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण नदीषु विष्य भक्ष्य शतांजलिं स्पर्शयेत् ॥ शत्रूणां बुद्धिस्तंभो भवति ॥
इति बुद्धिस्तंभनं ॥ अथ वौरणां गतिस्तंभनं ॥ ॐ नमो वं त्मेशिनि शिवे रक्ष रक्षट्ट ॥ अनेन मंत्रेण सप्तपाषा
णातिगृहीत्वा त्रिकयां वध्या अघरे मुखेभ्यां धारयेत् ॥ वौरणां गतिस्तंभो भवति ॥ इति वौरगतिस्तंभनं ॥
अथ गर्तस्तंभनं ॥ ग्राह्यं कलवतुर्दृश्यां धनूरस्य वमूलकं ॥ कटिं वध्या रमेत्कांतं न गर्भं धारयेत्कवित् ॥ भुक्तेन

॥ गुरु ॥
॥ १६ ॥

लभते गर्भं पुनरागार्जुनोदितं ॥ तन्मूलवूर्णयोनिस्थं न गर्भं संभवेत्कवित् ॥ सिद्धार्थमूलं शिरसि व
धाकातं न मेतुया ॥ न गर्भं धारयेत्सास्त्राभुक्तेन लभते पुनः ॥ मार्जारमलंगृहान्वाभनामिकारक्तेन भू
र्जेलिखित्वा भूमौ निखनेन गर्भं संभयति ॥ अथ शुक्रसंभवं ॥ इन्द्रवारुणिकामूलं पुष्पेन ग्नः समुद्र
रेतः ॥ कट्वयैर्गवांक्षारैः सपिष्ट्वा गोलकाकृतम् ॥ छायाभुक् स्थितं वा स्ये वीर्यं संभकरं नृणां ॥ नील
मूलं शमशानस्थं कक्षां वधाववीर्यधक् ॥ कृत्वा न तत्र वचामूलं मधुयष्टिं प्लेपयेत् ॥ लिंगतदारमे
त्कांता स्वभावादिगुणं नरः ॥ शृंगविषं पारदं च प्रत्येकं च द्विगुंजकं ॥ वरुणं गेन क्षियेद्विंडुस्थिरं स्याद्विरसि
धतं ॥ रक्तापामार्गमूलं तु सोमवारे निमंत्रयेत् ॥ भौमे प्रातः समुद्रं त्यक् कक्षां वधाववीर्यधक् ॥ कुंडसुभोनामय
सर्पः कृत्वा वणसमुदरेत् ॥ तस्यास्थिधारयेत्कक्षां नरो वीर्यं न मुंचति ॥ विमुंचति विभुक्ते वसिष्ठयोग उदा
हृतं ॥ नखिस्वीति समादाय मार्जारस्य सितस्य च ॥ श्वेतापराजितामूलं कक्षां वधाववीर्यधक् ॥ धनूररघू

॥ कार ॥

॥ ७ ॥

लिका घृष्टं सूतं वदरमात्रकं ॥ त्रिलोहवेष्टितं वध्या कक्षां वीर्यं न मुच्यति ॥ कक कलाय पृष्ठाय मुडिकां येन
तंतुभिः ॥ वेष्ट्या कनिष्ठिका धार्या नरो रव्य वीर्यं न मुच्यति ॥ पुष्पे धृतं श्वेतपिका रव्य वीजं कटी तले लोहितसू
त्रवद्रं ॥ वीजयुताधारय प्रसंगे रव्यातः सदायं किल योगराजः ॥ चेतान्य पुष्पाक्षतरो फलानि क्षीरेण पि
ष्ट्वा चटपादयस्य ॥ करंज वीदर मध्यगानि स्तंभंती वीजं वदने स्मृतानि ॥ आदित्य वारो धृत सप्रयणं वृक्ष
स्य वीजं विनीधाय वक्त्रे ॥ जयेडुका एतं सुरतावतारे देवारिवध्वं खरति ववेगं ॥ तत्पुष्पं कर्षयेत्कं स्वर्गो
क्षीरैश्चांजयेदुधः ॥ भुक्त्वा रमे चरमणिं तदा विंदुस्थिरो भवेत् ॥ स्वेतेषु पूष्पां चरणगृहीत्वा पुष्पां कयोगे पु
रुषस्य कक्षां ॥ कमारीका कीर्तितसूत्रके न वद्रं जयेत्प्राभुमनोज वीजं ॥ वीजमिधरलिंगस्य सूतं वृश्चिकर्कट
कं ॥ क्षीयेत्युग फलस्यां तत्रिलोहौ तं ववेष्टयेत् ॥ जिहोयारि स्थिते तस्मिन् नरो वीर्यं न मुच्यति ॥ सहदेवा सुम
लं वसमां संप्रम केशरं ॥ मध्याज्य सहितं लेपान्नाभौ वीर्यं न मुच्यति ॥ नालोत्पससितां भोजकेशरं मधुशर्करं

॥ गुरु ॥

॥ ७ ॥

अमिषां नाभिलेपेन चारं रमतिकामुकः ॥ आदाय कलेतरका कजघामूलं सितांभोरुहकेशरं व ॥ क्षौडेणापि
ष्ठापरिलिप्य नाभिसंभ्रमपुपघातुरुषस्य विजं ॥ छागवल्लीपयः पिष्टं लज्जामूलं पलेपयेत् ॥ हृत्पादौ वीर्य
धृक् पुंसां व्यवतेन कदाचन ॥ मूलं वाश्चेत् पुंवायाः सक्षौडं नाभिलेपयेत् ॥ मधुना यवाजं च तद्वत्त्रयेन वा
र्यधृक् ॥ इदुवाहणिकामूलं उन्मत्तस्य च मूत्रतः ॥ भावयेत् सप्रवारं तुलिंगलेपेन वीर्यधृक् ॥ उन्मत्तस्य
मूत्रेण भावयित्वा न शशिकाम् ॥ लिङ्गालिंगं नरो वीर्यं चारकालं न मुंचति ॥ कर्पूरं ठं कणां सूतं तुल्यं मुनिरसं म
धु ॥ मर्दयित्वा लिपे स्थित्वा यामं ह्यार्यं तथैव च ॥ ततः प्रक्षालयेत् त्रिंशं मेडामां यथोचितां ॥ वीर्यं संभकरं
पुंसं स्यात्तागार्जनोदितं ॥ कौसुंभं तैलेन लिपेत् स पादौ यदि ह्यदिष्यति वद्ववायः ॥ पुनर्न वाचूर्णं विलेपना
हजहाति वीजं न कदाचिदेव ॥ कर्पूरं संपाकमहेशवीजैर्द्वन्द्वं वीजं पुरुषस्य नाभौ ॥ विलिप्य कांताजघनेन
कांतं न लंघते शुक्रमधः कादापि ॥ भूमता शिक्य कं वै वक्रं भस्य वतैलकम् ॥ वीर्यधृक् पादलेपेन वटकांडं ववा
लिपेत् ॥ नवनीतसमायुक्तं पञ्चांशर्यां न च शृणोत् ॥ श्लेष्मांतस्य कुरुं हस्य वीजं कर्जकस्य वा इडाक्षारेण
संपिष्ट्वा कर्षं भुक्त्वा च वीर्यधृक् ॥ सुदर्शना भवं मूलं तांबूलैः सह भक्षयेत् ॥ अमृतं यान्यपुयत्नेन शुक्रसंभन

॥कार॥
॥१८॥

मुत्रमं ॥ श्वेतार्कमूलकैर्वर्निशयः शुकरघसः ॥ यावज्ज्वलतिदीपायं ॥ तावद्वाजनमुंचति ॥ मूलं वाराहकां
ताया अजाक्षीरेण लेपयेत् ॥ लिंगलेपेन चातेन वीर्यसम्भकरं वरेत् ॥ पुष्पोद्धतं वाहमारमूलं कण्ठीत
ले ॥ वद्धं विंडुस्थिरकरं मुक्ते च व्यवते पुनः ॥ तद्वत्कालं तूर्द्धगेत शत्रौ एग्राह्य इयोसंघेष्वाटिकां कृत्वा संशो
ष्य च विनिक्षिपेत् ॥ आत्मपुत्रे ततो लेप्यं लिंगमूलं तु वीर्यधृक् ॥ पूतिकरं जवीजं तु श्वेतवंधुकमंडयो ॥ मू
लं पिष्ट्वा तु लिंगाग्रे लेपयेच्चंदनैः सह ॥ तथा करजले लेप्य धार्मं विंडुस्थिरो भवेत् ॥ हिं गुकर्पूरमाज्यं च विश्वा
भङ्गलतादली ॥ पिष्ट्वा नाभौ वकंठे च लेपादि विंडुस्थिरो भवेत् ॥ लज्जालुमूलं फटिका पिष्ट्वा तामुस्य भाजने
अंजनं कृत्य तेनाज्ज्यादृक् एतं स्थिरो भवेत् ॥ कृत्स्नधूर्तं महाकालं शनिवारं निमंत्रयेत् ॥ रविवारे समानीय
सप्तवारमतीकृतैः ॥ सूत्रं गुणत्रयैव वद्धं करे वामे प्रयत्नतः ॥ उपविश्या शने घंढुमे यामत्रयं ततः ॥ विंडुस्थि
रन्वमाप्नोति मुक्ते ये खलति क्षणात् ॥ हेमामुणे च तं तुल्यं कृत्स्नधूर्तं रवाजकी ॥ तारं तामुं तथा सूतं श्वेतपुंखा
डवीजकं ॥ वटक्षीरेण समर्घकं वेराक्षशवाजके क्षिप्वा तद्धारयेद्य क्रे वीजसंभकरं भवेत् ॥ इति शुक्रसंभन

॥गुह॥
॥१८॥

म॥ ॥ इति कामरत्ने संभवां नाम चतुर्थोऽप्येदेशः ॥ ४ ॥ अथ मोहनं ॥ तत्र सर्वजनमोहनम् ॥
कन्यावरे सुरतसंगमने नराणां मालोके नम्य ॥ मन्त्रयविक्रये वा ॥ पुत्राविधौ सकलकर्मणि कौतुके वा धूयः
सदैव कृतिभिः प्रीतियोजनायः ॥ भृंगाववानलदससालधूपर्जरसं समानं कृत्वा त्रुटिं मलयजवधडे कमिश्रं ॥
यो धूयेन्निजगृहं वसनं शरीरं तस्या सुशस इव मोहमुपैति लोकः ॥ भृंगराजः केशराजो लज्जावसहदेविका ॥ एभि
स्तुतिलकं कृत्वा त्रैलोक्यं मोहयन्नरः ॥ त्रिदलं कुसुमं यस्य तद्रत्नं रक्तं तांजलिः ॥ भृंगराजसहाये भित्तिलकं मोहये
न्न गतं तालकं कुनदीमर्हती चेव भृंगपक्षं समं समं ॥ कलौ नमः तस्य कुसुमं वधिकां कारयेद्बुधः ॥ तेनैव तिलकं क
त्वा त्रैलोक्यं मोहयेन्नरः ॥ आदौ सप्तस्वराणां अंते ह्रस्वकारसंयुतं ॥ उंकारा सरसं कृत्वा ह्रस्वं अंते फटिति न्यसेत् ॥ मंत्रः
ॐ अं ईं उं ऋं ॥ अनेनैव तु मंत्रेण कृत्वा तां वूलभावनं ॥ साध्यस्य मुखनिशिप्रे मोहमायाति तत्क्षणतः ॥
उं भिं दं मोहय ॥ इमं मंत्रं त्रयवारं जपन् मोहमाप्नुवंति जनाः अथ राजकुलमोहनं ॥ नीलोत्पलं गुग्गुलं च कृत्वा गुरु
समं समं ॥ धूपयित्वा निजदेहं राजः कुलविमोहनं ॥ इति राजकुलमोहनं ॥ अथेश्वरमोहनं ॥ शुभामलं त
थाविजं रक्तचन्दनसंभवं ॥ त्रुतिवीजं समं पिष्ट्वा मूलादौ तु पुजयेत् ॥ भोक्तुं देयं स्वहस्तेन मोहमाप्नोति चेश्वरः

॥ कार ॥
॥ १६ ॥

इति श्वरमोहनं ॥ ॥ अथ शत्रुमोहनं ॥ ॥ दधिको भवचूर्णो न धूपो मोहयेत्ते नृणां ॥ गरलं धूर्त्तं च वांगं महिषीशो
गितं कणा ॥ निशायां कुरुते मोहं धूपो गगुरुसंयुतः ॥ हलिना विषधुस्तूरं शिखिविष्टाभिरन्वितं ॥ तथा धूपसमं
भागं मोहयेद्विविधं ॥ छंदुरीसर्षपं मुंडं विश्विकस्य च कर्णकं ॥ हरितालसमं धूपो मोहयेत्सकलं नृणाम् ॥
अधः पुष्पशिखां चैव श्वेता च गिरिकर्णिका ॥ गोरोचना समायोगे तिलकं शत्रुमोहनम् ॥ तालको नम्र बीजा निपा
ने शत्रौ च दापयेत् ॥ तक्षणात् मोहमाप्नोति चेन्मत्तो जायते नरः ॥ समं क्षरैः सितां कोलैः स्वस्थायानां नृणां
इति शत्रुमोहनम् ॥ इति मोहनाधिकारः ॥ ॥ अथ रंजनं ॥ तत्र देहरंजनं ॥ या गंगनायाः पुरुषेण कार्यं स्त्रियापि
संभोगसुखाय गात्रे ॥ तस्माद्दहं गंधविधानमादौ विलासिनः ॥ या गंगनायाः पुरुषेण कार्यं स्त्रियापि संभोगसुखाय
गात्रे ॥ तस्माद्दहं गंधविधानमादौ विलासिनः सर्वमुदीरयामः ॥ हरितकीलोधमरिष्टपत्रं समच्छदं एडिमवल्लं
य ॥ येषां परागः कथितः कवीन्द्रैः शरीरदौर्गन्धहरः प्रलेपः ॥ हरितकीचन्दनमस्तु नागैरुसारलोधामय एव चितुल्यैः ॥
स्त्रीपुंशयोर्बलजगत्तु गंधं विनाशयेत्पाशुविलेपेन हरितकीप्राफलमलयुक्तं चिचाफलं पूतिकरं जबीजं ॥ ऊष्ण
दिग्गन्धसूषाडासूतं विलेपयेत्पाशुनिदानकाले ॥ ३ ॥ कदंबयत्रलोधं च अर्कनेन नुपुष्पकं ॥ लिप्ता गात्रोद्धतं नाच

॥ गुरु ॥
॥ १६ ॥

उर्गंधचयनाशनं ॥ ४ ॥ सचन्दनोशकवालपत्रैः कोलाक्षमज्जागुरुनागयुक्तैः ॥ लिप्ताशरीरं पुमदाहटेन च
रसुभूतं विनिहंति गंधं ॥ ५ ॥ सदा डिमन्वगमधुलौधपत्रैः पिष्टैः समानोपि तु मंदपत्रैः ॥ विलिप्य गात्रं तरुणी
निदाघे उर्गंधि चर्मोपचयंति हंति ॥ ६ ॥ लकेशो शरीरिष लोधकैश्च निरुक्तै रंगविलेपनेन ॥ गृष्णेन एणा न क
दापि देहवैश्रुति स्यादिति भोजराजः ॥ ७ ॥ तिलशर्षपरजनीद्वर्वागोरोचनाकुक्षैः ॥ अजमुत्र तत्र पिष्टैरुद्वर्ति
तमंगं मनुयमं भवंति ॥ ८ ॥ हरीतकी तोयदनुल्यभागे र्वनेतरस्यापि चतुर्थभागे तद्वर्द्धभागः कथितो न स्वस्य स्यादे
ष गंधो मदनुयकाशः ॥ ९ ॥ एलाशठीपत्रकचन्दनानि तोतोयाभयासिक्कवनामयानि ॥ ससौरतोयं सुरराजयोगं
ख्यातः स गंधो नरमो हयोग्यः ॥ १० ॥ एलेयकाश्मीरवनामुलोहं निशाकोशशिरसमानि पिष्ट्वा ॥ लेयः प्रियोयं सु
रमानवानां मुदीरितः पूर्वकवीउधीरैः ॥ ११ ॥ उशीरकृष्णागुरुचंदनानि पत्रा मुतुल्यानि समानि पिष्ट्वा ॥ एता
सुगात्रे सुविलासिनीनां श्रीखंडनुल्यं कथयंति गंधः ॥ १२ ॥ इति देहरंजनं ॥ अथ मुखरंजनं ॥ रसालजसुफल
गर्भसारः सर्ककणेमादिकसंयुतश्च ॥ स्थितो मुखान्ते पुरुषस्य एत्रो करोति पुंसां मुखवासमिष्टम् ॥ १ ॥ गुडत्व
गिलानखजातिशीलेयर्णान्वितैः शुडवटीविधेया ॥ नाम्बुलगर्भाद्विचशैचरौ करोति पुंसां मुखवासमिष्टम् ॥ २ ॥

॥ कार ॥

॥ २० ॥

चूर्णं मुराकेशरकुष्ठकानां पातर्दिनां ते परिलेपित्वा स्त्री ॥ अर्घ्यं द्रुमानेन मुखस्य वासकपूर्वतुल्यो भवति पुकामः ॥
॥ ३ ॥ यः कुष्ठचूर्णमधुना घृतेन चिकारव्यबीजाचिनमत्रितित्यं ॥ मासैकमात्रेण मुखं तदायं गंधायते केटकिग
न्धतुल्यं ॥ ४ ॥ गोजलैः कोथिता पथ्यामिषकुष्ठकणान्विता ॥ वदनस्य डरणोदंतिहंति परिशालिता ॥ ५ ॥
तिलं जातिफलं पुंगं भक्षयित्वा पिबेदनु ॥ सितभोयं पलां द्रुन आस्य डर्गंधिनाशनं ॥ घृतकांजिक गंडुषपरिभो
भक्षयच्छति ॥ तथा कृतं भवेदास्ये डरणोदविनाशनम् ॥ गोमुत्रैः काथयेत्कुष्ठं बालकं सहस्रतकी ॥ कडुति
क्तकषायेन दंतकाष्ठेन नित्यसः ॥ डर्गंधिहंतिनो वित्रं शौडैर्वा कुष्ठचूर्णकं ॥ १० ॥ सिंधुत्थसिद्धार्थकणारिपार
णां च चायुतानां परिलेपनेन ॥ स्त्रीपुंसयो र्यौ वनयोर्हंते न विनाशमायाति सुखेन गंडं ॥ १ ॥ पिष्ट्वा मयूरघन
साबरेण मुहं मुहुः स्नेन विलिप्य चक्रं ॥ नश्यंति गंडाः पिटका प्ररूपाः मासार्द्धमात्रेण विलासिनीनां ॥ यः कंटकैः
शाल्मलिपादपस्यक्षारेण पिष्ट्वा धृदि न्युलिप्य ॥ गंडपुरेहाः पितुकार्ण्यहे न्युयांति नाशं पुरुषस्य तस्य ॥ ३
धान्यं च चासावरतुल्यभागं पिष्ट्वा लिपेत्तेन खंतिनांतं ॥ मुखोद्गवायो वनजातराणां नश्यंति नूनं पितकाक्रमे
ण ॥ ४ ॥ सिद्धार्थबीजं छित्तिन्यं तिलं च क्षारेण पिष्ट्वा धृदि न्युलिप्य चक्रं ॥ सप्ताहमात्रेण मुखस्य नीलिंति

॥ गुरु ॥

॥ २० ॥

निहंतिकृत्तामिति रंति देवः ॥ ५ ॥ निशाद्यंगैरि कशो नपि सुं वस्तां व माहेडयवोद्धतानि ॥ निघ्नंति नालि च
यमत्र योगाचित्रेण तुल्यं वदन्तं भवच्च ॥ ६ ॥ मरीचं रोचना युक्तं संघेष्य मुखमालिपेत् ॥ तारुण्यपिठका ॥
सर्वानशंति मुखसंभवाः ॥ ७ ॥ व्यंगेषु अजुनत्वगामं जिह्वाया समाक्षिकाः ॥ अलित्य अहमात्रेण भवेत्
गोपमं मुखि ॥ मातुलुंगजटासर्पिशिलोगोसकनोरसः ॥ मुखकांतिकरोलेपः पितकांतिलकालजित
रक्तचन्दनमंजिष्ठाकोष्ठलोधुपियंगवः ॥ वटांकरमश्रूणां श्वव्यंगघ्रा मुखकांतिरा ॥ १० ॥ मंजिष्ठा मधुकंला
शा मातुलुंगं सयष्टिकं ॥ कर्षपुमाणैरेतमुतैजस्य ऊडवं पचेत् ॥ आज्यं पयस्यस्य दिगुणं शनैः पृथग्निना पचे
त् ॥ नीलिकापिठका व्यंगा अभ्रं गा देवनाशयेत् ॥ मुखपुसने पीतं च नीलकर्कशवर्जितम् ॥ सप्त एव प्रयोगे
न भवेत्कांचनसन्निभम् ॥ अत्राह रक्तत्वात् स्यष्टिकर्म कर्षद्वयम् ॥ १३ ॥ मनः शिलावत्वालो धुंदिनिशो कर्ष
मासमाः ॥ वारिपिष्टेहि तोलेपो वदने श्यामिकां हरेत् ॥ १४ ॥ महिषाङ्गुसंयुक्तरजनी रक्तचन्दनं ॥ कनेले
पे निहन्त्या शुश्यामिकां वदनासितां ॥ उभे हरिडे मंजिष्ठा घृतगौराश्च शर्षपाः ॥ एष्वगैरिकसंयुक्तमजाक्षारेण
पाचितं ॥ एतेनैव भवेद्ध क्रमुदयदित्यसन्निभम् ॥ ववालोधुमुशीरं च सर्पिसर्जरसं पयः ॥ पातानि वतमात्रा

॥ कार ॥
॥ २९ ॥

एतज्जिह्वासहपेषयेत् ॥ लेपोयेमुखपादाभांयमवतुस्तेभ्यसम् ॥ ७ ॥ मसुएतमधुनासाद्रिपिष्ठातैर्मुक्षये
मुखम् ॥ सप्रएत्रययोगेतायुंडरीकसमप्रभम् ॥ १८ ॥ ॥ इतिमुखरंजनम् ॥ ॥ अथकेशरंजनम् ॥
सुगंधिपूष्पीवरभूषणानांनशोभतेशुक्लशिरोरुहाणां ॥ तस्मादतोमूर्द्धजनरागशेवाकूर्यायथैवांजनभूष
णानां ॥ आम्नारोहोत्थितं तैलं कानपाषाणचूर्णकं ॥ काकतुण्डीफलकल्लचूर्णयित्वापयत्नतः ॥ धान्यरा
शौविनिःक्षिप्यमासाद्रिशिरसिद्विषेत् ॥ तस्यंदिनत्रयंतेनकेशरंजनकंभवेत् ॥ वर्षाद्रिनिष्ठतेकल्लंभुमरांज
नसंनिभं ॥ एतच्चूर्णमिदमुत्रेरितमेकंविभावयेत् ॥ तेनैवमर्दयेच्छीर्षंरंजनेभुमरोपमं ॥ गुंजाबीजस्यचूर्ण
चुक्रष्टैलादेवदारुकम् ॥ तुल्यंसंभावयेच्चूर्णंदिनैकंभगजडवैः ॥ चूर्णं चूनुगुणोतैलेपाचयेन्मृदुवह्निना ॥ तेनार
भंगावताकेशरंजनेभुमरोपम् ॥ हस्तिदंतस्यएधस्यमांसनरसंसम् ॥ अजाक्षीरेणतत्पिष्टालेपनाकेश
रंजनम् ॥ त्रिफलालोषुचूर्णं तु इक्षुभंगरसस्तथा ॥ कल्लविश्विकयासाद्रिभांडेमासंनिरोधयेत् ॥ तच्चेपातरंज
येत्केशाचतुर्मासंस्थिरोभवेत् ॥ लोककीदंयवापुष्पविधात्रीफलसंभवम् ॥ त्रिदिनंलेपयेच्छीर्षंदिमासंकश
रंजनम् ॥ भृंगराजरसंयुस्थंतैलंसम् ॥ मर्दयेत्प्रहरैकंतुतैलांसंनोलिकासमम् ॥ तच्चेपंत्रिदिनंकुर्यात्केशरंजन

॥ गुरु ॥
॥ २९ ॥

कंभवेत् ॥ चूर्णसंज्ञायवधारं सिद्धार्थं चारतालकैः ॥ नागपुष्पं घनं मर्घतस्त्रेपात्केशरं जनम् ॥ ८ ॥ गोघृतं भृगरा
जशवं मयूरशिखया सह ॥ अग्निना मृडना पाच्यं तन्न श्येत्केशरं जनम् ॥ यवापुष्परसं शौडं कर्षकं नश्यमाच
रेत् ॥ सप्ताहं रंजयेत्केशा सर्वतस्य त्वयं विधिः ॥ १० ॥ त्रिफलालोहचूर्णानुवारिणापेयत्समं ॥ दध्यामुलेन
तैलेन यवेत्तदग्निना क्षणम् ॥ तैलानुल्यं भृंगरसं यावत्तैलं नुपाचयेत् ॥ स्निग्धभाङ्गतं भूभौस्थितं मांसात्स
मुद्धरेत् ॥ सप्ताहं लेपयेद्देष्टुं कदल्याश्च दलैः ॥ तिर्घातः क्षारभोजि स्यात्क्षालयेत्त्रिफलाजलैः ॥ नित्यमेवं प्रक
र्तव्यं सप्ताहं रंजनां भवेत् ॥ यावज्जीवं न संदेहं कया स्युष्टमोपमाः ॥ ११ ॥ महाकालस्य बीजानि वा कृत्वा बीजत
त्समम् ॥ चूर्णाडा वैश्च तिर्गुं धाभावयेत्तच्च नुर्गुण ॥ यवापुष्पद्वैरं तततः पातालपत्रकैः ॥ तैलं यावत्तु तस्त्रेपेद्वैरे
रंजयैः शिरः ॥ वेष्टयेत्क्षारभोजि स्यात्वातातपविवर्जितः ॥ एवं सप्प्रदिनं लेप्यं तंडुलाधारयेत्मुखे ॥ कृत्स्नवर्णपुजायं
ने तथा भवति प्रत्येयः ॥ स्नानव्यं कांजिके नैव रंजनं जावितावधि ॥ १६ ॥ जायते नात्र संदेहो भ्रमरी कुलसन्निभं ॥ नि
क्षिपेत्माहिषे भृंगे कृत्स्नजारं समुडिते ॥ महेष्टु कर्दमे क्षिप्वा घृत्मासातत्समुद्धरेत् ॥ तडुतं जायते कृत्स्नं कर्षकं शि
रशि क्षिपेत् ॥ केशं तापुजायं ते भ्रमरी कुलसन्निभाः ॥ कया लं रंजनं सेष्टं यावज्जीवं न संशयः ॥ सनीलिका सैष व

॥ कार ॥

॥ २१ ॥

पिप्पलीभिर्घृताजयुक्तैरुपलिप्य केशं ॥ क्रमेण शंखोपममासुकृत्वं शिरोरुहं मेचकतामुपैति ॥ फलान्वितं चू-
नतरोः ॥ पुसूतं पिंडारकं घांडु रनीलकेवा ॥ पुस्थपुमाणं च तिलस्य तैलं यवैदमाभिर्विदितो यदेतैः ॥ नस्मिंश्च म-
ध्ये यदि हे स पक्षः क्षिप्रो भवेत्ते च कर्म युक्तः ॥ पाकस्यैवा स्य नरैर्विधेयः स्यात् ॥ पृथिव्या मिति तिला तैलं ॥ ए-
ते न लिप्सं पलितं न राणां सखा वदतं सकं त्रि एतं ॥ पुष्पं न मेयसि समान युक्तं चिरं भवेद्वृष्ट इति प्रयोगः ॥ १५ ॥
शतावरी कृत्न फलेन युक्ता गोरोचना का क मुखोभिधाव ॥ अमीभिर्गालिप्य पुनः स्वकेशान् करोति भुक्तानपि रु-
क्षवणान् ॥ १६ ॥ मंदंति कायारस कल्क सिद्धं तिलोत्तरं तैलमिदं नराणां ॥ अजारजातं पलितं सुरौक्षं केशस्य
शालुष्यं मलंति हंति ॥ १७ ॥ इति केशरंजने रुक्मी करेण विधिः ॥ अथ सौगंधिकरण ॥ सूक्ष्मैलजीपूतनरैवे स चूतैः
स्वराणां तस्यैव त्रयं संयुज्यते ॥ सौरभ्यं कान्तिकिल मूर्द्धजातां स्त्रान्वा नरो विंदति सर्वदेवः ॥ १ ॥ स्वर्णं सुदोशीरमि-
षीयुतानां पथ्यायुतानां च विलेपनेन ॥ स्त्रान्वा नरो सौरभमर्द्धमासं वै कन्यमाप्नोति शिरोरुहस्य ॥ २ ॥ पथ्या-
रसाला मलकी मलानां सजं मुजी मूतदयामयानां ॥ मासपुतानां परिलेपनेन स्त्रान्वा नरः सौरभकान्तिं वृद्धे
३ ॥ इति केशरंजने स्त्री वीर्यगन्धद्वयं ॥ अथ केशस्य पूकादि निवारणं ॥ विदंगगंधोपलकल्कयोगाद्गो

॥ गुरु ॥

॥ २१ ॥

मुत्रसिद्धं कृत्वैतन्मेतत् ॥ भभ्यंगयोगेशिरोरुहाणां यूकादिलिच्छापवयन्तिहन्ति ॥ १ ॥ गोमुत्रेणारवांमू
लं लपोयूनिवारणं ॥ पारदंमर्दयेन्निष्कं कृत्वाधूसरजडवैः ॥ नागवल्लीर्द्वैर्वापिवस्त्रं उपलेपयेत्
नक्षत्रं येषौ लोधार्यमात्रयंतथा ॥ यूकांयतंतिनिः शेषंमसेतन्नात्रसंशयः ॥ २ ॥ द्विनिशानवनीतेन
लेपान्मौलेः प्रकांडनुत् ॥ नालोत्पलं तिलं - - सर्वधानागकेशरंधात्रीफलं समं पिष्ट्वा लेपो यूकाविनाश
कः ॥ ५ ॥ निशागंधकगोमुत्रं विडंगं कडुतैलकं ॥ पारदेन समं मर्दयेत् लेपो यूकानिवारकः ॥ ६ ॥ लाक्षाभस्त्रातकं मु
स्ताकृष्टं गुग्गुलुसर्षपा ॥ विडंगेन समं लेपो सौम्य यूकविनाशकः ॥ ७ ॥ विल्वमूलं सगोमूत्रं लेपो यूकाविना
शकः ॥ ८ ॥ इतिकेशरंजने यूकादिनिवारणम् ॥ अथ केशस्य इडुलुप्रनिवारणम् ॥ गुंजाफलैः क्षौड्य
तैः विंलिय्य शिरः प्रदेशस्य कलेडुलुप्रं ॥ अनेन योगेन सदैव केशा रोहन्ति कृत्वा कटिला विशालाः ॥ मातंगदंत
स्य मसौ विधाय श्रोतं जननं नृत्यतथा सुपिष्टं ॥ लिपेदनेनैवमहेडुलुप्रं केशाः परोहन्ति च केशमध्ये ॥ ऊं ऊं मं मरिचं
सां द्विपिष्टा तैलेन लेपयेत् ॥ इडुलुप्रं निहंत्या भुक्तिं वायं विरजैर्द्वैः ॥ ८ ॥ सुदग्धहस्तिदंतं तु घालि क्षारं
सां जननं ॥ पिष्ट्वा लेपं प्रजायते केशाः प्राणिनलेखपि ॥ जातिपुष्पंदलं मूलं कृत्वा गोमुत्रपेषितं लेपोयं सप्र

॥ कार ॥

॥ १३ ॥

एत्रेण इड केशकरं परं ॥ भृंगाननं फलाभंगीनालोत्पलमयोरजः ॥ सुक्ष्मचूर्णं समं कृत्वा पत्रैलेवनुर्गुणे ॥ न
ह्येयेन दृढा केशाः कटिलासरत्नाश्चपि ॥ कीटभक्षितं कशं तु स्थानं स्वस्यैव न वषयेत् ॥ यावत्सुतप्रतायांति तावत्
ह्येयस्मितं कुरु ॥ भस्त्राभकं वटहृता गुंजामूलं फलं तथा ॥ मधुना शहलेयेन वायुक्षारेण कपुण्णतः ॥ भस्त्राटकं क
ह्नतिलं कंठकारि फलं समं ॥ पिष्टं तंडुलं तोयेन लेपयेत् तं विनाशयेत् ॥ ८ ॥ गजवापुष्ये श्वतर्हं न्यात्कृत्वा गोमुत्र
लेपनात् ॥ १० ॥ तिलप्रसूनं सह गोक्षिरेण सप्ताहं गव्यक्षिरेण पिष्ट्वा ॥ सप्ताहमात्रेण शिरःप्लेपाद्भवन्ति केशाः
पुत्रुराश्च दीर्घाः ॥ ११ ॥ सालमलीतालमूल्याश्च मूलं पद्मसमुद्भवं ॥ आअडुग्धेन संपिष्ट्वा लेपयेत् शिरमंडलः ॥ त्रि
दिनं भक्षयेत् तच्च केशवर्द्धनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ इति केशरंजने इडुलुप्रादिनिवारणम् ॥ अथ केशस्य शुक्लीकर
णम् ॥ वज्रीक्षारेण सप्ताहं भाषयेद्भयाफलं ॥ नचूर्णं सह त्रैलेन लेपात् शुक्लानशंसयः ॥ रोगामलकचूर्णं
तु वज्रीक्षारेण सप्ताहं ॥ भाषयेत् तस्य लेपेन शुक्लतायांति शुद्भजाः ॥ २ ॥ इति केशशुक्लीकरणं ॥ ० ॥ इति श्री
नाथविरचिते कामरत्ने मोहनदेशकेशादिरंजनो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ अथ वाजीकरणं ॥ बलेन नारी
परीतोषमेति न हीनवीर्यस्य ऊतोऽपि सौख्यं ॥ अतो बलार्थे रनिलं पठेत् वाजीविधानं पथमं विदधात् ॥ अ

॥ १५ ॥

॥ २३ ॥

श्वियां वटवृंदाकं क्षीरे पित्वा महाबलाः ॥ पुष्पोद्भूतं पिवेन्मूलं श्वतार्कस्य प्रयत्नतः ॥ अतवारं नु गोक्षीरे दृष्टोपि
तरुणायते ॥ पूर्वभाडपदा मृक्षे विल्वमूलं वेदुधः ॥ कर्षमात्रं जलैः पिष्ट्वा मतेन महाबलः ॥ ३ ॥ वृणो विदर्याः
स्वरस्य न तस्य विभावितं भास्कररश्मिजालैः ॥ मध्याज्यसंमिश्रितमेव लिङ्गादशस्त्रियोगद्वान्तिर्विकल्पः ॥ ४ ॥
भूयो विभाव्यामलकस्य चूर्णं रसेन तस्यैव वज्राज्यमिश्रं सक्षौद्रमालेढि निशामुखे यो नु तं स द्रव्यं सरुणा त्वमे
ति क्षौद्राज्यसंमिश्रितमेव लिङ्गा कर्षपसाणं मपुकेस्य चूर्णं क्षौद्राज्यसंमिश्रितमेव लिङ्गा ॥ क्षीरानुपानं र
मते नु नावतया वन्नराणां मुदरस्य मेतत् ॥ सिकपिकतरुबीजं तंडलाषष्टिकानां सघृतमधुसमेतं पुन्यहं वले
ढि ॥ जठरकृहरमध्ये याति पाकं नयावदमयति कृशं देहोऽप्यगतां समहं ॥ ७ ॥ द्रव्यं शाल्मलिमूलस्य संसर्क
रया पिवेत् ॥ अनुगयोगात्प्राहाज्जायते रेतसो वृद्धिः ॥ ८ ॥ लघुशाल्मलिमूलेन तालमूलं सचूर्णं नाम ॥ सर्पि
षापयसायी त्वारतौ चटकद्रवेत् ॥ घृतेन मोक्षप्रतिमां त्रिभूयो विभावयित्वा विशेषितानि ॥ क्षीरेण संसोध
य भक्षयित्वा स याति नारीशतमुद्योगः ॥ १० ॥ कविनुभे सिताज्ययुक्तानि भक्षयेत् ॥ यो वर्तकीलावकपिंजरा
णां मांसं तथा वेष्टमविहंगमस्य ॥ हृद्यनसिद्धं सहसोधवेन महाबलस्य उपजानतः ॥ ११ ॥ विदरि कंदकल्कं नु घृते

॥ कार ॥
॥ २४ ॥

नवनीत

नपयसानरः ॥ ५३ ॥ धरसमं खादेष्टुं पितरुणा यते ॥ १२ ॥ पिप्पलालवनीयेतौ वस्त्रांडौ क्षारसर्पिषा ॥ साधि
तौ भक्षयेत्सुसगदे सुमदाशतं ॥ वस्त्रांडसिद्धं पयसि नावितांश्च तिलान् ॥ यः खादेत्सनरोगघ्ने त्त्राणां श
तमपूर्ववत् ॥ १४ ॥ गोक्षूरकः क्षूरकः शतमूली वानाशानां गवलातिविघाणां ॥ चूर्णमिदं पयसा निशि पेयं
यस्य गृहे पुमदाशतमस्ति ॥ १५ ॥ अश्वत्थफलमूलत्वकशृंगासिद्धं पयो नरः ॥ पित्ताशसर्करंश्चोडं कलिंगं चैव
हृष्यते ॥ १६ ॥ घृतं शतावरिभञ्जयेच्च क्षारे चतुर्गुणे ॥ कर्करापिप्पलाक्षौऽयुक्तं तं घृष्टमुच्यते ॥ १७ ॥ शतावरिज
पुस्थं पुस्थं गोक्षूरकस्य च ॥ बाण्ड्याविंशतिपलंगुड्याः पंचविंशतिः ॥ भस्मानकानां चात्रिंशत् त्रिचकानां दशै
व तु ॥ तिलानां निस्तुषाणां च पुस्थं दद्यात्सचूर्णितम् ॥ अघरास्यपलान्मक्षौ शर्करायाश्च सप्रति ॥ माक्षिकं शर्करा
र्द्धं नैवेद्यतम् ॥ शतावरिमंदेयं विदारकंदरज्वरं ॥ एतदेकाकृतं चूर्णं सिग्धमांडे निधापयेत् ॥ पलां मुपभुंजानपये
ष्टं वास्यभोजनं ॥ मासेकमुपयोगेन स्थाज्वरानरुतामपि ॥ वलिंपलिखा लिप्यमेहपाणवाघनाशनम् ॥ हृत्यष्टा
दशकुष्ठानि तथा वार्युदकानि च ॥ भगंदरं मुत्रककुं गृध्रसिं सहलामकम् ॥ क्षयं चैव महाबाद्धिं पंचकाशान्सु
राहणात् ॥ असीति वातजान् रोगान् च त्वारिंशच्चैत्रिकान् ॥ विंशतिं श्लेष्मरोगाश्च सप्तष्टान्सान्निपातिकां ॥ सर्वां

वात ८०

पित्त ४८

श्लेष्म २०

॥ १७ ॥
॥ २४ ॥

रोगप्रदानहन्त्यात्पृथग्मिडाशत्रिर्यथा॥ सर्काचनाभोमगराजविक्रमसुरंगमंवाष्पनुयानिवेगेतः॥ स्त्रा
णांशतंगछतिसातिरंकं पृष्ठपुरश्चयथाविहंगः॥ पुमांसेजनयेद्दामान्नरसिंहनिभांतथा॥ नारसिंहमि
दंचूर्णं सर्वरोगहरं नृणाम्॥ ॥ इति नरसिंहचूर्णम्॥ ॥ त्रैलोक्यविजयापत्रं सवाजं घृतभार्जनं॥
त्रिफलाकुष्ठशुंगासैन्धवधान्यकं॥ सठितालिसपत्रंचकघुलं नागकेशरं॥ अजमोदांजवानीचयशीमधुकमे
वच॥ मेथान्जिरकं युग्मंच गृहीत्वा समभागकः॥ यावत्तेजान्तिचूर्णानि वर्तन्ते तदौषधं॥ समे सिलातले पिष्ट्वा
चूर्णयेदतिविकर्णं॥ तावदेयसितादेयायावतापनिवंधनं॥ घृतेन मधुना मिश्रं मोदकं परिकल्पयेत्॥ घृ
तभर्जितं तिलचूर्णं मोदकोपरिविन्दसेत्॥ त्रिसुगंधिसमायुक्तं कर्पूरेनाधिवासितः॥ स्थापयेत् घृतभांडे नुश्रा
मत्तदनमोदकं॥ भक्षयेत्पानहन्त्यायवानश्लेष्मभयापहं॥ पृष्ठमग्निं कृते मंदमग्निं च दापयेत्॥ कशानां वा
तिरुक्षाणां श्रेहनं स्थौल्यकारकं काशघ्नं सर्वशूलघ्नं मामवातविनाशयेत्॥ सर्वरोगहरं ह्येतत्संग्रहं ग्रहणीहरं॥
एतस्य शतताभ्यासाद्दोषितरुणायते॥ उत्तरापुमुरवाद्बुद्ध्वा वासुदेवजगत्पतौ॥ एष कायस्य पृथ्वा र्थं नार
देः प्रतिभाषितम्॥ एतलक्षैश्च नस्त्रीणां रमेत्स यउ नन्दनः॥ १६॥ ॥ इति श्रीमत्तदनमोदकं॥ ॥ मृतसूताभ्र

॥ कार ॥

॥ २५ ॥

कं स्वर्णवाजिर्गंधावचारसैः ॥ मुशलीजानातनिर्यासै चतुर्मासं च भक्षयेत् ॥ गोडगंधं मर्कटीवाजैः पलाङ्ग्याय
येदनु ॥ रसः कामकलारसो रमनेस्त्रीसहस्रकैः ॥ सर्वांगो वर्तकुर्यात्सरसैः साल्मलीरसैः कामकलारसः ॥
२० ॥ सुद्रुसूतसमगंधं ग्रहं कल्पाजैः डवैः ॥ मर्दिने वालुकायंत्रेयामं संपुटगंधं पचेत् ॥ रक्तागम्य डवैर्भावंदि
नमेकं सितायुतं ॥ यथेष्टं भक्षयेच्चानुकामयेत्कामिनीशतम् ॥ २१ ॥ पलद्वयं द्वयं सुद्रुं पारदं गंधकं तथा ॥
मृतस्येह म्लुकर्षेकं पलैकं मृतताम्रकं ॥ मृततारं चतुर्निष्कं मर्द्यं पंचामृतैर्दिनं ॥ रुधागजपुटे पचादिनैका
नैसमुद्धरेत् ॥ पिप्यं चामृतैः कुर्याद्यनिकावररक्षतिः ॥ अनंगसुंदरी खोदेऽमेडामासतत्रयं ॥ शाल्मलीमूल
चूर्णं नुभंगराजस्य ॥ मूलकं पलैकं सितयाचानुभक्षयेत्कामयेच्छते ॥ अनंगसुंदरीवरिका ॥ सूतपादं ताम्रचूर्णं
खले पिष्टं प्रकारयेत् ॥ निक्षिप्य कदलीकंदेकं दले प्यं च गोमयेः ॥ भुक्त्वा गजपुटे पचात्तदा करे पुनः क्षिपेत् ॥ स
वंसप्तपुटे पचात्कंदेपुटं पृथक् ॥ तत्पानं दुद्धं तंचूर्णं वस्त्रे वधातुपाचयेत् ॥ रोलायंत्रे पाशयुक्तं छगारक्ते पुनः ॥
पंचेत् ॥ गुडपाथशनावर्याचानर्यागोक्षुरैस्तथा ॥ गजपिप्यलिकाजाम्बाकदल्याः कोकिलाक्षकैः ॥ सितयापा
चयेदेवं द्विगुणं लघुनाग्निना ॥ उद्धृत्य चूर्णयित्वा भक्षेद्गुजाचतुष्टयं ॥ सितायुक्तं सदा सेव्यं महाकामेश्वरो

॥ २५ ॥

॥ २५ ॥

रसः॥ कमिनीनां सहस्रैकं शोभयेन्निमिषांतरे॥ गोक्षारं वानरीञ्चाजं गंडुकीगजधिप्यली॥ कोकिलाक्षसवा
जनिफलं रंशतावरा॥ कर्कशावाजमज्जावसर्वतुल्यं विवूर्णयेत्॥ वूर्णतुल्या सिता योज्या मधुना पाडितं लि
हेत्॥ पलाङ्गमनुपातं च किंचित्तोयं गवां पयः॥ ॥ इति महाकामेश्वर रसः॥ ०॥ सुद्रुतं समं गंधं रक्तो
त्पलद्वैः॥ याममर्घ्यं पुनर्मर्घ्यं पूर्वाद्वैविनिःक्षिपेत्॥ तद्वैर्मर्द्येवाहं पूर्वगंधं च मर्दनं॥ पूर्वद्वैर्विनिःकं तु
कापमपुष्पा निरुध्वं॥ दिनेकवालुकायं त्रेपत्का उद्धृत्य भक्षयेत्॥ पंचगुंजा सिता सांघ्रि रसोयं मदनोदयः॥ को
किलाक्षसवाजं च मुशला शर्करा समं गवां क्षारेण तत्पेयं पलाङ्गमनुपातकं॥ ॥ इति मदनोदय रसः॥ ॥
वानरीकोकिलाक्षस्य वाजं मायातिलं समं॥ उल्लंगोक्षुरवासाभ्यां श्लक्ष्णा वूर्णं विकल्पयेत्॥ वूर्णतुल्यं चामं
सर्वतुल्यं सिता भवेत्॥ कर्षमेकाघां गवां क्षारे पेयं कामांगनायकः॥ २५॥ अश्वगंधा वह्निमूलं शाल्मली च शताव
रा॥ विहारी मुशला कंदे कोकिलाक्षसवाजकः॥ २५॥ अश्वगंधा वह्निमूलं शाल्मली च शतावरा विहारी वान
रावाजतुल्यां शंसूक्ष्मवूर्णं तु कारयेत्॥ वूर्णतुल्यं मृतं वा भुंज्य सर्वतुल्यं सिता भवेत्॥ गवां क्षारैः पिवेत् कर्षं कामये

॥ कार ॥

॥ २६ ॥

कामिनीशतम् ॥ अश्वकर्कटे मांसं च भक्षयेच्चापि वेत्यय ॥ योगकामामृताख्यातोवलवार्कयुद्धकः ॥
धात्रीफलस्य चूर्णं तु भावयेत्तत्फलं भवेत् ॥ एकविंशतिवारं तु शोष्यं पेयं पुनः पुनः ॥ चूर्णं पादमृजं लोममध्वा
त्रेसर्करावितं ॥ पलेकं भक्षयेन्नित्यं सितांशुरैः पिबेदनु ॥ वानरी वाजचूर्णं तु दुग्धय्यं मांसचूर्णितं ॥ नारि
केलोदकैर्भाष्यं ग्रामानेपेययेत्समं ॥ पिष्टस्य विदं स्येन मृतमभ्रं नियोजयेत् ॥ तद्युतैर्वटिकाकार्यमध्वा
ज्वाभ्यां तु भक्षयेत् ॥ पित्वाक्षारं सितायुक्तं रम्यारमं रमेच्छते ॥ सतांबुलसतां मुलमनुपानं निरंतरं ॥ २८ ॥
तुराणाभिभवंदीजं मधुना सह पेययेत् ॥ तेन माभिषलेयेन वद्वर्षं देवि मुं वति ॥ २९ ॥ अतरीक्षेन संग्राह्यं
यत्राद्यागुटिका मलं ॥ तेन लिंगपलेपेन रमेडामासनत्रयं ॥ सम्यग्धारितमभ्रकंकटफलं कृष्टाय गंधामृता
मेथामोचरसं विदारि मुशलागोदरकं दूरकम् ॥ रंभाकंदशतावरीत्यजमुदामाखास्त्रिलाधान्यकायक्षाना
गवलाकचूरं मदनं जातीफलं सैधवम् ॥ भागीमर्कटशाल्मलीफलत्रिकंचूर्णं समं कारयेच्चूर्णं साविजया सिता
दिगुणितामध्वाज्ययोः पीडितं ॥ कर्षाद्वा वटिकां विलेप्य मथवा स्पृश्या सदा सर्वदा ॥ पेयं शारमितान्नवार्थकघने

॥ गुरु ॥

॥ २६ ॥

संभोष्यकामिनां एमावश्यकरं परं च मुखदं पौढं गता जावकं क्षीणे पुष्टि करे क्षयक्षयकरं हं त्यासु सर्वा मय-
का शश्वा समहा तिसार समनं मंदाग्निसंदापनं अर्शासिग्रहणापि मेहनिचयं श्लेष्मातिरक्तपुणत् ॥ नित्यानं
दकरं विशेषकवितावाचा विशालोत्तरं धनैः सर्वगुणं हृदात् स्थिरदशाध्यानावसाने ध्वलं अभ्यासेन निहंति
मृत्युपलितं कामेश्वरे वत्सरात् सर्वेषां हितकारको निगदितः श्रानित्यनाथेन सः ॥ ८ ॥ दानां मदनोदयोदयकरः
पौढांगनासंगमेलिद्रोयं मम दृष्टपुण्यकरणे ज्ञासदासेव्यतां ॥ ॥ इत्यभुक्केश्वरे कामेश्वरेः ॥ ॥ यः किंचित्
धुरं सिग्धं जावनं दृहं नं गुरुः ॥ हर्षणं मनसश्चैव तत्सं पृष्णमुच्यते ॥ नरो वार्य्य कए नमो गान् संम्यक् शुद्धो निराम-
यः ॥ आतप्रं निःपु कुर्वंत वर्षा उर्द्धं च षोडशात् ॥ न तैवैषोडशाद्वर्षात्स प्रत्याधरतौ नवः ॥ आयुः कामेन रस्त्रिभिः
संयोगं कर्तुमर्हति ॥ कन्यासोदग्धवयशो वाजाकरणमुत्र मंसेविनः सर्वेषु ऋतुष्वरहोभिः व्यावायोनविचारितः
आयुष्मन्तो मंदजवावपुर्वलाचिताः स्थिरोपविति मांसाश्च भवंति त्रिषु संयुताः ॥ स्त्रिभिस्त्रिभिरहोभिः सेवते
प्रमदानरः ॥ सर्वेषु ऋतुगृष्मेषु यक्षान् यक्षाद्भुजेद्बुधः ॥ योगान् संसेव्य वृष्यात्सुसृतमथपयः शीतलं वां वु-
षित्वा गच्छेन्नारीस्वरूपां स्मरसरतरलां कामुकः कामलिनः पाने हृष्टेषु हृष्टा व्यापगतसुरतः संवये नित्यनि-

॥ का. मर ॥

॥ ३ ॥

न ॥ कांतासंगादसकृदपिनरोधातुवैषममेति ॥ नानिकं पौ उदौर्वधात्रिंशियसवलक्षयः ॥ क्षयद्वयपदं
साधारणाश्चातीव दुर्जया ॥ अकालमरणं वैवभजतस्त्रियमन्यथा ॥ शोषकाशब्द एंशं सिन्धुकाशाति ॥
पांडुता ॥ अतिथवायाजायंते रोगाश्चाक्षयकादयः ॥ असेवनानो ह मद्योयं धिरश्च माद्वं ॥ न्यजेन्मृ
त्यादयश्च वित्तं लोकाध्यक्षं वमैथुनं ॥ नर्याचितया भुक्तं व्याभिभिः कर्मकर्षणात् ॥ क्षयंगदं ननु श
नात्स्त्रीणां वैवातिसेवनान् ॥ क्षयादयादविस्वस्थादो कं स्त्रादोषदर्शनात् ॥ नारीणां मवसन्नत्वादभिवा
तादसेवनान् ॥ यावस्थासि सितायावसास्त्री दृष्यभमामता ॥ स्त्रियं क्षेयं मृयता दृष्टानां चरितं सतां ॥ क्ष
णानामल्पभुक्ताणां स्त्रीष्वक्षीणाश्च येन एः ॥ विलासिनामर्थयतां रूपयोवनशालितां ॥ बहुोपनीनां नृणां
योगावाजिकराहिनः ॥ ॥ इति श्रीनाथविरचिते कामरत्ने वार्यस्तंभनं ॥ ६ ॥ अथ गाढीकरणं ॥ यौढांग
नायावनमूर्तिकायाश्च थं वरंगतसुखाय यूतां ॥ तस्मान्नरैर्भेषजतस्तुकार्या गाढीक्रिया मन्मथमंदिरस्य
॥ १ ॥ निशाद्यं पंकजकेशरं निष्पिष्ये देवदुमनुल्यभागं ॥ अनेन लिप्यं मदना नयत्रं पयाति संकोचमलं पु
वत्या ॥ २ ॥ सधानकी पुष्पफूलत्रिकेन जंघुत्वया सावरसंयुतेन ॥ लिप्यं चरंगं मधुकेन तुल्यं दृष्ट्वापि कन्येव भवे
त्पुंश्च ॥ ३ ॥ यिकाक्षवाजेन मनोनेगे कं विलिष्योपा नयि मंचरंति ॥ हतेन गाढं लभते नरं गं दृष्टेन रैरेष ह

॥ ७५ ॥

॥ ३ ॥

बहुते योमः ॥ ४ ॥ सनालपत्रं ययसासुपिद्धादृढासमांगागुटिकाविधेया ॥ यस्यावरांगेनिहिताक्षणेन ।
कन्येचसेत्यवसमूलदेवः ॥ ५ ॥ इच्छाक्रमूलं सहसावरेणपिद्धावरांगपरिलिष्यतेन ॥ वनपुष्पिहृटेनना
राकन्याभवेत्संयमतोतचित्रं ॥ ६ ॥ इंदीवरव्याधिवचोषणानांनुरंगमारासनयामित्रानां ॥ लेपेननार्यामरसं
सरैस्थंरंधुंशकोचमायातिरठेनयोगः ॥ ६ ॥ याशक्रगोपंस्वयमेवपिद्धाविलिष्यनिस्त्रावरांगदेशम् ॥ आह
त्यतस्याः कठिनं वगाढं भवेच्चवाक्रांतिवियारवर्षा ॥ ७ ॥ मदनकघनसारैः क्षौडनुलेखं वरांगं शिथिलितमपि
यस्याः पूरितं भूय एव ॥ भवतिकठिनमुच्चैः कर्कशं कामित्रानां मित्रिनिगदितयोगं रंति देवो नरेन्दः ॥ ८ ॥ इतिगा
ढीकरणं ॥ ॥ यथडावणम् ॥ यद्यप्यष्टगुणाधिकानिगदितः कामो गनानां सदा नोयातिडवनांतथापिह
टिति व्यायामितासंगमे ॥ तस्मभ्देषजसंप्रयोगविधिनासंक्षेपतोडावरांगं किंचित्यत्नवयामित्रारजदशांपत्या
यिनकामिनोः ॥ १ ॥ सिद्धविंवाफलमाक्षिकानिनुत्यानियस्यामदनानतपत्रे ॥ निक्षिप्यतेसापुरुषपुसंगा
नृपागेवरेतश्रुतिमातनोति ॥ २ ॥ व्योषारजक्षौडसमंचितं वक्षिप्रं यदिस्यान्मरयं वगैरुक्तनाभवेत् साह
ठमेवनाशदृष्टः सदायंकिलयोगराजः ॥ ३ ॥ अथक्विंवाफलघोषमूलिंगुडंतथामाक्षिकनुत्यभागं ॥ अमी

॥ कार ॥

॥ ३८ ॥

भिलिप्युमास्वलिङ्गं संतेन रोयः सविलासिनानां ॥ ४ ॥ सटंकनशौडमहेसवाजैः कर्पूरतुल्यैरुपलिप्यलिं
गं ॥ रोतेन रोयः सविलासिनानां रोतः प्रयानं कुरुते हठेन ॥ ५ ॥ गाढवातां कथामार्गसेनलिङ्गलेपनान् ॥
नक्षणादमुतेनारीयमयत्रेयथापयः ॥ सिप्यलाचंदनं चैव दृहताय च त्रिंतिनिति ॥ रत्नौलिङ्गपुलेयेन डवेना
रीनशंसयः ॥ भगसिप्यत्र डवसंयुतेन मध्वाज्यसंमिश्रितं करेण ॥ लिखाध्वजं योरसते गनानां सशुक्रमावर्ष
तिशोघमेव ॥ ७ ॥ सलाधुधनूरकपिप्यलानां शुडोपणाशौडविमिश्रितानां ॥ लेयेन लिङ्गस्य करोति रंतश्चुति
विपक्षप्रमदाजनस्य ॥ ८ ॥ नरगसलिलमध्ये भावितं क्षेत्रमासंमलितमधुकुतुल्यं पिप्यलिं येषयित्वा ॥ मरि
रमतिविलिप्यस्वायलिङ्गं न रोयः प्रभवति वनितानां कामकल्लोलमालः ॥ ९ ॥ विंवपुष्पं सकर्पूरं मुंडिपुष्पं वषे
सितं ॥ लिङ्गलेपवरं एमाडवंतिसंगमे सदा ॥ १० ॥ दृहतिफलमूलानि पिप्यले मरिवातिव ॥ मधुरेवनया
सांर्द्रलिङ्गलेये डवंतिताः ॥ ११ ॥ शौडगंधकलेयेन शिलायुक्तेन तत्फलं ॥ १२ ॥ उपहारं यणोरक्तं गृहीयादतर
क्षितः ॥ तदुष्कं चूर्णितस्थायं पुष्परक्ताश्रमाकरे ॥ नमुष्यं धारयेद्भस्मेन र्जसंगुष्ठयोगतः ॥ भावर्ते संमुखे
स्त्रीणां दृष्टमात्रे डवंतिताः ॥ १३ ॥ जंबीरफलमध्वनुसृतं वृश्चिकवानकं ॥ क्षिप्त्वा रुक्तास्त्रियैश्च दद्यात् क्षणमात्रे डवत्य

॥ गुरु ॥

॥ २८ ॥

ले॥ १४॥ रक्ताश्वरपुष्पेणमुखं तस्य निरोधयेत्॥ कर्णोपरि स्थितं तच्चुद्विधास्त्रीद्वयनाध्वं॥ १५॥ जलेन लांगला
कंदं पिच्छहस्तेपलेपयेत्॥ हस्तेन स्त्राकरेष्टेष्टवत्पग्नौ घृतं यथा॥ १६॥ सर्वेषां जावयोगानां मंत्र एजं शिवोदितं
अष्टोत्तरशतं न ह्वातत्रयोगस्य सिद्धये॥ १७॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय उद्गमेश्वराय जावयस्त्राणां मंदं पातय पा
तय स्वाहा ठः ठः॥ ॥ इति जावणम्॥ ॥ अथ लिंगस्थूलीकरणम्॥ दृढीकरणं च॥ सकृष्टमातंगवलावलानां व
वाश्वगंधागजपिप्पलीनां॥ तुरंगशत्रोर्नवनातसयोगात्तलेपेन लिंगमुशलत्वमेतिः॥ १॥ दिने दिने यदात्येव सुधिः
कुर्यात्प्रयत्नतः॥ तदा तदा लिंगलेपेन निश्चितं नात्र संशयः॥ २॥ सलोधकाशीशतुरंगगंधामातंगगंधापरिपावि
तेन॥ तैलेन वृद्धिं पुकरोति वृद्धिं वरांगनालोकमनोहरं॥ ३॥ भस्मात्तकास्थीयवशूकमोर्था अपत्रमंतर्विभ
ज्यमतिमान् सहस्रैवेन॥ इति द्विरुद्वहती फलोत्पत्तिपिष्टमालेपनमहिषविद्धिमलीकतेनो॥ स्थूलं सहस्रतुरं
गमनुत्पमाधुशेफे करोत्यभिमतं न हि संशयोस्ति॥ ४॥ सूतकं मरिचं कुष्ठं नागरं कंटकारिका॥ अश्वगंधातिलं शो
डं संधवं स्वेतसर्षपाः॥ अयामार्गा यवामाषापिप्पलीयेष्ये जलैः॥ लेपोयं कुरुते वृद्धिं लिंगस्य दृढतां ध्वं॥ ५॥
मासमात्रं समालिप्त्वा मर्दयेच्च रिवातिशिं॥ वराहवसपालिङ्गं मधुना सह लेपयेत्॥ स्थूलं दृढं वदीर्यं वमासालिं

॥ कार ॥
॥ २६ ॥

गंपुजायते ॥ ६ ॥ अश्वगंधाववाकृष्टं दहतावशतावरी ॥ तालतैलेन संयुक्तं तत्रैव स्थूललिंगं कृत् ॥ ७ ॥ तं क
रां च महाराष्ट्रजं वृश्चकरैलकं ॥ मधुना सह लेपेण लिंगं स्यात्मुशलोपमं ॥ ८ ॥ महिषानवनीतं च मुशलावृ
त्तं मिश्रितं ॥ धान्यराशौ स्थितो भांडे स प्राहावेत्समुद्धरेत् ॥ ९ ॥ तेन पुलेयये स्त्रिंगं मासैकादशैश्च यश्च ॥ मुश
ली सति लाभक्षालिगं वृद्धि करामता ॥ १० ॥ वसोनथ कृति वैवर्कटकारि फलं जलैः ॥ पिष्ट्वा लिंगं पुलेन स्थूलं
भवति निश्चितं ॥ तद्वच्च मुशली सा ज्वाले पास्त्रिंगं स्पृशेत् ॥ रोहिणं मत्स्यपित्तं वज्रलोकां गला सह ॥ अ
नेन मध्यं स्त्रिंगं वर्द्धते मुशलोपमं ॥ सूतकोत्थश्च गंधावरजना गजपिप्पला सितायुक्तं जलैः पिष्ट्वा मासैकं लेप
येत्सदा ॥ १४ ॥ अद्रतं वर्द्धयेत्स्त्रिंगं योनिकर्णानि च ॥ योमर्कटी मूलमजा जलेन बालुप्रकेशः शयने निशा
यां ॥ पिष्ट्वा ध्वजं लिपति सर्वकर्म भवेद्योऽंडमिव क्षणेन ॥ १५ ॥ हयारिपालेन वनीतम द्येववा वलानां
गवला मयैश्च ॥ लेपेन लिंगं सह सैव पुंसां लोहो मयं स्यादिति मिष्टमेतत् ॥ १६ ॥ कृत्वा पणजिता मूलं ग्राह्यं
खदिरकीलकैः ॥ कृत्वा सूत्रैः कटिं वध्वा उर्ध्वलिंगं करोति लम् ॥ १७ ॥ देवदालीरसं धात्रीक्षारपानात्थिरो ध्वजः ॥
॥ १८ ॥ इत्येवं सर्वयोगानां मंत्रराजं शिवोदितं ॥ अनेन मंत्रितं कृत्वा मासैकं लेपयेत्ततः ॥ ॥ उं नमो भगवते उं

॥ ७५ ॥
॥ २६ ॥

डुमरेश्वराय सर सर पु सर पु सर ऊरु ऊरु स्वाहा ठः ठः ॥ दही करणं व विना मंत्रेण कार्यं ॥ इति लिंगस्थू
ला करणं व ॥ ॥ अथ सनवर्द्धनं उत्थापनं व ॥ मत्तं ग क ल्मा मय वा जिगंधाः व वायुना पय्युषिता म्बु मिश्रा
ह्यारि पत्ना नवनीत योगात् कुर्वन्ति वानं कुच कुम्भ युग्मं ॥ १ ॥ तैलं च्वादा डि मवल्क सिद्धं सिद्धार्थं जं
लेपनया जिनातं नारि स्ननौ पातनौ च पिनौ कुर्यादसौ योगवरः पु सिद्धः ॥ २ ॥ श्रापणिं कायार सवल्क
सिद्धं तिलोद्भवं तैलमिदं पुदिष्टं ॥ तूलेन वक्षौ जयुगे पुदेयं पयाति वृद्धि पति नोपि नार्याः ॥ ३ ॥ पथमं क
मुम कालेन स्पयोगेन पीतं सानीयमं मथवा स्यात्तं तुलां भोयुवत्या ॥ ऊवयुगलनुपिनौ धाधि नोयाति पा
तं कथितमिह पुरैवं च क्रदन्नेन योगः ॥ ४ ॥ शालितं तु लोदक कर्षं वाम दक्षिण नाशा पुताभ्यां नश्यं ॥ ५ ॥ मुंडी
चूर्णं दशपलं तोयैश्च तुर्गुणैः पवेत् ॥ तैले शेषं पवेत्तेन नश्य पानं च कारयेत् ॥ पतितं यौवन स्त्रीणां मासा इति
तेने निश्चयं ॥ ६ ॥ श्यामानि सावलाला जालवणां काथयेत् समं ॥ तोयैश्च तुर्गुणैः पादशेषं समाहरेत् ॥
तिल तैलं काथयादं तैलाद्र्धमहिषा घृतम् ॥ श्रेहशेषं पवेत्तेलं न मासमात्रकैः ॥ बालास्त्री वृद्धनारीणां यौवनं
ऊरुते हुतं ॥ ७ ॥ एरंड तैलं शकुलस्य तैलं तथा सविल्वस्य रसं गृहीत्वा ॥ संमर्दयं उद्भसहस्तकेन तदा स्ननं स्या

॥ कार ॥
॥ ३० ॥

न्यति तं न चैव ॥ ८ ॥ इति स्तनवर्द्धनं ॥ अथ योनि संस्कारः ॥ पुक्षालये निम्बकषायतोयैति निर्ज्यरुद्धा गुरुगु
गुलानां ॥ धूपै न योनि निशि धूपयित्वा नारिषु मोदं विदधानि भर्तुः ॥ १ ॥ पुक्षाल्य निम्बस्य जलेन भूयः स्नस्ये
व कलेन विलेपयेच्च ॥ न्याया युवत्प्राथम्ये कालभूतं गंधं वरांगस्य न शस्योचः ॥ २ ॥ इति योनि संस्कारः ॥ अ
थ लोमसा ननं ॥ पलास भस्मान्वित तालवूर्णै रंभां वु मिश्रै र्प लिप्य भूयः ॥ कंदर्प गेहे सृगलोचनाया रोमा
नि रोहंति कदापि नैवः ॥ १ ॥ एकः पुदेयो हरिताल भागः पंच पुदेया जलस्य भागः ॥ रक्षस्तरो भस्म न एव पंच पु
क्ताश्च भागा कदली जला द्वा ॥ २ ॥ समीधा पात्रेषु स दामि त्थं स्मृत्वा स्मरा गार विलेपनं च ॥ रोमाणि सर्वाणि
विला सिनीनां पुनर्न रोहंति कदाचिदेव ॥ ३ ॥ रंभा जलेन स प्ररि नं विभाव्यं भस्मानिक स्वोर्म सराणि पश्चात्
तालेन युक्तानि विलेपनेन रोमाणि ते निर्मल तिष्ठन्ति ॥ ४ ॥ तालकं गंध चूर्णं च पिष्ट्वा पक्षार मालकैः ॥ तन
लि प्राक वाच मे स्थितो गच्छंति तक्षणात् ॥ पुंगवृक्षस्य पत्रोत्थ डवैः पिष्ट्वा तु गंधकं ॥ तेन लिप्ते स्थिते व मे रोम
शात न मुत्र मं ॥ न एणां खड्गैः केशा नि दु दु द र्प्याश्च तैलतः ॥ न निर्याति पुनर्लेपा त्रिस प्राहे कृते सति ॥ कृष्णस्य तै
ल तो लि प्रा स प्र वारं तथा गुणं ॥ ८ ॥ स योजातस्य महिषी वत्स्या मल मा हरेत् ॥ तस्मिन् स्वादेष्ट्ये जत्रौ केशा वा

॥ गुरु ॥
॥ ३० ॥

तारियत्रतः प्रातस्तप्तोदकैः क्षाल्याः पतन्यामूलतोथिनाः ॥ पिपालिकातिकृष्णानिस्थूलानिस्वगृहं दूरतः ॥ छाया
शुक्लं चतसृणां पंचाहं लेपयेत्सदा ॥ पूर्ववत्स्वंडकेशानां नपरोहान्भवेत्कवितः ॥ शंखं तालं यवं गंजां कांजिकैः पेष
येत्सदा ॥ लेपास्तर्ततिरोमाणि यक्षपत्रमिडुमात् ॥ लेपानाद्रुंतिकेशाश्च कटु तैलैर्मनःशिला ॥ १२ ॥ इतिलोम
शातनः ॥ ॥ इति श्रानाथविरचिते कामरत्ने गाढीकरणलोमशातनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अथ घंटीकरण
म् ॥ तस्य साम्यं च नरो मुत्र यते यस्तु कस्तुतत्र वृश्चिकं ॥ नधेन्या ज्ञायते घटोऽद्रते च पुनः सुखी ॥ १ ॥ अजामु
त्रेण संभाव्यं निशि घट्टिंडुवृणोतं ॥ खानपानपयोगे न घटत्वं जायते नृणां ॥ २ ॥ तिलगोक्षुरयोश्चूर्णौ छागड
ग्धेन पावितः ॥ शातलं मधुना युक्तं पिवेत्स्वंटत्वं शांतये ॥ ३ ॥ जलौकदग्धचूर्णं तु नवनीतेन भक्षितं ॥ यावज्जीवं न
संदेहः खतुलं प्राप्नुयान्नरः ॥ ४ ॥ धूसूरपुष्पचूर्णं न पुनः संघर्षते सुखं ॥ ५ ॥ यज्ञो विशालं पतितं विकृष्य लिपे
इतौ यस्य मनो भवत्तमः ॥ एकां न कंतु कुरुते न्यपत्न्या नोतिष्ठते नाम यहा यथत्नीम् ॥ ६ ॥ असुरापतं वा परगे वि
शालं घृष्टा पुनस्तेन विलिप्य लिङ्गं ॥ प्रयाति भूयः प्रकृतं दंगं दृष्टो नरेरेष सदा पयोगः ॥ ७ ॥ निशाविचूर्णं घनसारचूर्णं
समीकृतं रंभययो विमिश्रं ॥ भुक्तं निपातं कुरुते निका मं नरस्य घंटत्वं मिति पसिद्धं ॥ ८ ॥ तिलं सुकंदं दावि वपस्पचूर्णं

॥ कार ॥
॥ ३१ ॥

प्रसादितं रंभयुयोर्द्रमूलं ॥ ससावरं सर्करयान्नितं वनं च पित्वा हरेत्वं टकतामवश्यम् ॥ ६ ॥ इति खंडीकरणं तन्मोचनं
व ॥ ॥ अथ भगवंधनम् ॥ तस्य मोचनं च ॥ पूर्वोत्थलांगलामूलं वामपादस्य पांशुकं ॥ एकत्र धास्ये द्वा मातृद्व
योनुसुक्तिं संपुटे ॥ लेपयेत् भगवंधः स्यात्ततः कैः प्रक्षाल्य मुच्यते ॥ १ ॥ स्मशानवलमादाय वामपादस्य पांशुकं सं
ध्यायां वंधयेत्तेन षोडशांशं भगवंधना ॥ २ ॥ अमुकी भगवंधा मि विस्पृष्टं शोणितं मया कृतं भगवंधनं नामिलो
कै चिकित्सकः ॥ ३ ॥ यमि इति मंत्रो यथा न्य भगमर्द्धका सर्वे वै विमुखं यांति वर्जयेत् कामुकैः स तथा ॥ ४ ॥ ॐ विटि वि
टि ख विटि ख विटि ६ः ६ः ॥ प्रयोगद्वयस्यायं मंत्रः ॥ वचैला वन्दनक्षारैः प्रक्षाल्य मर्द्दयेद्भगम् ॥ ५ ॥ यंत्रमंत्रादितं
त्रै नय किं चिच्छत्रुणा कृतं ॥ तत्र स्पेव भवेद्येन सिद्धि मंत्रः स उच्यते ॥ ६ ॥ सप्ताभि मंत्रितं तोयं स्वच्छं पूतं पिवेत
तः ॥ तस्य शत्रु कृतो दोषः शत्रुवेश्म भविष्यति ॥ ॐ वज्रमुष्टी वज्रकी वा वज्रे विधोदशः द्वा ज वज्रपाणि पिबौ बौ
गे डा कि ना डा हि नी वा ऐ जानु वा यौ कालि कालि सा स ते वं आ की वि सु शा शु ड कि नी मिलि क वि वरे यो मो शं जि मा
ते करे ति य ने करे ति य ने करे पा नि गु आ करे पा त्रे पा नि करे सू ते करे परि हा से करे न य न क टा शे करे आ पो न हा थे प
र हा थे जि य ति सं वारे कि ल नी यो त्गी आ ति उ पो ष व री करे ये ये ते वि ज्ञा न भ हि क ल गे यो मो हि करे सो वा हु डि ति

॥ गुरु ॥
॥ ३१ ॥

के मस्तके पडे ॐ नमो सिद्धिगुरुरयाय श्रीलिंगमहादेवका आज्ञा ॥ ७ ॥ एला फलं वा सवगोपवृक्षां लिप्रक्षिपे यो
षितियस्य मार्गे ॥ तस्यैव लिंगस्य वरपवेशस्या न त्रनात्यकदा विदेव ॥ ८ ॥ गव्येन दग्धमथितं विधाय पश्चा
लये त्रेततां वुमुञ्चै ॥ भवेद्दरांगं पकृतं युधत्या इत्याह कर्ता हर मे खलायाः ॥ ९ ॥ आकाशे रक्षेय पतितं गृहीत्वा यो
षान्त्वा दंतमलं सुविद्धा ॥ लिङ्गाध्वजे तेन रमेनेतायां तस्या विनाशं पुरुषां तरेण ॥ १० ॥ निर्घातलौहस्य जलेन भूय
पश्चालनं कामगृहस्य कुर्यात् ॥ पुनः समादाय तिस्रः पृष्ठं नारी तदंगं खलु पूर्व रूपं ॥ ११ ॥ मुहुर्मुहुर्यामथितेन
तादी पश्चालयेत्स प्रदिनानियत्नात् ॥ तस्यास्तदंगं पुनरेव भूयात्पूर्वानुरूपं तर्हि संशयो मिति ॥ १२ ॥ इति भगवंध
नं तस्य मोचनं ॥ ॥ अथ नष्टपुष्पायास्त्रियाः पुष्पाकरां योतिष्मता का फलमत्र मग्नौ भिद्यं पवारजपाया
कुसुमं वपिष्टं ॥ गृहांवतासीदमिदं युवत्याः करोति पुष्पं स्मरं रिरस्य ॥ १ ॥ उर्वा हलं तंडुल तुल्य भागं निष्पा मपि
ष्टं परिपाचितं च ॥ तद्द्रव्यं यीत्वा वनिता पुनष्टं पुष्पं पुनर्विंदति पूर्व रूपं ॥ २ ॥ लांगला कंदवज्रमामूलं वात्यपमार्गजं
इन्द्रवारुणिकामूलं योतिस्थं पुष्परोधनम् ॥ ३ ॥ पाणवतपुरीषं वसधुनां संपिबेत्ततः ॥ रजःस्वरात्ता भवेन्नारी मूल
देवेन भाषितं ॥ ४ ॥ तालमूलकसायं तुल्यं स्रंडाय मूलकं ॥ ज्येष्ठी त्रिकं चूर्णां क्वाथयुक्तं च पाचयेत् पुष्परोधोरक्तगु

॥ कारा ॥
॥ ३२ ॥

लोखाणां सप्तः प्रशस्यते ॥ ५ ॥ तिलकाथैर्गुंडं चूषन्तिलभागीयतं विवेत् ॥ काथं रक्तं भवेद्दुलेनष्टपुष्पेव
योजयेत् ॥ ६ ॥ अथ गर्भसावरां ॥ तत्राभिनवगर्भसावरां ॥ हतेजारेक्षियेघेनैतिलनैलाक्तसैधवं ॥ ७ ॥ वने
तक्षणादेवभुक्तं पुष्पं डवत्यपि ॥ अथानवगर्भसावरां ॥ कांडमेरुण्डपत्रस्य योनावष्टांगुलं क्षिपेत् ॥ वनुर्मा
संभवोऽर्भः श्रवते तक्षणादपि ॥ १ ॥ देवदालायवर्णां च कर्षे कंतो यपेधितं ॥ पिबेद्गर्भवती नारागर्भश्रवति
तक्षणात् ॥ २ ॥ निर्गुंडिडवसंघिष्टं वित्रमूलं मधुपुतं ॥ कर्षं भुक्त्वा घृतं तस्यागुगर्भो रंडाकलोद्भवः ॥ इति
गर्भसावनम् ॥ ॥ अथ रक्तनिक्तनिवारणं ॥ धात्रीवपथ्यावरसां जननं वक्ष्वा सवर्णां सजलेन पातं ॥ अतोतर
क्तास्थितमुग्रवेगं निवारयेत्सेतुमिवास्तुपूरं ॥ सेलुत्पत्रामिश्रिततंडुलेन निधाय पिष्टं विनियोजनीयम् ॥ कंदर्पगे
हे मृगलोचनायारक्तं निहंत्या भुहटेन योगः ॥ २ ॥ मूलं तु सरपुंखायोपेक्षयेत्तंडुलोदकैः ॥ पाययेत्कर्षमात्रं नुअ
तिरक्तप्रशानये ॥ अशस्यमूलं कदली ॥ कलं वा वलासिकां वा वदरादलं वा ॥ गुडूचिका तंडुलवारिणी तास्त्राणामथै
कं रुधिरं जयच्च ॥ ४ ॥ जरटकस्य मूलानि मधुकंश्चेतवन्दनं ॥ रक्तापिष्टाभक्षमात्रापाययेत्तंडुलास्तुना ॥ सकृत्पित्वा
मासपूषं पदरात्यरिमुच्यते ॥ घृतभक्षमासपूषेन भोजनं ॥ अत्ररवंदनश्चेतवन्दनं ॥ ५ ॥ वन्दनं क्षारसंयुक्तं सकृत्तया

॥ गुरु ॥
॥ ३२ ॥

पयस्त्रिषक ॥ शर्करामधुसंयुक्तं मसृष्टरविनाशयेत् ॥ अत्ररक्तवन्दनं ॥ ६ ॥ दर्वीरसांजनदृष्टादिक एतद्विल्वभस्त्रा
 नकैरवकृते मधुना कषाय ॥ पीतो जयत्यतिवलं पदं पसूतं पीता मिता रुणा विलोहितनालकृत् ॥ ७ ॥ अ
 शोकस्य त्ववामिदं शारं रक्तहरं यिवेत् ॥ पोटा रिकायाः पञ्चमासपूर्णं न संयुतं ॥ रंभादलैर्वष्टयिन्वादाहयेच्च
 पयत्नतः ॥ तच्च भक्षणमात्रेण ह्यतिरक्तनिवारणं ॥ तन्मूले स्रंडलेः पिष्ट्वा पिष्टकं मर्दयेदुधम् ॥
 तश्च भक्षणमात्रेण रक्तं विपसुतं हरेत् ॥ तस्य बल्कलवूर्णानुभष्टुं डलवूर्णकं ॥ तक्षणादेव
 रुडक्तं स्त्रीणां समयति क्रवम् ॥ शनावर्याश्च मूलस्य निजडावं समाहरेत् ॥ चत्वारिंशन्पलान्येव
 स्वपूतं पयत्नतः ॥ १२ ॥ इवनृत्यं गवां शारं शारस्य द्विगुणं घृतं ॥ जावंतिकोलमंदारअतसीशार
 रकाकोलि ॥ १३ ॥ मुद्रपर्णीमासपर्णीमिहामेदाशतावरी ॥ डाक्षापुरुषकोयष्टिजारकं युतिकर्षितं ॥ पलाद्रं मधु
 कं पुष्पं सर्वमेकैव पाचयेत् ॥ घृतशेषं समुत्तार्य सिंजाते च विनिःक्षिपेत् ॥ पलायकं कणावूर्णं शौडं वापिम
 लाष्टकं ॥ शितापलदशं योज्यं मिदं शतावरी घृतं ॥ १४ ॥ तेह्ये कर्षसमेदाशुः ३ः साध्यं वातिरक्तकं क्षतक्षयं
 च मंदग्निं रुडो गंगुहणी गतं ॥ कामलावातरो गं च अस्मरी विशिरो ग्रह ॥ १५ ॥ इत्यतिरक्तनिवारणं ॥ ॥

॥ कार ॥

॥ ३१ ॥

अथ वंध्यानां गर्भधारणं ॥ जन्म वंध्या का क वंध्या मृतवत्सा क विस्त्रियः ॥ तासां पुत्रोदयार्थाय शंभुना भु
वित्तं पुरा ॥ तत्र प्रसूतो जन्म वंध्या याश्चिकित्सा ॥ समूलपत्री सर्पाक्षी रवि वारे समुद्धरेत् ॥ एकवर्णा ग
वांक्षीरैः कन्याहस्ते न पेययेत् ॥ मृतुकाले पिवेद्द्वंध्या पलाद्भूतदिने दिने ॥ क्षीरसाल्यान्मुद्रं बलध्या
त्परं पुदापयेत् ॥ एवं सप्प्रदिनं कुर्याद्द्वंध्या भवति गुर्विणी ॥ उद्वेगभयशोकवदिवा निद्रां विवर्जयेत् ॥
न कर्म कारयेत्किं विद्वर्जयेत्सीतमात्रपम् ॥ तोत्रे रदपरासेवां कारयेत्पूर्ववत्क्रियां पतिसंगे गर्भलाभं ना
त्र कार्या विवारणा ॥ १ ॥ एकमेव तुरुडाक्षं सर्पाक्षी कर्षमात्रकं ॥ पूर्ववत्तु गवांक्षीरैः ॥ मृतुकाले पुदापयेत्
महागणेशमंत्रेण रक्षां तस्यानुबधयेत् ॥ एवं सप्प्रदिनं कुर्याद्द्वंध्या भवति पुत्रिणी ददन्महागणपतिरक्षाम
मजं देहि ॥ पत्रमेकं पलासस्य गुर्विणी पयसान्वितं ॥ पित्वा बलभते पुत्रं रूपवंतं न संशयः ॥ पथं युक्तियथा पूर्वं
पथ्य सप्प्रदिता वधि ॥ ३ ॥ देवदालीयमूलं तु ग्रहयेत्पुष्पभास्करैः ॥ निष्कत्रयं गवांक्षीरैः पूर्ववत्क्रमयोगतेः ॥ वं
ध्यावलभते गर्भं देयं पथ्ये यथा पुरा ॥ शीततोये तस्य पिष्टं शरपुंखीयमूलकं ॥ कर्षपित्वा लभेद्गर्भं पूर्ववत्क्रमयो

॥ पुरु ॥

॥ ३३ ॥

गतः ॥ ५ ॥ मुस्तापियंगुसोवारं लाक्षाशौडं समं पिबेत् ॥ कर्षतंडुलनोयेन वंधा भवति पुत्रिणी ॥ पथ्यं पुक्ति यथा पूर्वं
 तद्वत्सप्रदिनं पिबेत् ॥ समूलां सह देवां च संग्राह्य पुष्पभास्करे ॥ दद्यात् शुक्लं नूतनं चूर्णं मेकवर्णं गर्वाय यः ॥ पूर्ववत्प्रायने
 नारी वंधा भवति पुत्रिणी ॥ ७ ॥ मूलं शिखायास्त्वलभक्षणाया ऋतौ निपाय त्रीदिनं पयोभिः ॥ क्षीरा नु चर्या नियमेन
 भुक्तं पुत्रं पुमूते वनितान चित्रं ॥ सपिप्पली केशरश्चंगवेरं शुद्धौ मरणं गव्यघृतेन पीतं ॥ वंधापि पुत्रं लभते हठेन योगे
 त्रयोयं मनुभिः प्रदिष्टः ॥ ८ ॥ तुरंगगंधासुतवारि सिद्धं सान्यं पयस्नातदिने च पित्वा पाप्मोति गर्भं नियमं चरंति वं
 धापि सूते पुष्टं संग्राह्य ॥ १० ॥ शयनकाले पिबेत् ॥ पुष्पार्कयोगाश्च तलक्ष्मणाया मूलं तथा वक्रतरोश्च पिबेत् ॥
 अथैकवर्णं पयसा निपातं स्त्रियः पियं पुत्रं करं मुनीजैः ॥ ११ ॥ ऊदमूलं घृतैः पीत्वा ऋतौ सागर्भिणी भवेत् ॥ पुष्पोद्ग
 तं लाक्ष्मणमेव चूर्णं पुंसां निषधं सघृतेन पीतं ॥ क्षीरोदनपायशतिपुसंगतः गर्भविधत्ते तरुणी तचित्रं ॥ १२ ॥ रुक्माप
 राजिता मूलं वत्साक्षीरेण सं पिबेत् ॥ ऋतुस्नाना त्रिधाया नु वंध्या गर्भधरा भवेत् ॥ १४ ॥ नागकेशरचूर्णं नूतनं गव्य
 दुग्धतः ॥ पिबेत् सप्रदिनं दुग्धं घृतैर्भोजनमाचरेत् ॥ तद्वत्तोलभते गर्भं सानारी पतिसंगतः ॥ १५ ॥ पुत्रं जीविकपत्रै
 कं पिबेत् क्षीरं ऋतौ यथा ॥ पतिसंगे च यानारी सत्यं पुत्रवती भवेत् ॥ १६ ॥ तस्य मूलं वैकवर्णं क्षीरैः पीत्वा च पुत्रिणी

॥ कार ॥
॥ ३४ ॥

काकोलौलक्ष्मणा मूलं षष्ठी कस्य चतुर्दशं ॥ गावैकवर्णा पयसा पात्वा गर्भवती भवेत् ॥ १८ ॥ अश्विनां बोधि वृक्ष
स्य वंशकंश्चाह स द्रवः ॥ गोक्षीरैः पानमात्रेण बंध्या पुत्रवती भवेत् ॥ १९ ॥ तिलसकृद्वकं गोकराणां निघो गान्त
रुण वृषभमुत्रं पृथगुक्तं विषयं ॥ मृत्तुरिक्षसविमध्ये सप्रवारेण पीतं जनयति सुतमिदं निश्चितं पुष्पितैव
॥ २० ॥ कदंबवृक्षं च धेनवं वृहती मूलमेव च ॥ एतानि समभागानि अजाक्षीरेण येन येन ॥ त्रिरात्रं पंचरात्रं वापि वेदेन
लहौषधं ॥ असौ निपायमाने तु गर्भं भवति निश्चितं ॥ २१ ॥ गोक्षरस्य तु विजानि पिवेत्तिर्गुण्डिकारसेः ॥ त्रिरात्रं पंचरा
त्रं वा बंध्या तु सा ज्ञेया विविक्षा स्यात्तु कथ्यते ॥ १ ॥ विष्णुक्रातां समूलान् तु पिबेत्तु माहिषैः ॥ माहिषान् वती तेन
मृतुकाले तु भक्षयेत् ॥ २ ॥ एवं सप्तरदिनं कुर्यात्पथ्ययुक्तिश्च पूर्ववत् ॥ गर्भं सालभते नारी काकबंध्या सुशोभनं ॥
अश्वगंधीय मूलं तु ग्राहयेत्पुष्पभास्करे ॥ पेययेत्माहिषाक्षीरैः पलाईं भक्षयेत्सदा ॥ ४ ॥ सप्राहास्तु भते गर्भं काकबंध्या
चिरायुषं ॥ अथ मृतवत्साया विविक्षा ॥ गर्भं सजातमात्रं वा पश्चात्मासाश्च वत्सरतः ॥ म्रियेते द्वित्रिवर्षा द्वाय
स्याः सामृतवत्सिका ॥ तत्र योगं प्रकर्तव्यं यथा शंकरभाषितं ॥ पार्गशीर्षैः थवा ज्येष्ठपूर्णायां लेपिते गृहे ॥ नूतनं क
लसंपूर्णं गंधनायेन कारयेत् ॥ शाकाफलसमायुक्तं नवरत्नसमन्वितं ॥ सुवर्णमुद्रिकायुक्तं षड्कोणं मंडलस्थिरं ॥

॥ गुरु ॥
॥ ३४ ॥

नमधे पूजयेद्देवी मकरांतनामविश्रुतां ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैश्चापेनैव घसंयुतैः ॥ अर्चयेद्भक्तिभावेन मधुमासे सम
त्यकैः ॥ शालामाहेश्वरावैव कौमारीवै सवितथा वाराही च तथा वै द्वाषडसुयत्रेणुमातरः पूजयेन्मंत्रवीजेन फोंकारेना
मविश्रुते ॥ दधिभक्तैश्च पिंडानि सप्तसंख्याव कारयेत् ॥ षडसंख्या षडसुयत्रेणुमातरभ्यः कल्पयेत्तथक् ॥ विहोन्मः स
सप्तमं पिंडं भुवि स्थाने वहिः क्षिपेत् ॥ तैर्भंजे गृहे मा गच्छेत् च काये योगमाचरेत् कन्यका योगिनी एता भोजयेत्स ऊर्ध्व
कैः दक्षिणां दाययेत्तासां देवताये च तान्यथा ॥ विसर्जयेद्देवतां चापनयांत कलशोदकं ॥ राजनं विक्षिपेद्भामातः शुभेन
शुभमाचरेत् ॥ ॐ ह्रीं फों हं कांति देवतायै नमः ॥ अनेन मंत्रेण पूजा जपश्च कार्यः ॥ पाशुर्यं कृत्तिका मंक्षे वंशं कर्को
टकिं हरेत् ॥ तत्कंदं घेघयेतोयैः कर्षमात्रं सदायिवेत् ॥ मनुकाले तु सप्ताह दीर्घजीवासु तो भवेत् ॥ याजीव्र पूर
डुममूलमेकं क्षीरेण सिद्धं हविषा विमिश्रं ॥ मतौ निपाय स्वपितिं प्रयाति शर्घो युषं तं सातनयं प्रसूते ॥ ३ ॥
मंजिष्ठा मधुकंजुष्टं त्रिफला शर्करा कला ॥ मेदाय यस्या का कोली पूलं वैवावगंधजं ॥ भज मोदा हरिदे देहिं गुकडुक
रोहिणी ॥ उत्पलं कुमुदं डाक्षा का कोलौ चंदन द्वयं ॥ एतेषां कार्षिकैर्भागी घृतपस्थं विधावयेत् ॥ शतावरी रशंक्षा
रं घृता ज्ञेयं चतुर्गुणं ॥ सपिरं तं नयीता निमिष पृथगभ्यने ॥ पुत्रान् जनयते नारी मेघायात्प्रियदर्शनात् ॥ अल्पायु

॥ कार ॥
॥ ३५ ॥

मं वा जनयेद्याचकं न्यां प्रसूयते ॥ योतिरोषरजरोषे योतिश्चावेव शस्यते ॥ प्रजावर्द्धनमायुष्यं सर्वग्रहनिवारणी ॥ नाम्ना फलघृतं वैवतदधिभ्यां परिकर्तितं ॥ नोक्तं च लक्ष्मणा मूलं क्षिपं त्यत्र विकिसका ॥ जावद्वर्द्धनैकवर्णां यारघृतमत्र प्रसूयते ॥ अथ यगो मयेनात्र बह्वी लावपायते ॥ अत्र पयसा क्षारक्ता भूकृष्णां डाउत्पलं निलम् इति फलघृतम् ॥ अथ गर्भश्रावणं ॥ अकस्मात्प्रथमे मासो गर्भे भवति तेन ॥ गोक्षरैः येष ये तुल्यं ॥

भूर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गा सुभगा भवति वंध्या पुत्राणि

सौख्यदेवदत्त
वश्यं कुरु कुरु
स्वाहा

भूर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गा सुभगा भवति वंध्या पुत्राणि

उं देवदत्त
उं ह्रीं ह्रीं

भूर्जे गोरोचनया वस्यंता माभिलि
भर्गा सुभगा भवति वंध्या पुत्राणि

उं देवदत्त
उं ह्रीं ह्रीं

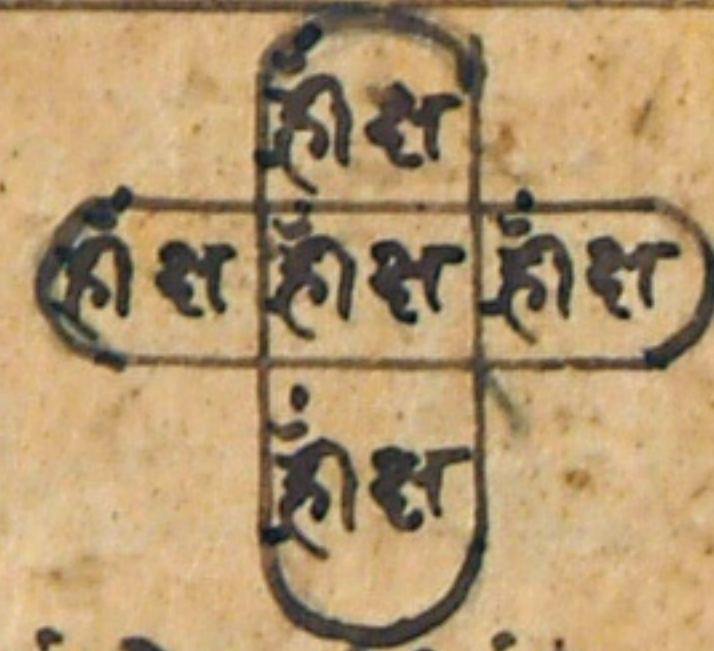
॥ ३५ ॥

१	४५	७	४
८	४६	२	४४
४३	३	४६	५
४८	६	४२	४

गोरोवनयाभर्जेसंलिख्य
हस्तेबंधयेत्तत्रनमस्युगे
गोजीवतिमृतवत्साजी
वस्यात् ॥

गोरोवनयायस्यनामभ
र्जेसंलिख्यवाहोधारये
मृतवत्साजीववसा
स्यात् ॥

ऊंऊंमनभर्जेसंलिख्य
स्त्रीणांकरेवध्यायात्
नेनजीवपुत्रीणाभव
ति

गोरोवनऊंऊंमालक्तके
नयस्यनामाभिलिख्य
नेपंचामृतमव्येस्थाप
येत्तमृतवत्साजीववसा
जिववत्सास्यात् ॥

गोरोवनभर्जेधारयेत्
लिखित्वाअपुत्रीणाम
नवत्साजीववत्साभन
भवतिगर्भसौभाग्यभवति ॥

भर्जेगोरोवनयायनामाभि
लिख्यऊंधारयेत्बडु
र्भगाशुभगाभवतिजीवव
त्साय ॥

पद्मकेशोरखदनं पलत्रं पिवेन्नारीचहाद्रभीस्थिरोभवेत् ॥ अथवामधुके राक्षसालक्षस्यबीजकम् सप्रिदस्यक्षारकाको
लापिवेत्क्षारैश्च गोभवेः ॥ द्वितीये ॥ नीलोत्पलं मज्जलं वनेषी कर्कटभृंगिका ॥ गोक्षारैश्च द्वितीयेपि पित्वा साम्यनिवेदना
अक्षराश्च स्थवल्कं च तिलकं शतावरी मंजिष्ठा सहितं पिष्ट्वा पिवेत्क्षारैश्चतुर्गुणं ॥ तृतीये ॥ श्रीखंडतगरं कृष्णमज्जलं
पद्मकेशरं ॥ पिवेत्क्षारैश्च द्वितीयेवेदनावती अथवाक्षारकाकोलावलातां सापयेः पिवेत् ॥ चतुर्थे ॥ नीलोत्पलं म
ज्जलं निगोक्षारं च कशेरुकम् ॥ अववामधुकं रास्त्रास्यामात्रात्प्रणययिका ॥ अतंतं पेषयित्वा तु गव्यक्षारैः संपिवेत्

॥ का ॥
॥ ३६ ॥

पंचमे ॥ पुनर्नवावकाकोलातगरं नालमुत्पलं ॥ गोक्षारं पंचमे मासि गर्भकेशहरं भवेत् ॥ अथवा वृत्तियुहाक्तयज्ञां
गाकटफलं नवा ॥ गोक्षारं घृतसंयुक्तं पिवेत्पिष्टावयं चमे ॥ षष्ठे ॥ सिताकपिथमज्जावशीततोयनपेषयेत्
षष्ठे मासा गवांक्षारैः पिवेत् क्लेशनिवृत्तये ॥ अथवा गोक्षुरं शिगुमधुकं पृत्तियर्णिका ॥ वलायुक्तं पिवेत्पिष्टावयं
षमासके ॥ सप्तमे पौष्करं मूलं भृंगाटं निलमुत्पलं ॥ पिष्टावसप्तमे मासि क्षारैः पित्वा प्रशाम्यति ॥ अथवा मधुकं क्षाक्षा
भृंगावंचकशेरुकं ॥ मज्जालं शर्करायुक्तं क्षारैः पेयं च सप्तमे ॥ अष्टमे ॥ षष्ठिपद्माक्षकं मुस्तां कशेरुंगजपिप्पलिं ना
लोत्पलं गवांक्षारैः पिवेदष्टमे मासिके ॥ अथवा ल्पीयमूलं च कपिथवृहतीकुली ॥ इक्षुं पटोलयो मूलं मेभिः क्षारैः ॥
प्रसादयेत् ॥ नक्षारमष्टमे पित्वा गर्भशाम्यति वेदना ॥ नवमे ॥ विशालबीजककोटं मधुना सह पेषयेत् ॥ वेदनानवमे
मासि शान्तिमाप्नोति नान्यथा ॥ अथवा मधुकं स्यासात्यंतं क्षारकाकुली ॥ एभिः सिद्धं पिवेत्क्षारं नवमे वेदनावती
दशमे ॥ शकरागोष्ठनिडाक्षासक्षौडं नालमुत्पलं वा पिवेदशमे मासि गवांक्षारैः प्रशान्तये ॥ अथवा शुं गिडि स
सिद्धं गोक्षारं दशमे पिवेत् ॥ अथवा मधुकं दाहशुं ठीक्षारैः वा पिवेत् ॥ सामान्ये ॥ धान्यं जनं सावरयष्टिका
व्यञ्जं हन्ति पायसमदाहं ॥ सप्ताहमात्रं विनियुज्य नारी नान्नाति गर्भं बलितं न चित्रं ॥ १ ॥ क्षौडं वृष्यं चंद

॥ ७५ ॥
॥ ३६ ॥

नसिंधुजातं माहेतुमानं पयसा सुपिष्टं ॥ गर्भं क्षरं तं पुनिहंति शाघ्रं योगो ययुक्तः किल मूलदेवैः ॥ २ ॥ कलाल
हस्तोद्भवकट्टं मस्य वस्तापयः शौडयुतस्य मात्रं ॥ गर्भं युतिं भूलमयं निवार्य करोति गर्भं पृक्तं हठेन ॥ ३ ॥
कशेरुभृंगादकजीवनातिपयो घृतैरशातावरिभिः ॥ सिद्धं पयः शर्कराविमिश्रं संस्थापयेत् नश्यति गर्भं भूलं
॥ ४ ॥ कंदकौमुदकस्य पाक्षिकयुतं क्षाण्यमिश्रं पिवेत् सप्ताहं सितया सुपक्वमवलाशकृतवायुवा ॥ गर्भं प्रा
यवरोधकं शवपतं शोषं त्रिदोषं वर्मिभूलं सर्वं निहंति त्रियमादेयं वयतयत्स्मृतं ॥ ५ ॥ हावेणतिविषं मुस्तामरीचै
श्चष्टं जलंदमाता भ्रूवलिने पददेकक्षिरश्चपि ॥ ६ ॥ ज्वलयमूलं सतिलं पित्वा शोरेण मधुरा मधुसिता
युक्तं गुदतरदोषैश्चलितं गर्भं संस्थापयन्माशु ॥ ७ ॥ पशोत्पलमृडालानि मकं शर्करातिला ॥ डवमांसेषु गर्भं शु
गर्भं स्थापयन्मुत्रमं ॥ ८ ॥ क्षीरैः पिवेत् ॥ इति गर्भं प्रावनिधारणम् ॥ अथ गर्भं भुक्ते ॥ गोक्षीरै
शर्करा युक्तं गर्भं भुक्त्वा पुत्रात्तये ॥ पिवेद्दामधुकं चूर्णं गंभारीफलचूर्णकम् ॥ समांसगव्यडुग्धेन गर्विणी
तत्पुशानये ॥ १ ॥ इति गर्भं भुक्त्वा निवारणं ॥ अथ सूतिका निरोधे सुखपुसवः ॥ श्वेता पुनर्नवा मूलं चूर्णं
यो नौ प्रवेशयेत् ॥ नक्षणात्प्रावे नारी गर्भं नातिपयिषाति ॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं श्वेता गुंजीय मूलकं कथां

॥ कार ॥
॥ ३ ॥

वक्षाविर्मुचेतगर्भे पुत्रं तु तत्क्षणात् ॥ २ ॥ वासकस्य तु मूलं तु वौत्तरस्थं समुद्ररेत् ॥ कर्घां वक्षासप्रसुत्रै सु
खं नारायणसूयते ॥ ३ ॥ सहदेव्याश्च मूलं वा कटिस्थं पुशं वै सुखं ॥ ४ ॥ अपामार्गस्य मूलं तु ग्राहयेच्चतुरंगु
लं ॥ नारायणवेशये योनौ तत्क्षणात् सापसूयते ॥ ५ ॥ तोये लो गलिकं दंच पिष्ट्वा योनिं पुलेपयेत् ॥ नाभिं च लेप
येत्ते न तत्क्षणात् सापसूयते ॥ ६ ॥ गुंजा फलाद्द्वंद्वं च कोडपूंगं तथा द्विकं ॥ पिवेद्ग्रातो यपिष्टं च सासुखेन पु
सूयते ॥ ७ ॥ गुंजा तरो मूल पूर्वविश्रानौरुत्या यपुष्पे चरवौ निवर्द्ध ॥ कटी तले मूर्द्धनि तालसूत्रैः ॥ शाघं पुसूनि
कुरुते गनानाम् ॥ ८ ॥ आगरधूमं गृह्णवा रितां वापित्वा वलाशीघुतरं पुसूते ॥ अलंबुषामूलमथो निवर्द्धयोग
यं भूयति रित्यवादीत् ॥ ९ ॥ समानुलंगं मधुकस्य वूर्णं मध्वाज्यमिश्रं पुमदाति पायः ॥ व्यथा विहीनं पुसवं हठे
न प्राप्नोति तैवात्र विकल्पवृद्धिः ॥ १० ॥ अत्र मानुलुगस्य मूलं योज्यं न मूलं कथयित्वापेयं ॥ ११ ॥ दशमूलीश्च
तं तोयं घृतसैधवसंयुतं ॥ मूलात्रोया मिवेन्नारासा मुखेन पुसूयते ॥ १२ ॥ ॐ मन्मथमन्मथ ॐ मन्मथ ॐ म
न्मथवाहिनालं वोदरं मुवमुवस्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण जलं सुजपं पालुं पुदेयं शुचिना नरेण ॥ तोयाभिपाता
त्बलुगर्भे वत्यापसूयते शीघुतरं सुखेन ॥ १३ ॥ ॐ कारहकारं आकारेण संपूरितं ॥ ॐ कारं शिरसं कृत्वा अने

॥ गुरु ॥
॥ ३ ॥

नमंत्रिमूर्तये ॥ ॐ हौं नमः स्त्रिमूर्तये ॥ अनेनैव नमंत्रेण जप्यं सूरिका गृहं ॥ ॥ इति सूरिका सुख पुसवः
अथ बालानां पुसूरिका याश्च भूतग्रहनिवारणाम् ॥ विल्वमूलं देवदारु गोशृंगं वपुयंगुकं ॥ मार्जारसंमूलं कृष्णं
वंशत्वज्जमंत्रकैः ॥ पिष्ट्वा धूपोतिहंत्या सुग्रहभूतज्वलादयः ॥ शाकिनी राक्षसापेता पिशाचा वंशराक्षसाः
ॐ डा वितंता ये ट ठ डा हा ॥ अनेन धूपं दद्यात् ॥ आवास शर्षप वचा तैलं घृतं वसा ॥ धूपो बालग्रहे देये बालानां ग्र
हशान्तये ॥ २ ॥ मां सिंहिं गुं वचा कृष्णं लाक्षा शर्षप संयुतं ॥ धूपो बालग्रहे देयो गृहराक्षसशान्तये ॥ शिखिः नि
म्बो पत्रं गोशृंगं स्पृशेत् वचा ॥ वंशत्वक शिखि पुष्पं चकं गुनिवसमं घृतम् ॥ धूपो बालग्रहां हंति स्वयं मंत्रेण मं
त्रयेत् ॥ ॐ क्षतं मुञ्च उड्डाम रे श्वर भ्राता धूपयति स्वाहा ॥ धूपत्रयाणामयमंत्रः ॥ पूरति स्वं पत्रशर्षघृतैर्धिविर
चितो धुपः ॥ गर्भिण्या वा स्नानं सततं रः कथितः ॥ ५ ॥ दाडिमस्य तु वंशकं जेष्टा ऋक्षे समुद्ररेतः ॥ घरे वद्रे तु बालानां
सर्वग्रहनिवारणं पुष्पार्कं श्वेतगुंजा ॥ यामूलमुद्रन्यधारयेत् ॥ बालानां कंश्रदेशे श्वडाकिनी भयनाशनम् ॥ श्वेता
पराजिता पत्रं जया पत्रं हयोरसं ॥ नश्यं कुर्यात्पलायं ते डाकिनी दानवा दयः ॥ ८ ॥ सूर्यत्वकं सिंहस्य पारिष्य पञ्च
वंशजनीवचा ॥ रसो हिं गवता ह्यो मशं गोमरिचमाक्षिकैः ॥ धूपः सर्वज्वरघ्नो यं क्रमाराणां ज्वरापहं ॥ दुष्टं दरी

॥ कार ॥
॥ ३८ ॥

मलमांसं हरिडा विल्वपत्रकं ॥ इन्दुसुराषपत्रं वधूयेन तस्य योजयेत् ॥ निहन्ति रोदनं रात्रौ बालकस्य नशंसयः
॥ १ ॥ मत्स्य उराजपित्तेन मरीचं भावयेद्बुधः ॥ रविवारेणैकशुक्लं तदज्ज्वा सर्वभूतहृत् ॥ ११ ॥ नारसिंहस्य
मंत्रेण सकुड्वरिते हरेत् ॥ डाकिनीग्रहभूतानि तमः सूर्ये यथा ॥ ॐ नमो नरसिंहाय हिरण्यकशिपुव
क्षस्थलविदारणाय त्रिभूवनव्यापकाय भूतये तपिशवडाकिनीशाकिनीकुलोन्मूलाय सभोद्रवाय स
मल्लदोषान्हरहरविसरविसरयवयवहनहनकम्पयकम्पयमथमथ हूं हूं हूं फट् फट् टः टः एहि एहि रुद्रो
नापयति स्वाहा ॥ नरसिंहमंत्र ॥ १२ ॥ हूं हूं हूं हूं हूं हूं फट् स्वाहा ॥ सर्वपसनेनाभि मंत्रितं कृत्वा प्रभवयेत् ॥ नरा
सर्वग्रहाः पलायते ॥ १३ ॥ बालग्रहाभूतानां वलियज्ञेन कल्पयेत् ॥ अविर्भूत्वा वसप्राहं मत्स्यमांसं सुरफलं ॥ ७
अथ गंधाक्षतंधूपं दीपं च दक्षिणादिकं ॥ चतुष्पथे क्षिपेत् रात्रौ शुद्धनूतनकर्पट ॥ ॥ ॐ वैश्वानरमुखी भामरक्षा बाला
नां सर्वग्रहनिवासि वासिनी बालग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिं कारयेत् ॥ ॥ अथ पुनर्गर्भवत्या बालानां अहितु
गिउकनिवारणं ॥ बन्धुगुलेति शा मूलं विधिवद्बुधरे बुधः ॥ बद्धंगले च जघनबालाहितुं एिकां हरेत् ॥ श्वेतार्कमू
लं संग्राह्यग्रहसंभेदं बंधयेत् ॥ पुष्पांके वास्येद्धरे वा ॥ लाहितुं एिकां जयेत् ॥ उदं म्वरभवं मूलं शिशुकक्षां बंध

॥ गुरु ॥
॥ ३८ ॥

येन ॥ बहकुष्मांडं त्रं वानेनाहितुंडिकां हरेत् ॥ ४ ॥ इति बालानां हितुंडिनाशनम् ॥ ॥ अथ स्त्राणां पुष्परक्षा
 पलाशराजादनयोः फलानि पुष्पाण्यथोपादलपारपस्य ॥ सा ज्येष्ठमासाद्दिने पितृभिरक्षा भवेत्ति श्रयमेव नारी ॥
 ॥ १ ॥ तुषामुनापावकवृक्षमूलं निष्कार्थयित्वा नियमं वरंति ॥ न त्वंतकाले त्रिदिने पुंश्चरक्षा भवेद्दामराणां न मेव
 फलं कदंबस्य वमाक्षिका नितुषोदकेने त्रिदिनं सकृत्वा ॥ स्नानावसाने नियमेन पितृवारक्षामवश्यं कुरुते हठेन ॥ ३ ॥
 वैहायनं वा गुडमत्रि नित्यं पलपुमाणं कीर्तनार्द्रमासं ॥ जावन्तिकं निश्चितमेव तस्या रक्षानियुक्तं कविपुंगव्यन ॥ ४ ॥
 वर्षद्वयं एक्षशष्टमूलं सप्राह्ममात्रं शितशालिधातुं ॥ स नौ तिपितं मृगसावकाक्ष्यारक्षार्थमेतं नियतं पदिष्टं ॥
 ॥ ५ ॥ इति स्त्रा पुष्परक्षा ॥ ॥ अथ दुर्भगाकरणम् ॥ ॥ ज्येष्ठानक्षत्रे निम्बवृक्षस्य उन्नरं मूलं विवस्त्रविमूर्खाभयउत्पाद्य वि
 इति दुर्भगाकरणं ॥ ॥ अथ कलहकरणं ॥ विज्ञाघानक्षत्रे निम्बवृक्षस्य उन्नरं मूलं विवस्त्रविमूर्खाभयउत्पाद्य वि

८	११	१४	१	१	१२	१	७	१४		१	२०	८	२२
१३	२	७	८	१२	१३	८	२	११		८	२१	२	१६
३	१६	६	११	६	३	११	१६	५		१८	३	२४	५
१०	५	४	१४	१४	६	१४	६	४		२३	६	७	४

पुंश्चरेन यस्य बालयेत्युक्षिपेत् ॥ तस्य गुहे
 पुत्पहं कलहो भवेत् ॥ शीकृते भद्रं भवति
 शाकोटवीजवदरीवीजद्वयं रुका रुतय

कारशिरसंतथा॥मंत्रोयं॥ॐ. ॐ॥अनेनैवतुमंत्रेणयेज्यंतिमहाजना॥तेसर्वेशानिमायातिशततंस्यजा
पतं॥श्वेतार्कपुष्पपुष्पांकेसमुधत्यविधारयेत् वारुभ्यांधारयत्तस्यत्वरिष्टानिविशेषतः॥तद्दर्शनेनतस्यंतिग
किनीपेतदानवा॥तद्भूयेनपलायन्तेपुताग्नाशरतोऽश्वम्॥पूर्वभाद्रपदेअक्षेर्वंशकंनुशिरीषजं॥संगृह्यशिर
साक्षाप्तेअभयंभवतिश्वंम्॥विलुक्तांताभवंमूलंहतर्क्षेवौरभातिजित्॥नरसिंहस्यमंत्रेणसरुड्वरितेहरेत्
उकिनीसर्वभूतानितमःसूर्योदययथा॥नरसिंहमंत्रंपुराकारगृहाधिकारेकथितः॥भूतपुनपिशाचादिभये
स्मत्त्वाभयोत्तरः॥नोरविनुमहापूर्वाभवेदेवनसंशय॥६॥अथनिंदांधकरणां निगडैर्वोरिकायांवायठेद्वारत्रयंय
दि॥सर्वेपहरिकायांतिनिंदायावसमेवव॥कालुकालिकामहिषासुरलागनिशालिअमुकारपुरयादेवाकालिका
मालागनिशालिउदयजा॥निडकालमायाधरिलागनिशालिआमुकारपुरादंपुहारिभुजंलोटेकालिकारआज्ञा
गडागडिपिटेकालिकालआज्ञा॥इतिलौकिकमंत्र॥ॐ ह्रीं वंश उं उग्वशकिं कां कालिकानिडय॥इतिमंत्रे
णमहानिशालिभवति एतन्मंत्रं पठित्वायस्यगृहेवाघांवालाष्टं पठित्वाधूलीरुत्वादिष्येत्॥२॥कालिकावि
आकालमोहरेवसुरनरकेहोस्थिरनहोत्रिभुवनजगत्कालिदासिपहरिजागतानिडंगेलमहामंडलेयसिका

॥ कार ॥
॥ ४० ॥

लिकारज्ञानानि इलिलोगे पुद्देखिआनिडाभागे गुवाकंखादित्वा तस्यावशिष्टं विरसं कृत्वा तत्र पुनारं कुर्यात् ॥
यस्य बाढिकायां अनेन संवेण निडाकरोति ॥ ३ ॥ काकं जंघानि निडां जनयेद्दिशस्थिता मूलं वाका कमायाश्च
कल्पायास्तदुक्तं ॥ सुनिषस्मकशाकं वा शय्यां स्थाने खने दध ॥ ४ ॥ करं न मूलशिरसि बधना कुरुते सदा
अथ निडाभंजनं ॥ कनकधूसरमूलं तु मृता मुंकेन कीपुष्परजः ॥ एतानि पिष्ट्वा कर्पटेषेण खादयेत् ॥ नालो
त्पलं समरिवं नागकेशरं मूलं ॥ पिष्ट्वा तदंजयेच्चक्षुरनिडा मात्रेति संशयः ॥ इति निडांधकरणम् ॥ तस्य मोचनं
अथ बंधनमोचनं ॥ मार्गशिर्षस्य पूर्णयां शिखा मूलं समुद्ररेत् ॥ बंधनात्मुच्यते तेन शिखा बंधेन संशयः ॥ ॐ
नमः कनकपिंगले रुद्रहृदयां शैलौडास्थिधारिणातिष्ठ सरसरात्मानो हयभगवति शिखजेति वारे माहामा

ॐ	हं	ॐ
हं	ॐ हं	हं
ॐ	हं	ॐ

गोरोवनभर्जे संलिख्य धार
येत्समोपद्रवेभ्यो रक्षा स्यात्

लं
लं
लं
लं
लं
लं
लं
लं

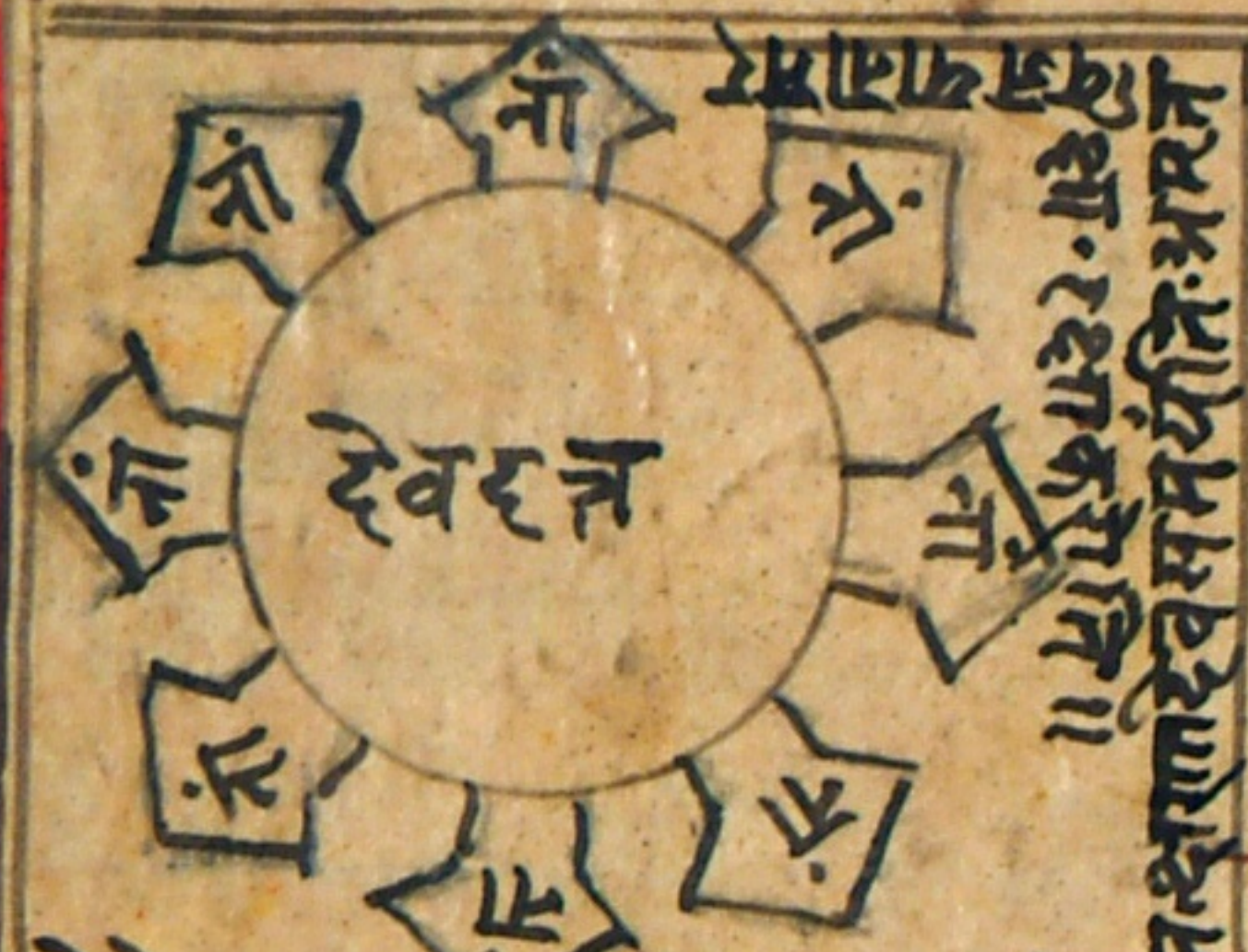
गोरोवनभर्जे संलिख्य धारयेत्सम
हो रक्षां करोति ॥ महागण
पतिविशेषं

ह्रीं	ह्रीं	ह्रीं
ह्रीं	ह्रीं	ह्रीं
ह्रीं	ह्रीं	ह्रीं

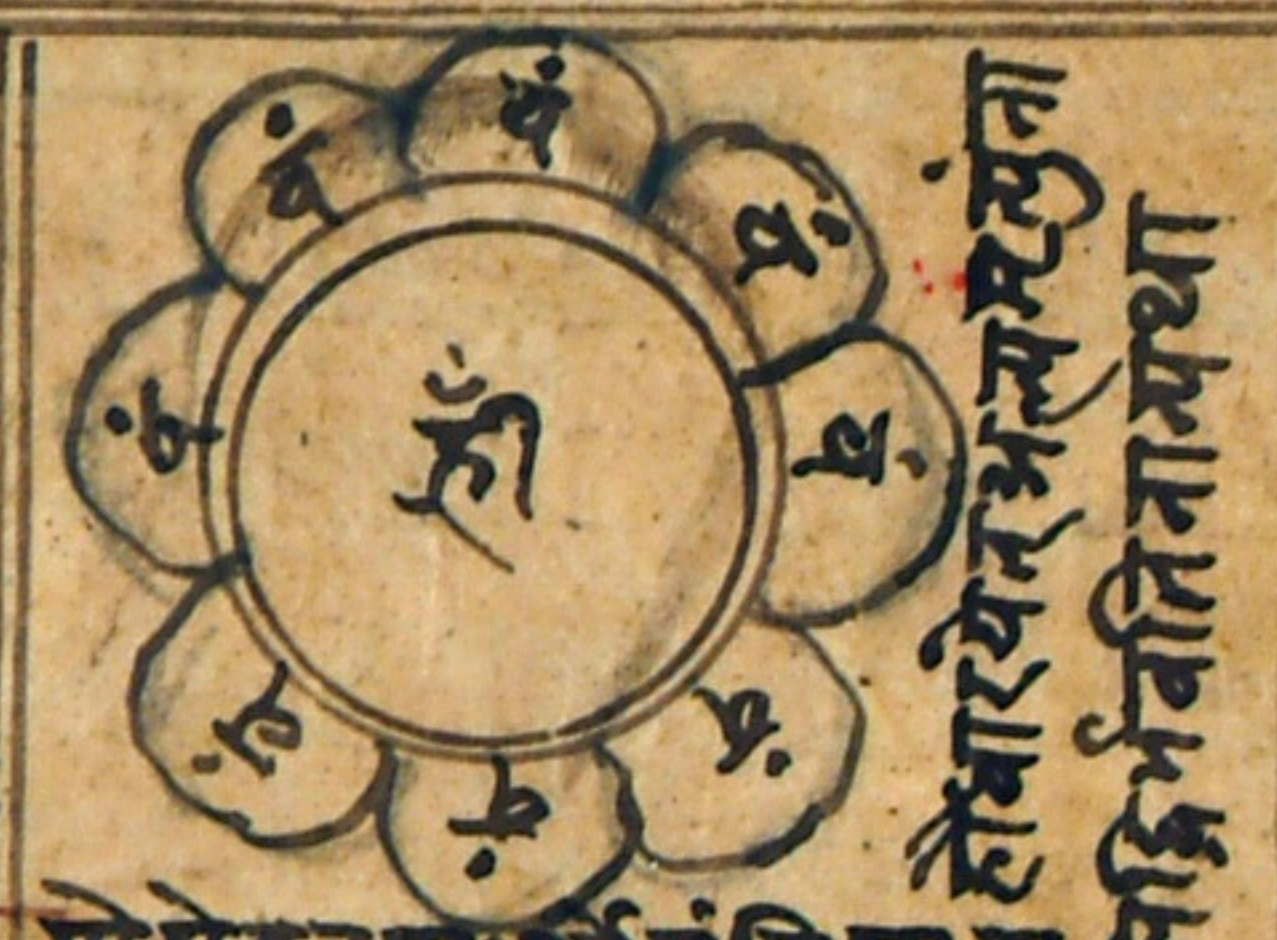
गोरोवनभर्जे संलिख्य धारयेत्सम
हो रक्षां करोति ॥ महागण
पतिविशेषं

वे स्वाहा ॥ असौ नारशतं जग्रा शिखायां पु
र्वोक्तं बंधयेत्सिद्धिः लक्षमेकं तु काणां लिखेच्च
धनमोचनम् ॥ अथ निगडादिभंजनम् ॥ हस्ता
कं सिंधुरस्य मूलं वोत्र गं हरेत् ॥ स्पर्शनं बंधवि
दे दं कुरुते शीर्षमावत्रः ॥ मांसीरक्तो लंतस्यं

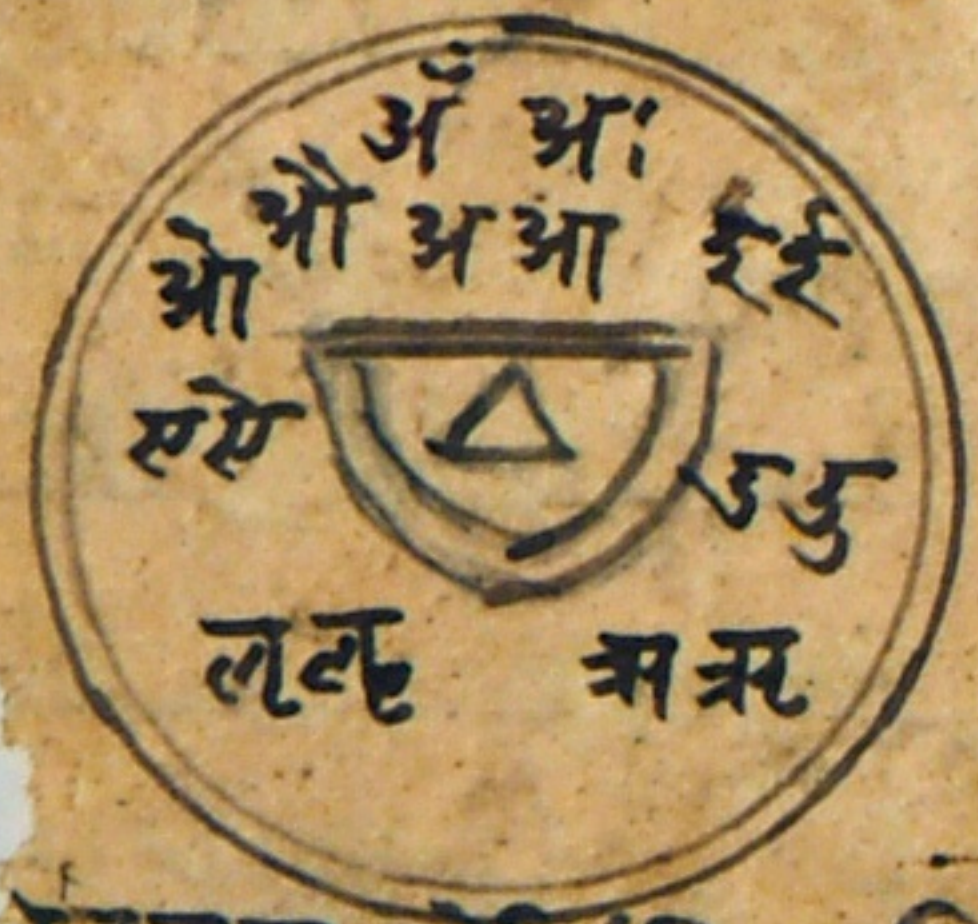
॥ पुद् ॥
॥ ४० ॥

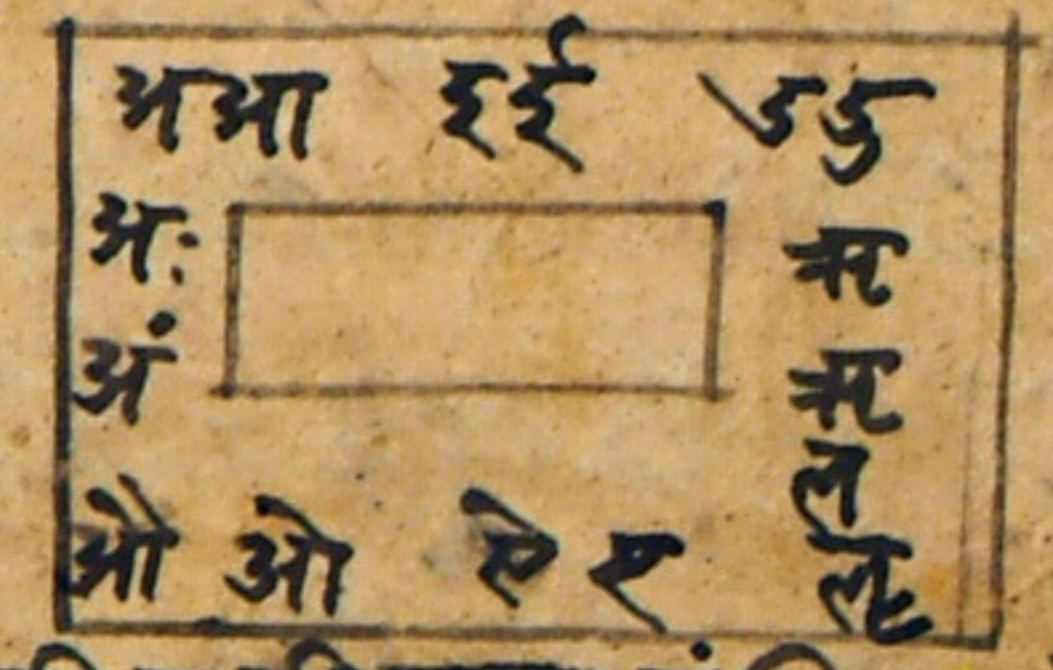
जो एव नया भूर्जे संलिख्य न्वरपि
शावडा किनी कुरु आयस्मार गृहिने

गोरोवनया भूर्जे संलिख्य वा
शायति मत्सुं जयाय नमः इदं

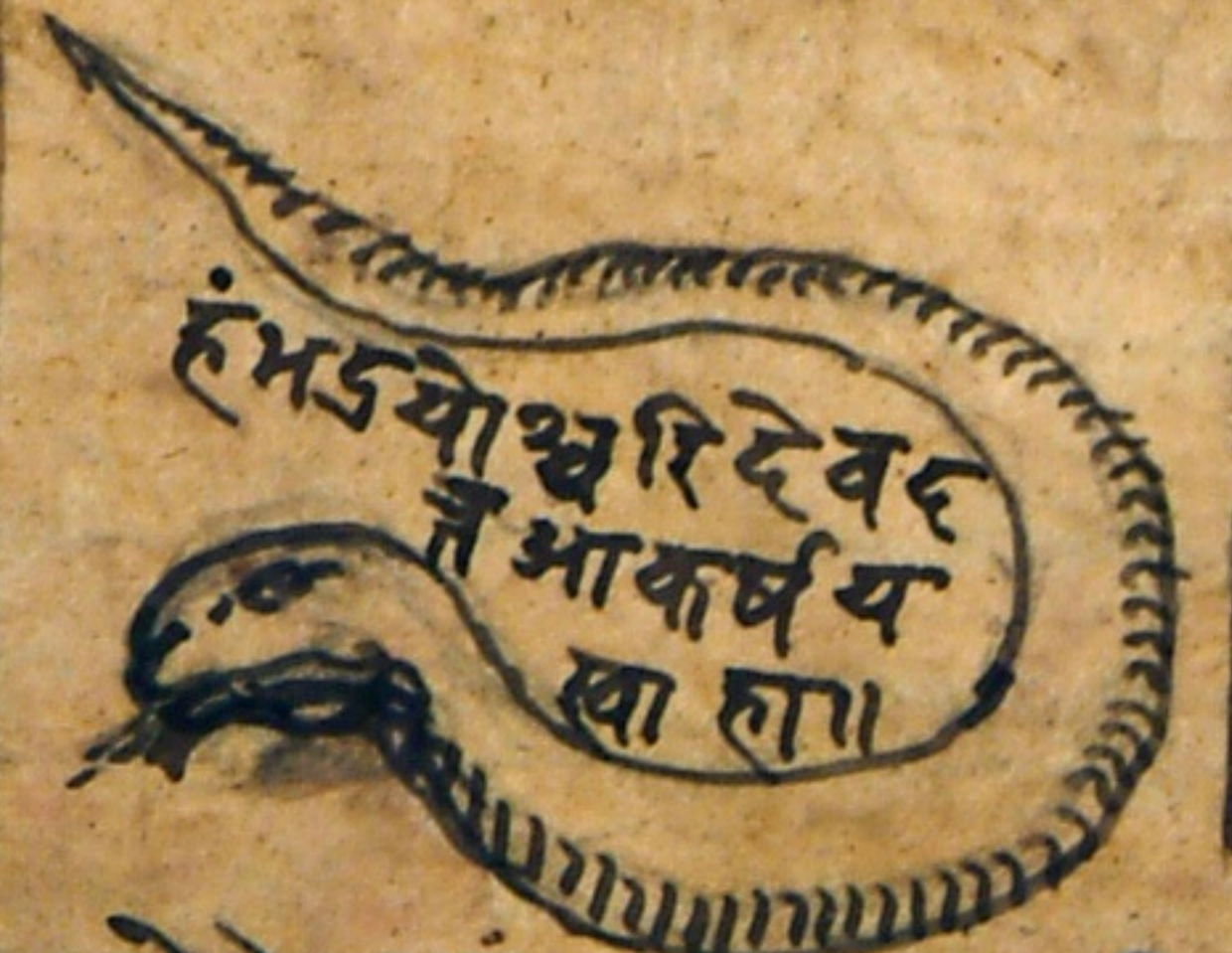
वनया भूर्जे संलिख्य शिखा
रये धं नो मुक्तो भवति ॥

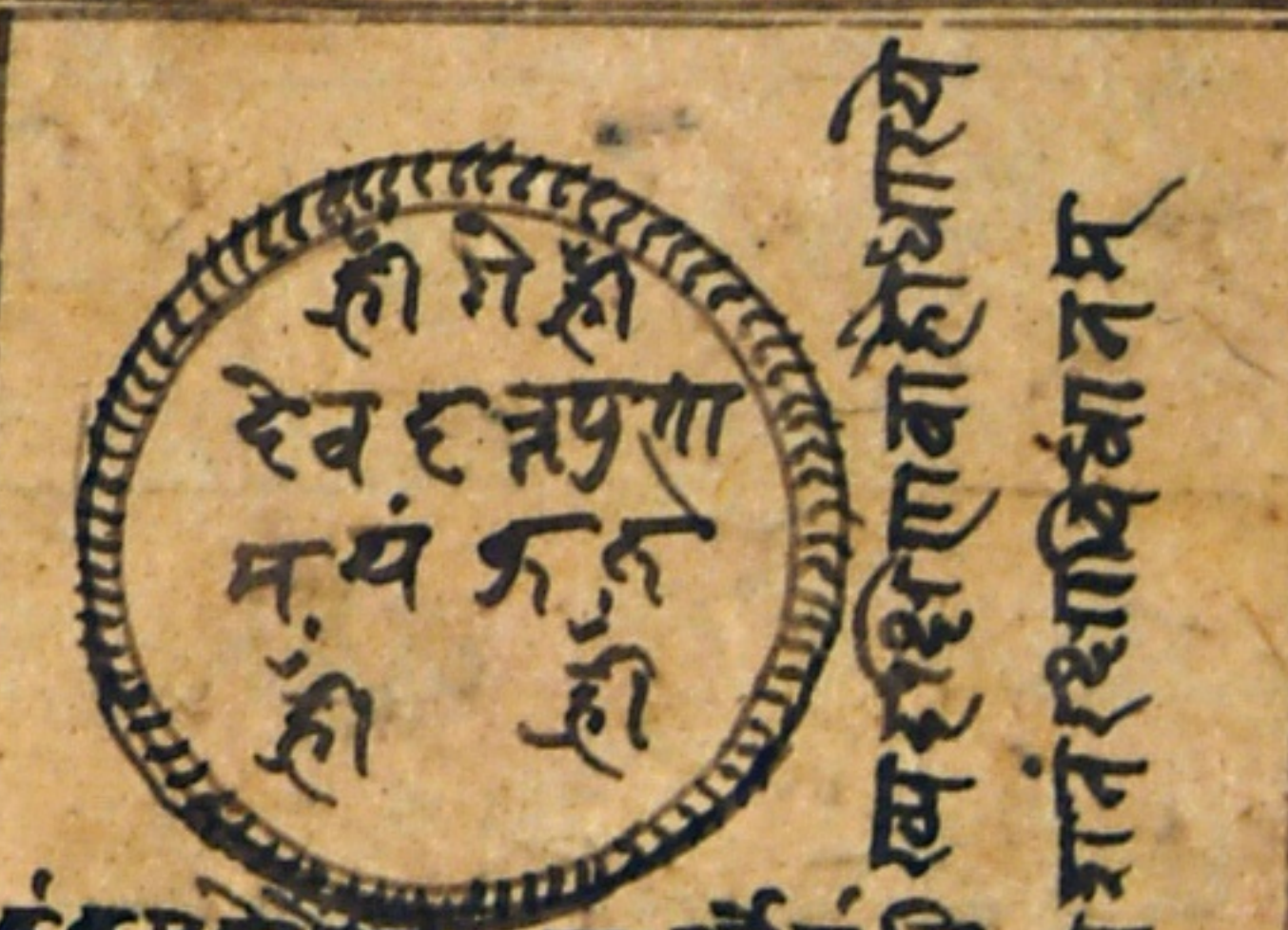
हरिडा हरितालाभ्यां शिखापदे
विख्य अधोमुखी कृत्वा धारयेत्
बंधना मुक्तो भवति निश्चितं ॥

जंक्रम गोरोवने न संलिख्य वा
हो कंठे धारयेत् डाकिनी येन दि

गोरोवनया भूर्जे यस्य नामाभि
लाख्य ईमं विद्याभि मंत्रि नं मुखाना
पिशाचिनी भुक्कं न हनय वपुव
शीघ्र वशमनय स्वाहा ॥ करसं

जंक्रम गोरोवनया भूर्जे संलि
त नाशयो भवति इति सर्वा रिष्ट

जंक्रम गोरोवनया भूर्जे संलिख्य
वा हो धारयेत् सर्वा रिष्ट विना
नाशगाम्

कलासंजयेत् ॥ तन्मलैर्गुटिकाभ्यापितालयत्रंभिनत्यति ॥ २ ॥ सुयक्तांश्चकाहृष्टवज्रीप्राप्तुयोगिभिः
 स्मदूर्णानुतांरुत्वालोहकीटसयापिवा ॥ सुवैरंजुदृढीकृत्यनिलनेलेनलेपितं ॥ नेचूर्णंलोडितंरुत्वा म
 जालेहंभिनत्यलं ॥ ३ ॥ उं नमो भगवते रुद्राय उडा मं रं श्वराय वरुणाय ताना रूपधारय हसरु स नृत्य नृत्य
 नुदनाताकौतुकं उजालदर्शकाय ठठ स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण सर्वयोगानभि मंत्र सिद्धिः ॥ संलिख्य सराव स य शि
 रसि वद्वानि विद्याहिना सिंहेया कालिका लां विभाजा देवी भो तोर दाशणे वने नाहि विना स नौं जिद विविभुव
 ने मायवौ स हि वंधन भागि भायत्वा वाघ वाघ थापावौ स ह्री वंधन हैत्य विरल कालिका माछा डे हुं कारवौ स
 ह्री वंधन का वा भागा भैल छार खार कालिकार आज्ञा ॥ इदं मंत्र द्वयं पूर्व मष्टोत्तर शतं जप्त्वा सप्तवारं जप्ते ना
 ना विध वंधन छेदो भवति ॥ इमं मंत्रं पठित्वा कारकुलिना प्रपहारं दारे दत्ते दार मुक्तो भवति ॥ हूं हूं उं आय आ
 र्विं ट विट् हूं ना वज्र तं रिका का किका ॥ अनेन श्वेन शर्मय श्वेन उड पुष्प द्वयं त्रिपठित्वा पथ मदारि क्षिपेत् सर्व
 दानि भजंति ॥ इति निगडादि भजनम् ॥ ॥ अथ गृह क्लेश निवारणम् ॥ नक्रपिष्टे तनाले नले पये सुत्रिका
 कृतं ॥ नामा प्राय गृहांति भक्षिकानां त्रसंशयः ॥ गुडार्घ्यं उग्धं कृत्वा घृणी लवूर्णं समन्वितं ॥ अर्कपत्रेषु विन्य

॥ गुरु ॥

॥ ४१ ॥

संमुखकांतकरंगहेतालकंछागविड्मुत्रंपालांड्सहयेषयेत् ॥ आलिप्यमुखकंतेनजावितंवविस
र्जयेत् ॥ तं दृष्ट्वाहिगृहंत्यक्तापलायंतेहिकौतुकं ॥ मार्जारस्यमलंतालंतालंपिष्टामुखकमालिपेत्
तमाघ्रायगृहंत्यक्तासोतिर्योतिमूषकाः ॥ गंधकंहरितालंवडांस्त्रिकटसंयुतं ॥ छागर्लिमुत्रतः ॥ पि
ष्ट्वालिप्यमसकपूर्ववत् ॥ मघायांवडकंक्षेत्रेसंस्थाप्यमधुकोद्ववं ॥ मक्षिकाणांमुखकानांजायतेतुंडवं
धनं ॥ ममकार्यकदीपसावरीगुडतैलजः ॥ ७ ॥ पूर्व्वंस्मायवद्वपश्चिमेकिष्टवर्द्धः ॥ उत्तरेरुदेवर्द्धदक्षिणे
यमेवद्वमानालेवासुकवर्द्धः फणिसहस्रेवर्द्धः ॥ अंगुडायनमःकरसंयुटकल्यातालत्रयंदयात्मुखक
निवारणोभवति ॥ ८ ॥ रोहिषत्रिंपुष्पंनुष्टिमध्येतिवेशयेत् ॥ दीपंदशतदेवसत्संगच्छंतिमत्क्रणाः ॥ अर्क
तूलमयोवर्त्तिभावयेत्तावधेनव ॥ दीपंतत्कुडतैलेनतिःशेषायांतिमत्क्रणाः ॥ १० ॥ अर्जुनस्यफलंपुष्पं
लाक्षाश्रीवासगुलं ॥ श्वेतापराजिनामूलंभस्त्राटकविडंगकं ॥ दीपंसर्जरसोपेतंपुदेयंगृहमध्यतः ॥ स
र्पाश्चमत्क्रणाम्वागंधघांतिदिशोदश ॥ ११ ॥ गुडश्रीभाविडंगंत्रिफलायुतं ॥ लाक्षासोर्कपुष्पंवधूपो

॥ कार ॥

॥ ४२ ॥

हृदिकसर्पहृत् ॥ मुक्तासिद्धार्थभस्त्रानकपिकछुफलंगुडं ॥ वूर्णाभानुफलोपंदहेत्सजरसंसमं ॥ म
क्रणमशकासर्पामुखकाविषकीतका ॥ पलायंतेगृहंत्यत्कायथायुद्धेषुकानराः ॥ १३ ॥ सर्जरसंश
क्रमेदोअर्जुनमहतस्करणाषविधः ॥ सतैर्धूपोरविनकाठभुजंगमाक्षिकादिहरः ॥ १४ ॥ राजवृक्षफलं
वध्वाखट्टायांमक्रणायहं ॥ लाक्षासर्जरसोशारंशर्षपापत्रकंपुरं ॥ भस्त्राटकविदंगानिवेणुकंपुकर
स्तथा ॥ जंबुनोमसकंहंतिधूपोद्वागृहमध्यतः ॥ इतिगुंलेशनिवारणः ॥ अथक्षत्रसङ्घानांसर्वे
पडवनाशनाशनम् ॥ वालुकाश्वेतसिद्धार्थान्युक्षियेक्षेत्रमध्यतः ॥ ॐ नमः सुरेभ्योवलजजपरिपरि
लिलिखाहा ॥ ॐ सुरेभ्योनमः नमस्कृत्यशमांविद्यांयोजयेत् ॥ विद्यांप्रयोजयामिति विद्यामेसिद्धिने
खिलं ॥ जम्बुकानांमुखकानांमृगानांशशकानांअन्येषांप्राणिनांतडबंधनंकरोति ॥ अत्रप्राणोकनघ्न
स्यतेनपापेनलिप्यतेनयेतिमंत्रोव्यतिक्रमः लिखाहा ॥ एतन्मंत्रद्वयेनवालुकाभिः सहश्वेतशर्षपा

॥ १५ ॥

॥ ४२ ॥

नसप्राभिमं चक्षत्रमध्येक्षियेत्सर्वोपडवं नश्यति ॥ १ ॥ मुखजम्बुककाटनां करुते इदं वंधनं ॥ विषाद्यासं
कृशनाथस्य मंत्रं वा भैरवस्य व ॥ ॐ नमो नगरनाथायै हरहरशिलिशिलि सर्वेषां पाणिनां तु इदं वंधनं करु
रुक् स्वाहा ॥ ५ ॥ जयनीनगरी भैरव बालै महादेव भस्म फल फल बालै हनुमंत साक्षी अस्ति अस्ति अने
नमंत्रेण सप्राभिमं त्रितं वाटिका मध्यति क्षिप्य पुष्पदल समस्तं निरुपडवं भवति देवदाला वसिष्ठार्थगुटि
कां कारयेद्बुधः ॥ क्षेत्रमध्ये तु निक्षिप्य सर्वभक्षिभयं हरेत् पूर्वाघाटाक्ष्यं च क्षेत्रवदां विभात वृक्षजां ॥ सस्य
मध्ये क्षियेत्तेन सशप वृद्धिर्भवेद्बुधः ॥ ४ ॥ इति सश्यानां सर्वोपडवनाशनं ॥ ॥ अथ गोमहिष्यादि दुग्ध
वर्द्धनं ॥ ॐ हूं कारिणा य सर ॐ हूं कारिणिणा य सर ॐ शांततः ॐ शांततः ॥ अनेन त्रिणानि अभिमं च
भोक्तुं दद्यात्तदा बहुल दुग्धं पश्यति ॥ ॥ इति प्रानाथ विरचिते कामरत्ने अरिष्टनाशनादिनाम नवमो
पदेशः ॥ ६ ॥ अथ उच्चाटनं यं वांगुलं वित्रकस्य कोलं ग्राह्यं पुनर्वसौ ॥ सप्राभिमं त्रितं गेहेति खनोच्चाटनं
भवेत् ॥ ॐ शिलिशिलि स्वाहा ॥ भरण्यांगुलैकं नुडलुकस्यास्थिकीलकं ॥ सप्राभिमं त्रितं यस्य निखनोच्चा

कार ॥
॥ ॥

एतन्भवेत्॥ ॐ ह्रह्रहनहनस्वाहा॥ १॥ काकोलियस्य यक्षास्तु हृत्कायसाधिकंशनं॥ यन्नाम्नामंत्रयोगे
गेतसप्तमोऽष्टादनंभवेत्॥ ॐ नमो भगवते ईश्वराकालाय अमुकं स पुत्रैवो धवैः सहहनहनदहदहपव
पवशीघ्रमुच्चाटयशीघ्रमुच्चाटय कूपदस्वाहाठठ॥ २।४॥ लेखयेत्काकपिनेन किंलंककेलसंभवं॥ नि
खनेद्यस्य तद्वारे तस्यैवोच्चातनंभवेत्॥ ॐ हो दण्डी नमोस्तु ते ठठठ २।५॥ नरसिकीलंकंदारेति खन्या
च्चतुरंगुलं॥ मंत्रयुक्तं मरिचारे स च उच्चाटनंभवेत्॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय अमुकं गुरुगुरुह्यवयव
नाशय नाशय त्रोटय त्रोटय नाशय नाशय पशुपति जिज्ञापयाति ठठ॥ ४।६॥ मृतकस्य पुरुषस्य निर्माल्यं
बेलमेव च॥ पातालये समागृह्य यस्य गेहेति वेशयेत्॥ अष्टस्यांवचतुर्दश्यांतस्यैवोच्चाटनंभवेत्॥ उद्धृते
शान्तिः एष योगो विनामंत्रेण सिद्ध्यति ५।७॥ श्वेतलांगलिका मूलं स्थापयेद्यस्य स्पृशेमनि॥ निखने दा
गृहे यस्य स च उच्चाटनंभवेत्॥ सिद्धार्थं शिवनिर्माल्यं यद्गृहेति खनेन्नरः॥ उच्चाटनंभवेत्तस्य उद्धृतेन पुन
मुखी॥ ॥ अथ विधौषण॥ एकहस्तं काकपक्षमुलकस्य करे परे र्भवद्धारयेद्यन्नास प्राहं जलांजलिम्॥

॥ ७५ ॥
॥ ४३ ॥

रक्तास्वमारपुष्पैवंमंत्रयुक्तंजस्वांजलिः॥नित्यंनित्यंपुदातव्यंअस्तोत्ररसहस्रकम्॥परस्यवभवे
देषंसिद्धयोगउदाहृतं॥ॐनमोतकीपुमोटकीगौरीअमुकस्यअमुकेनसकाकोलूकादिऊरुऊरु
खाहा॥॥अथयाद्विकरणी॥अमुकंहनहनखाहा॥अनेनमंत्रेणकडुतैलाक्तंत्रिकडुंजुहुयात्॥
नदाशत्रुवधिरेभवति॥१॥भस्त्रातकरसोगुंजाऊयात्रतिसवृणितंक्षिपेतात्रभवेदुष्टंसिता
क्षारंघिवेत्सुखा॥॥वानरीफलामाणिविमंभस्त्रातवित्रकं॥गुंजायुतक्षिपेतात्रेस्याल्लूतावेदना
न्यिता॥उशीरंवन्दनंवैवपियंगूरक्तवन्दनं॥नगरंघेषयेलेपाल्लूतायादिनाशनं॥लुकस्यपयसैलपा
त्रेणलेपेनश्चेतकुष्टलुत्॥तांबूलैरिंदगोपंवश्चेतकुष्टकृतशोत्पायनेयथापूर्वभक्षावासोमराजि
का॥ॐनमोभगवतेवासुदेवायउडामरेश्वरायअमुकरोगेणगूरुगूरुपनपतनापयनापयक्लेशय
क्लेशयहुंफूठठः॥क्षिपेत्तगशिराअक्षेतिउकाष्टस्यकालकं॥पंचालगुलंरियोर्गहंवह्निमाघंपुजाय
ने॥सामुद्रएवणंवह्निंकेवलंबामुद्रजं॥वस्त्रउमरेयस्यसर्वमंत्रःपुटेदहेत्॥करवाएद्रकाष्टेनतमांदाय

॥ ४४ ॥

॥ ४४ ॥

मुवूर्णायेत् ॥ सप्राहं मृतपात्रस्थं अक्षपात्रेण बालयेत् ॥ दृष्टिस्तम्भहंतं वै वसस्य मरीचस्य फलं वक्षे
ॐ वा मु ए ओ ह न ह न द ह ह ह प व प व अ मु कं गू हू गू हू स्वाहा ॥ अनेन मंत्रनिश्चयत्र कटुनैलेन साध्यनाम गृही
त्वा जुह्यात् ॥ सज्वरेण गृह्यते नैव वै त्रयत्रं सह ॥ ॥ अथ शत्रुमाराणं ॥ अथ तथ कालमश्विनां यस्य गेहे दशा
कुलं ॥ स्थापयेद्दीर्घयां स्पात्रस्यापिन संशयः ॥ भंगालस्यास्थिकिलकं स्थाप्यं स्पात्रं नुरंगुलं ॥ रिपोगेहे सोमः
क्षेदीर्घयात्रापितस्य वै ॥ अथ यंत्रमिदं पूर्वविलिख्य ॥ अथ उन्मत्तिकरणं ॥ नालकं तु नवीजं च नववूर्णां च
भक्षणे ॥ दत्तं मन्त्रो भवेद्भुजः सिताक्षोरैः पुनः सुखा ॥ १ ॥ नालकं लसुनं मूर्द्ध्नि शिषे घस्य पिशाचकृतं ॥ मुरासां
सिसिनाक्षारैः भक्षणाच्च सुखा वहं ॥ मध्याभ्यां स्वरं माक्षिलिह्या तु कृतकं जलं ॥ दत्तं यमुरो मने उन्मत्तो
सौ पुजायते ॥ गोघृतं सैंधवं तुल्यं वराहस्य वपिनकं ॥ अजाक्षारेण तद्यो ज्यघाना उन्मत्तनाशनं ॥ मयूरपाण
वत ऊकु यनां गास्यं पुरीषं कनकं च नालं ॥ मूर्द्ध्नि पदं नं ऊरुते पिशाचं निवर्त्तते मुण्डितमस्त्रकेन ॥ गुडं करं ज
वीजं वघणवूर्णं समं समं ॥ फलास्पाने पुदातव्यं उन्मत्तो भक्षणाच्चेत् ॥ शर्कराशतपुष्पभ्यां क्षीरपात्रात्सु

॥ ४४ ॥

॥ ४४ ॥

खावहं॥ उँलउन्मनकारिणेविशेठठ॥ उन्मनयोगानामयमंत्र॥ अथरमाणं॥ नरास्थिकीलकंपुष्प
गृहियाचतुरंगुलंनिखनेतुगृह्यस्यभवेत्तस्यकलक्षय॥ उँकूँफूँखाह॥ अश्वस्थिकीलकंनिखनेच
तुरंगुलं॥ शत्रुगेहेनिहंन्याशुक्रदुर्वैरिणांकले॥ उँसुरेश्वेखाह॥ सर्पास्थांगुलमात्रंनुअश्लेषायांरिपु
गृहे॥ निखनेसप्तधाजपंमारयेदिपुसंतति॥ उँशोषणेखाह॥ षड्विंदु दृश्चिकौयात्पोदघन्यवानरीफ
लं॥ एतच्चूर्णपरायंशत्रुराघासनादिषु॥ जायासेस्फोटकास्त्रत्रदादशाहान्मरणंभवेत्॥ वैद्ययेकलसु
त्रेणामासमध्येअधोमुखं॥ निखनेनृतयेशत्रुः समुत्थानेसुखाभवेत्कलभभरक्तेनगंगामन्निकयासह॥
निलकंभालदेशेनृकत्वासंभावयेत्तयं॥ विद्रुः स्वात्रथरणदेवपोद्भजेतुशुभंभवेत्॥ वमदंतेकलारस्यअधो
भागस्यवाहरेत्॥ शरायेफलकंऊर्यादिषुअविविजैधनैः॥ वावाक्षीवर्थशिवांगुर्णकत्वाशत्रुंकत्वावशत्रुं
मृण्मयं॥ तडुज्जातेनवारो नमृतयेतक्षरादिषुः॥ आर्द्रायांनिखवन्दाकंशत्रोः शयनस्थानकेनिखने
नृतयेतेशत्रुः तथाशिशिवदंदाकंशत्रोर्गेहेस्थापयेद्दरिपुनाशोभविष्यति॥ उर्शानाभिंयधद्विंदुंसमा

॥ कार ॥

॥ ४५ ॥

सकलवृश्चिकं ॥ यस्यांगेश्विषेयूणां सप्राहात्फोटनं भवेत् ॥ मयूरपिच्छनालाकं पिच्छालेपैः सुखा
वहं ॥ रिपुविषां विश्विकं च खनिनानुविनिक्षिपेत् ॥ आद्याय मले एधेन उद्धतेन सुखा वहं ॥ पुनरदेना
थ तत्पृष्ठे मृत्तिकां ॥ ॐ भूक्षः अमुकं क्षं ॥ अनेन मंत्रेण राजिकालवराणामिव निमांस्यानि ऊर्ध्वेन लेन सह सु
होमान् शत्रोर्घस्यातू ॥ इति मारणां ॥ ॥ अथाश्वनाशनं ॥ कृत्स्नजीरकवूर्णान् अंजिताक्षो न पश्यति
तक्तेण क्षालयेच्च शुक्लस्थो भवति घोटकः ॥ १ ॥ घ्राणो दुर्गुं दरीवूर्णं दत्ते पतति घोटकः स्वल्पवन्दन
पावे न नश्यं पाप्य न संशयः ॥ अश्वस्थि किल मश्चिन्त्यां ऊर्यान्सप्रांगुलं पुनः ॥ निखने रश्च थालायां मा
रयेव घोटकान् ॥ ॐ प्रवपय स्वाहा ॥ उक्तयोगेश्वर्यं मंत्रः ॥ भरणं संप्रमंत्रणं चितिकाष्टस्य की
लकम् ॥ अष्टांगुलं तु निखनेन अश्वशाला विनश्यति ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय ॐ अश्वान् स्वाहा
इत्यश्वनाशनम् ॥ अथ शस्यनाशनं ॥ पुनर्वशी चित्रकाष्ठकालकं चांगुलं क्षिपेत् ॥ शनाभिभ
न्विनक्षेत्रे शस्यं सर्वं विनश्यति ॥ विशाखायां कोरिकाष्ठकालमष्टाङ्गुलं क्षिपेत् ॥ कदलीवाटिका

॥ ५५ ॥

॥ ४५ ॥

मध्ये नाशयेत्कदलीफलम् ॥ इति शस्य नाशनम् ॥ रजकस्य वस्त्रनाशनम् ॥ अथ ॥ पूर्वफालिनिनक्ष
त्रे जालाकाष्ठस्य कीलकम् ॥ अष्टांगुलं प्रमाणं तु निखने इजकालये ॥ शताभिर्मंत्रितं तस्य धरत्रा
णि नाशः ॥ ऊं भस्वाहा ॥ इति दक्षकस्य वस्त्रनाशः ॥ अथ धावरस्य मत्स्यनाशनम् ॥ संग्राह्यं पूर्वफाल्यु
ण्यां वदरीकाष्ठकीलकम् ॥ अष्टांगुलं तु निखने नाशयेद्भीमो गृहे ॥ ऊं ज्वलस्वाहा ॥ ऊं मालिस्वाहा ॥ मंत्रद्व
यस्य तुल्यफलम् ॥ गृहीत्वा दशगेहे नृदेयमत्स्यो विनश्यति ॥ कृत्रिकाया मर्ककाष्ठकीलकं अंगुलं क्षिपे
त् ॥ शत्रोर्वापि हृदा दौवमत्सास्तां विनश्यति ॥ ॥ इति कौतुकानं मरस्य नाशनम् ॥ अथ ऊं भकारस्य
नाडनाशनम् ॥ हस्ते वच्यं गुलकीलकं करवीरस्य काष्ठकं ॥ निखने तु ऊं भकारस्य शालायां भाडनाशनम्
पंचांगुलं निम्बकीलं तदृक्षे पूर्ववत्फलम् ॥ सगोक्षीरं मत्स्यभृंगं वा जंबाको किलाक्षजं ॥ सुकरस्य मूलं
वाथ मूलं वा ध्वेत गुंजकं ॥ पाकस्थाने तु भाडानां क्षिपेत्कोट्यते क्रवम् ॥ नारकरं जंबाजं वटं कनेन समन्वि
तम् ॥ कृत्वा भांजस्य फले वचनानां मंत्र उच्यते ॥ ऊं मदनमदनस्वाहा ॥ ऊं गुरुगुरुस्वाहा ॥ मंत्रद्वयस्य

कार ॥
॥ ४६ ॥

धेविरुपाक्षविराणिडलगवेधेयि शैयाणिजेमोरपिंडयाडलनावेधताकमुडिकाफोद्दण्डिविरुपाक्षरभाना
वारत्रयंपटित्वाषतिपातत्रिगंडमंजलंयेयंदिवाकेनापिविद्मंस्यात् ॥ शरीरंतदेवनकार्यमिति ॥ ॥ अथना
नाकौतुकं ॥ मयूरतुशिखाचूर्णंभोजयेद्दिनसप्तकं ॥ तदिष्टालिप्रहस्तस्यडव्यंशक्रोतितक्षणात् ॥ सप्राहं
तिलतैलेनभावयेदातपेचिरं ॥ अंकोलवाजचूर्णंतुशोषःपेष्यःपुनःपुनः ॥ तत्रैलंग्राहयेत्तानैलकास्त
स्ययंत्रतः ॥ अथवाकांस्यपात्रेक्षेत्रेनकल्केतलेपयेत् ॥ उथाप्यस्थापयेत्तद्यर्मेसंमुखंतुपरस्यरं ॥ तयोर
धःकाश्यपात्रेपतितंतैलमाहरेत् ॥ इदमेवांगुलीतैलंसर्वकार्येषुयोजयेत् ॥ लिप्प्रमंगुलितैलेनमुंडितंन
क्षणादिशेत् ॥ संपुलोजायतेदृक्षःतत्थणानात्रसंशयः ॥ पश्चिनावाजचूर्णंतुभाव्यमंगुलितैलतः ॥ न
ष्टंजलेमहापद्मतक्षणात्प्रसंभवः ॥ यानिकानिचवाजानिजलजस्थलजानिव ॥ अंगुलीतैललिप्प्रानि
नानिनामुद्रवन्ति ॥ यत्किंचिद्भानुमूलोत्थंपत्रपुष्पघृतादिकं ॥ अंगुलीतैललिप्प्रंतदंन्यरूपंभवेद्भुवम्
॥ ५ ॥ गुंजाफलार्द्रपिष्टंवल्लेपयेत्पादुकाक्षयं ॥ विनावधीनरोगघ्नेकौशमेकंनसंशयः ॥ लघुशरुमयंपाठ

॥ ७८ ॥
॥ ४६ ॥

गुंजापिष्टेनलेपयेत् ॥ अष्कमन्नजलैः सांद्रं उपविष्टं न मुच्यते ॥ गुजाविल्वत्वचामुस्तंबूराभायं न मुच्यते
सप्रवारं नतः काशं लिप्प्रं मुकुलवद्भवेत् ॥ नैलभाशयतास्त्रिप्रं पूर्ववत्पाडकागतिः ॥ वर्तिसज्जरसैः पू
र्णतैललिप्ताजले स्थिता ॥ ज्वलितादीपवद्धत्री ज्वलत्येव न संशयः ॥ कडुतुं व्युत्थं तैलेन पाणवतचये
भवं ॥ मंलं च शिखिमूलं च ये पित्तं गद्वं भास्थितं ॥ ललाटे तिलकं तेन कृत्वा सदृश्यते पुनः ॥ दशास्यो नात्र
संदेहो यथा लके श्वरो नृपः ॥ शिशुवाजेन स्थितं तैलं पाणवतपुशिकं ॥ वरहस्यवसायुक्तं शिखिमूलं समं
समं ॥ ललाटे तिलकं तेन यः करोति स वै जनैः ॥ दृश्यते पंचवक्त्रे शो यथा साक्षात् महेश्वरः ॥ एतौ कृत्स्नव
तुर्दृष्ट्या मयूरास्ये विनिक्षिपेत् ॥ तज्जातभृंगिवद्ग्राह्यं तया कुर्यात्तुरज्जुकां ॥ तद्वज्रवद्गुरुघोमयूसे दृ
श्यते जनेः ॥ १२ ॥ तद्योगेरुल्लमार्जारवक्त्रे वै रंडवीजेकं ॥ तज्जातैरंडवीजानां मेकवक्त्रेण धारयेत् ॥ तं पु
पश्यंति मार्जारं मनुष्यानां संशयः ॥ भृगालस्वानमेखाश्च यदि ते वापयेत्पृथक् ॥ मयूरास्ये यथा भृंगी
जाता मिद्विध्वनादृशी ॥ १४ ॥ रक्तगुंजाफलं ग्राह्यं त्रीकपाले थसेपयेत् ॥ जातं फलं क्षिपेत् वक्त्रे स्त्रीरु

कार ॥

॥ ४ ॥

पोदश्यते पुमान् ॥ न एदि सर्वजंतूनां ग्राह्यं स मोह तं शिरः ॥ तच्च कल्पवतुर्दृश्यां सर्ववाजा न्वितं वपेत् ॥ भं
गाधुस्तूरवातरिं गुंजानि सैकसंयुतः ॥ तिखने कल्पभूमं तर्बलिपूजा समं न्वितं ॥ सेवयेत्फलेयेयं तं व
तवाजानि चाहरेत् ॥ तच्च वाजे कृते वक्त्रे तत्रे इयं भवत्यलं ॥ दत्ते वं कौतुकं लोके नाना रूपस्य दर्शनं ॥
मुक्तवाजो भवेत्स्वस्थो नात्र कार्य विचारण ॥ हरिनालं शिलासूरां अंगुली तैलमवितं ॥ तस्मिन् प्रवस्त्रं
शिरसि स्थितं पश्यति वक्रिवत् ॥ तथैवांको तैलेन स्युरत्येव तसंशयः ॥ सिंधुरं गंधकं तालं समं पिष्ट्वा म
नशिला ॥ तस्मिन् प्रवस्त्रं धृक् वासौ एतौ स दृश्यते स्थिवत् ॥ इरेपि स्थितं लोकैश्च एतौ कौतुकं महत्
स्वप्नोत्तवूरां शिरसि ललाते तिलके कृते ॥ एतौ स दृश्यते योति तस्मिं स्थाने कौतुकं ॥ पुनः पुष्परसैः पु
ष्पोद्भृद्वाभौ तौ जतं ततः ॥ अतिनाक्षो नरः पश्येन्मध्याह्ने नारका शतं ॥ वायं वा त्रां कवी जं वनकपालमृश
सह ॥ तज्जातवाजं मूलं वा मुखे निक्षिप्य मानवः ॥ शतयो जतपर्यन्तं पश्यत्सर्वं यथातिकं ॥ ॐ नमो भग
वते रुद्राय उडा मरे श्वराय हुरुपाय नाना रूपधराय हस हस नृत्य नृत्य नुद नुद नाना कौतुकेन्द्रजालदर्श

॥ ७ ॥

॥ ४ ॥

काय छट्स्वाहा ॥ अनेन सर्वयोगाभिमंत्र्यसिद्धिः ॥ इति नानाकौतुकसिद्धिः ॥ ॥ वसप्रमजिमोरमाबौद
हसुरजमोरमाडमोरमांगेकायखाडाफुटेरशाकरैदेवाकालिकामाखंडिभादेवौदहसुरुजमुत्रिमहलेमु
जिफुटेरमाभातासिद्धिः ॥ वारत्रयाभिमंत्रीतुनाम्नाक्षितेपात्रेकपाणाधारेखाभवतिनान्यथा ॥ ॥ इति
आनाथविरचितेकामरत्नेनानाकौतुकं नाम एकादशोपदेशः ॥ ११ ॥ अथ काम्यसिद्धिः ॥ पुष्पांकेतुसमा
गृह्यमूलंश्चेतार्कसंभवं ॥ अंगुष्ठप्रमितां कुर्यात्पुतिमां तु पुपूजयेत् ॥ गणनाथस्वरूपं च भक्तारक्ताश्व
यारकैः ॥ असुमैश्चातिगंधाग्रैर्विष्णुसिजितेडियः ॥ पूजयेन्नाम तश्चैतन्नदीजादितमोतकैः ॥ यान्यात्
पार्थयतेकामान्मासेनैकेन ताल्यभेत् ॥ पुन्येकं काम्यसिद्धर्थं मासमेकं पुपूजयेत् ॥ गणेशबीजमाह ॥ यं
वाकं शशिधरं बीजं गणायते विदुः ॥ ॐ ह्रीं पूर्वाद्य ॐ ह्रीं फट् स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण रक्तजसुममेकैकं जपान्ना
क्षियेत् ॥ ततो भगवति वरदाभवति ॥ अष्टगुणा नाम कगुणं दशति ॥ इति काम्यसिद्धिः ॥ अथ वाकसिद्धिः ॥ क
त्रिकायां शुद्धिश्च वंद्यकंधारयेत्करो ॥ वासिनाधीर्भवेत्तस्य महाचार्यमिदं स्मृतम् ॥ १ ॥ मंत्रेण ग्राह्यत्वात्तिनश

॥ कार ॥

॥ ४८ ॥

त्रैवदशीभवं ॥ वंदाकंतुकरंधत्वाय प्रनुपार्थतेजनैः ॥ नक्षणात्प्राप्यते सर्वमंत्रोप्यत्रैव कथ्यते ॥ ॐ अंतरि
क्षाय स्वाहा ॥ अनेन ग्राहयेत् ॥ इति वाक्यसिद्धिः ॥ अथ गुप्प्रधन गुप्प्रवेशवोरदेवदानवादिषु काशनं ॥ वंदां
साकोटवूर्णास्थांगोशुरं लक्ष्मणापदं ॥ अजाक्षोरे समं पिष्टाललाटे तिलके कृते ॥ प्रकाशे जायते सर्वं तद्वत्
स्वसमागतः ॥ वनानियत्र वासंति यौवाचौरादिकस्तथा ॥ गुप्प्रवेशो माहात्मा वागंधर्वा यक्षणासुराः ॥ जंतुर्द्धाश्च
वृक्षामामर्त्यलोकस्थिताः कुवम् ॥ अश्लेषायां शनैर्बारे साया राडिमधी जन्म ॥ रससंगुल्यवदंशे कृत्वाष्टम्यां
वभूमिजे ॥ यग्नमूलंगलाहान्यं जनें कारेण यस्तुधाः ॥ प्रकाशं जायते सर्वं पूर्ववत्त्रयं शयः ॥ इति गुप्प्रधना
दिगुप्प्रवेशवोरदिषु काशनम् ॥ ॥ अथ धनुर्विद्या ॥ शडेण या विष्णुपरा अर्जुनं पतिकथिता सा सप्तविंशत्यम् ॥
कालेश्वेतरक्ताधारभाकाशरगुणभकार एकदशशतसहस्रहो इन्द्राजा ॥ एतत्तंत्रं शरंधत्वा नवधा पठित्वा आका
र्णपुरिने धनुषा शरं मेलयेत् ॥ सहस्रधा भवति ॥ कलौ दशधा भवति ॥ महादेवेन द्रुपतियाथयिताः ॥ सा सप्तद
शाक्षरा ॥ वोरधनुर्गुणोरेखका इव स्मृता ॥ ॐ ॐ ॐ एतत्तंत्रं पठित्वा यं ववारं तदाक्षियेत् ॥ पूर्ववद्भवति सूर्यः ॥

॥ गुप्त ॥

॥ ४८ ॥

कवलितं मेकं मर्द्धमात्रसमुद्धरेत् ॥ शिक्षासर्वस्य मुंडं च आसये शोषयेत्पृथक् ॥ वृद्धापृथक् वटीकार्या लक्ष
लाभपदास्मृता ॥ लक्षं तु भेकतिलकं शय्ये सर्वमुंडजं ॥ दन्वतिलकमाकर्ण्य गुणंधनुषि बोधयेत् ॥ लक्ष्यस्य ति
लकं वा एण विद्मत्येव न स शयः ॥ रक्तंधतुरं ते कांडरक्तेरुलिआमरौ आसुकारभमुकं अंगभमुकारभमुकवाह
मारौ त्रिदशदेवगणहृहसाक्षी आमुकारमारौ दैतारण्विअर्जुनरुल्लभ एशीरआजा ॥ एतत्तंत्रं पठित्वा यस्य यदंये
पारयेत दंगं विद्मति ॥ किंतु पृथमपरिक्षायां शनिमंगलाहनिमृतवांस्मरणस्य वशमाना यधनुर्कांडं सज्जं कृत्वा
तत्पुमाणं मंगलं दत्वा तत्र तत्समयवापुष्यहारमेकं दत्वा पुष्टिस्थाने हंसडिं वमेकं भजित्वा एकतारिकेन जलेन पु
शाल्यत्रयकांडेन लक्षं विधासाधयेत् ॥ तदा धनुर्कांडेन लक्षशत्रोरंगमपि वेधयेत् ॥ तदा हृथान स्यात् ॥ इति ध
नुर्विद्याः ॥ अथ धनधान्याशयकरणम् ॥ सक्षेपपूर्वफाल्गुणपदादिमा वृक्षसंभवां ॥ वृक्षारनिर्धने देयं म
क्षयं भवति क्वं ॥ सो फालिकाया वंदाकं हस्तायां च समुद्धरेत् ॥ धान्यमध्ये तु संस्थाप्य तद्धान्यमक्षयं भवेत् ॥
भरणपञ्चशबंदाकं रोहिण्यं ग्राह्यदुधः ॥ संपुर्णंधनधान्यान्तत्करोत्यक्षयं क्वं ॥ ३ ॥ स्थापयेत्संविता ॥

॥ कार ॥

॥ ४६ ॥

धात्रसदाभवतिवाक्षयं ॥ मंत्रेण मंत्रितं कृत्वा मंत्रोप्यत्रैव कथ्यते ॥ साधनदायस्वाहा ॥ इति धनधान्याक्ष
यकरणम् ॥ अथ प्रतिधरकवित्वादिकरणम् ॥ यथा पाठा कणा सुंठा सैधवं सरियं वा ॥ सिगुपूतिकचूर्ण
वद्यत्रिंशतत्पलं घृतं ॥ घृता चतुर्गुणं क्षीरं माज्यं सर्वं विपाचयेत् ॥ घृतशेषं पिवेन्नित्यं तन्मेधा मतिवृद्धि
कृत् ॥ यथा घृतं ववाक्षां स्त्रीकराण्यष्टव सैधवं तिलपुष्पिका ॥ चूर्णयित्वा इवैर्भाष्यं मङ्कीषं त्रसं भवेः ॥ दिन
मेकं ततः पाच्यं कल्काच्चतुर्गुणं घृतं ॥ घृता चतुर्गुणी देयं वां स्त्रीशर्वतिजोमितं ॥ अजातिवाजमोदावज्येष्टामधु
कसैधवं ॥ एतानि समभागानि धृक्चूर्णानि कारयेत् ॥ तच्चूर्णं सर्पिषाले त्वं कर्षकं वा क्यभुद्धिकृत् ॥ भक्षये
न्मासमेकं नु हृत्पतिसर्मा भवेत् ॥ २ ॥ वां स्त्रीमुंडिक्वा सुंठा पिप्पली सहचूर्णितं ॥ मधुना भक्षयेत्कर्षस्यष्टवा
कजायते कुवम् ॥ ३ ॥ ववास्थारकरिगुंडा मुशली मधुकं वला ॥ अपा मार्गस्य पंचांगं शोडेण पूर्वफलं ॥ अपा
मार्गं ववा सुंठा विदंगं शंखपुष्पिका ॥ शतावरी गुडवीचसमचूर्णं हरीतकी ॥ घृतेन भक्षयेत्कर्षं नित्यं ग्रंथस
हस्रकृत् ॥ अश्वगंधांजमोदावपाठाकष्टकदुत्रय ॥ शतपुष्पावंसवीजं सैधवं च समं समं ॥ एतदुद्धाववावै

॥ गुरु ॥

॥ ४६ ॥

ववूर्णितं मधुसर्पिषा ॥ भक्षयेत्कर्ममात्रं तु ज्ञानेन शरभोजनं ॥ सहस्रग्रंथधारी स्यान्मूकोपि वाक्य
ता भवेत् ॥ ६ ॥ लिह्येति व्यतिनैल बलया ववया सह ॥ सौकं सौकं क्रमेण वया वनिष्क वतु यं
निर्वाने मधुराशी स्यात्तुं सवारा कवा भवेत् ॥ ८ ॥ इत्येवं मुक्तयोगानां मंत्रां जं शिवोदितं ॥ जप्त्वा यु
नेत सिद्धिः स्यात्तपश्चान्तेनैव भक्षयेत् ॥ ॐ हूं हूं ह्यशिरो बागा श्वराय नमः ॥ अयं मंत्रः ॥ धात्री फलर
सैर्भावं ववावूर्णं वना वधी ॥ घृतेन लेहयतिष्कं वाक्यं शुद्धिं स्मृतिं शुद्धिं कृतं ॥ ववावूर्णं यिवेश्वरैः पूर्व
मंत्रेण मंत्रितम् ॥ भोज्यं शरभोजनं सप्ताहे वा कथ्यता भवेत् ॥ सप्तमे सप्तमे वैवसाशात् श्रुतिधरे
भवेत् ॥ ववावूर्णं घृतेः शौडैः ल्यसं स्यात्पूर्ववत्फलं ॥ उष्यार्कयोगे संगृह्य श्वेतार्कस्य वमूलकम् ॥ छाया
शुक्लं वतवूर्णं मंत्रेणैवाभि मंत्रितं ॥ कर्म मर्द्रफलं वा पिपात रुत्थाय सर्पिषे वेत् ॥ तत्रेण सर्पिषा वापि
जीर्णान्ने शरभोजनं ॥ एवं सप्ताहमात्रेण कवा भवति बालकः ॥ ॐ महेश्वराय नमः ॥ भनेनाभि मंच्य
त्वादयेत् ॥ इति श्रुतिधरकवित्वादिकारणं ॥ अथ किन्नरिकारणं ॥ विभातकं कणा सुठी सैधवं त्वकस

॥ कार ॥
॥ ५० ॥

मंसमं ॥ कर्षकं मधुसर्पिर्भां मासमात्रसमालिहेत् ॥ कंठसुद्धिर्भवेन्नस्य किन्नरैः सह गायते ॥ सुंठा
वसकं एवेव शौडेण सह संयुक्ता कोकिलस्वरश्च स्यादुत्तिका मुक्तमानतः ॥ आर्द्रकं भृंगकौरंडवा
सां श्रीवत्स तथा ॥ बलाचूर्णं समासेन पलैकं वारिणापिवेत् ॥ माघमासे चतुर्दश्यां कृत्स्नपशोद्धि
संप्रदं ॥ गन्धर्वशदृशं गानं कोकिलानां स्वरो यथा ॥ ३ ॥ त्रिगुंडिमूलचूर्णं नुतिलतैलेन योलिहेत् ॥ कं
ठसुद्धिर्भवेन्नस्य किन्नरैः सह गायते ॥ इति किन्नरीकरणम् ॥ अथ वा शुष्कं ॥ वर्षाकाले काकमायी समू
लान्नैलपायिता ॥ खादसमासतश्च शुग्दृष्टिसमं भवेत् ॥ श्वेतं पुनर्नवा मूलं घृतघृष्टं सदा ज्ञयेत्
जलं सावर्निहं त्याज्यं नमूलं च त्रिसाधुनं ॥ भंजयेत् वधुरो गालि न भवंति कदाचन ॥ द्वितीया सैधवं भू
षं बीजं करं जजं समं ॥ भं गाडं वैर्युतो वर्त्ति मि रं पटलं हरेत् ॥ शंभुकं वा वणं वा डग्धचूर्णं विचूर्णं
येत् ॥ भंजयेत् नवनीतेन हंति पुष्पं चिरंतनं ॥ इडा मुत्रेण मूत्रात्री मूलं पिष्ट्वा च वर्त्तिका ॥ नवनीतेन
सयूक्तं हंति पुष्पं चिरंतनं ॥ भंजयेत् नाशयेत् पुष्पं शौडे वा खर्णं माक्षिकं ॥ मरीचमक्रोरं रक्ते वर्त्तिव

॥ गुरु ॥
॥ ५० ॥

राचंधतां जयेत् ॥ जयंति वाजया वाथ घृष्टास्तमैति शांध्यहृत ॥ अजस्य पक्षमांसात्तः पिप्पली मलिवं
क्षिपेत् ॥ सावश्वा घृते पय्या घटिकाने समुद्धरेत् ॥ मध्वाज्यं संन्यसं पिष्टं राचंध हरमंजनं ॥ अजापि
त्रांतर्गतयो घंधूमस्था विशोषयेत् ॥ चिरिविल्वरसै घृष्टं राचंध हरमंजनं ॥ घृतेन पुष्पं मधुना श्रयातं तैलेन
कडुं तित्तिमिरं जनेन ॥ राचंध कंकजिकया जयुक्तं निहंति यौ न र्न वमेव मूलं ॥ अत्र श्वेतपुनर्न वाग्राप्या ॥ हरि
तकी ववाकृष्टं पिप्पली मरिचानिव ॥ विभीतकस्य मज्जावशं रचनाभिः मनशिला ॥ सर्वमेतत्समं कृत्वा छाग
द्वारेण पेययेत् ॥ नाशयेत्तिमिरं कंडूयटलान्यवुं रानिव ॥ अधिकानि च मांसानि यश्च रात्रौ न दृश्यते ॥ अपि
द्वि वार्धिकं पुष्पं मासे नैकेन नाशयेत् ॥ वर्जिश्च डादयो नाम नृणां दृष्टिपुसादिना ॥ छाया शुक्ला च वटिकाया
स्त्रैफलं चूर्णमथ वर्जि सायं समश्वातिह विर्मधुभ्यां ॥ समुच्यते नेत्रगतैर्विकारैर्मत्तैर्यथा क्षीणधनो मनुष्यः
॥ १४ ॥ असीतितिलपुष्पाणि मृष्टी पिप्पलितंडुलान् ॥ पंचासज्जातिपुष्पाणि मरीचानिव घोडश ॥ एतावर्जि
समायुक्ता गतवधुनिवर्तनं ॥ १५ ॥ इति वधुषी ॥ ॥ अथ कर्णस्य बाधिर्यकृमिनिवारणम् ॥ शिखरिश्वा रजले

॥ कार ॥
॥ ५१ ॥

नमस्कृततैलेन साधितं तिलजं ॥ अथ हरति कर्णनादं बाधार्थं वापि पूरेणात् ॥ दशमूलीकश्चायेन तैलेन
स्थविष्यायते ॥ एतत्कल्कपुटायैष बाधार्थं परमोषधं ॥ नीलबुहारसमैलं सिंधुकांजिकसंयुतं ॥ कटु
हृत्पूरणात्कर्णे निषेकः किमिनाशनं ॥ दंते च चूर्धने मूलं न धावत्तं पलाशयोः ॥ तलालापूरिते कर्णे ध्रुवं
गोमाक्षिकां जयेत् ॥ ताम्बूलं भक्षणां कृत्वा तत्र संक्षेपयेद्बुधः कर्णे स्थिता सुसुप्तमयो नाशमायांति निश्चि
तं ॥ मुखलीवाकृवी कूर्णं खादेद्बाधार्थं शान्तये मनः ॥ शिलापमार्गीत्थं मूलं चूर्णं मधुपुतं ॥ भक्षयेत्कर्ष
मात्रं तु वधिरत्वं पुशान्तये ॥ लसुना कलकं तालं पिष्टान् तैले च तुर्गणो ॥ तैलाच्च तुर्गणं शीरं पाच्यं तैलाव
शेषकं ॥ तनैलं निक्षिपेत्कर्णे बाधार्थं च विनाशयत् ॥ सिद्धार्थं बृहतिं वैवह्यपामार्गसमं समं ॥ द्वाग
क्षारे पुलेपोयं कर्णवाला विवर्द्धनः ॥ मुशला कन्दचूर्णं तु माहिषानवनीतनः ॥ लेपयेत् भक्षयेत् सांघा
न्यराशौ निवेशयेत् ॥ सप्ताहा उद्धृतं लेप्यं कर्णवाला विवर्द्धने ॥ गुंजामूलं कृतं चूर्णं माहिषाक्षारसंयुतं

॥ ७८ ॥

॥ ५१ ॥

शृतं दधिततः कुर्यात् नवनीतं नडु भवं ॥ कर्णोपोर्लेपयेन्नित्यं वर्द्धते नात्र संशयः ॥ अश्वगंधाववाकृष्टं ग
 जपिष्पलिकासमं महिषीनवनिनेन लेपात्कर्णविवर्द्धते ॥ १२ ॥ वराहोत्थेन तैलेन लेपात्कर्णविवर्द्धये ॥
 ॥ १४ ॥ इति कर्णोत्पवधिरत्नकृमिनाशनम् ॥ अथ दंतदृढीकरणम् ॥ यवचिंचाजया पुष्पामूलं
 वाह्यमारणं ॥ बलदंतादृढायां निपुत्येकं तस्य धारणात् ॥ तामुपात्रे क्षेप्याद्यमभयाचूर्णकं मधु ॥
 कठिता गुटिका कार्या दंते धार्य कृमिं जयेत् ॥ दंते धार्यं श्रुहामूलं कृमिनाशं करोत्यलं ॥ ३ ॥ कशीसंघृत
 व्यथापहं ॥ विशालाया फलं चूर्णं न प्रलोपरि शिष्येत् ॥ तद्रूमस्य दन्तानां कीटघातो भवत्यलं ॥ ५ ॥ जा
 तिकोरंडपत्रं वा चर्वयेत्प्रातस्तुथितः ॥ स्थिरमुच्चलिना दंता मत्काष्ठैर्दन्तधावणात् ॥ गुंजामूलं तु कर्णाभ्यां
 वर्द्धदन्तकृमिपणुत् ॥ त्रिसूत्रं रौप्यमेकं तु जंवारसमर्द्धितं ॥ जंवारफलमध्यस्थं वस्त्रवधाग्र्यं पवेत् ॥ क्षी
 रमध्ये समुद्रतु गुटिका स्नातः पुनः ॥ भावितं भानुदग्धेन तालकं शूक्ष्मपेषितम् ॥ तन्मध्ये गुटिकां क्षिप्वा
 वस्त्रे वधादिनत्रयं ॥ मधुभांडगता पश्चादुद्धृत्य वास्यधारिता ॥ घर्षणाच्च लिना दंता तस्य प्राहान्कुरुते दृढात् ॥

॥कार॥

॥५२॥

॥८॥ तालकं भानुदग्धेन दिनमेकं विवर्द्धयेत् ॥ तर्द्धमेरुसहेमाभ्यां पिष्टिकां माससंयुतां ॥ जंवारफलमध्य
स्थां दोलायंत्रे च हंपयेत् ॥ तैलक्षौडयुते भांडे समुद्रतृणपिधारयेत् ॥ दंत रोगां हरेत् सर्वान् वर्षना वलिता
दृढा ॥ बलदंतस्थिरकरंधार्यं वज्रलवर्णं ॥ वज्रलस्य ववाजंतुषिष्ठाको सेवारिणा ॥ मुखे च धारयद्भीमान
दं दृढीकरं परं ॥ १॥ इंजलस्य त्वक्काथमुखं वक्त्रेण धारयेत् ॥ दृढउच्चलिता दंता सप्राहानात्र संशयः ॥
इति दंतदृढीकरणम् ॥ ॥ अथ अत्याहारकरणम् ॥ ब्रह्मकेनापि वृक्षस्य पिश्रुकृत्वा सने स्थितं ॥ यो सोम
के घृतैः सांद्धं भोजनं भामसेन वत् ॥ संध्यायां भुक्त्वृक्षस्य कर्तव्यमभि मंत्रितं ॥ यातः पुष्पाणि संगृह्य मा
लाशिरसि धारयेत् ॥ कौपिनं संपरित्यज्य मुक्ते सोभामसेन वत् ॥ उद्घातयत्र मादाय कपिलस्नानदंतकं ॥ क
द्यामेव वयं वध्वा मुक्ते सोकरवर्द्धये ॥ गृहित्वा मंत्रितं मंत्रा विभीतत ह्यल्लवा ॥ आक्रम्य दक्षिणां जंघां विंश
त्याहारमुग्धवेत् ॥ ॐ मनैः सर्वभूताधिपतये गृह्यस्य शोषय भैरवा आज्ञाय यति स्वाहा ॥ उक्तयोगानामय
मंत्रः ॥ अधरं कृत्वा सस्य शिखास्थाने निबन्धयेत् ॥ वायुपुत्र इवाश्चर्यं समो युक्तेन संशयः ॥ ॐ नाडिवेगेन उद्ये

॥ गुरु ॥

॥ ५२ ॥

स्वाहा ॥ इत्यन्नाहारकरणम् ॥ अथ अनाहारकरणम् ॥ अत्राणिककलासस्यमन्त्राकरंजबीजं ॥ पि
द्वातहुटिकांकार्यात्रिलोहेनतुवेष्टितां ॥ तां वस्त्रेधास्येशोसौशुनपिपासानवाधते ॥ ॐ सांसांशरीरममृत
माकर्षय स्वाहा ॥ वंस्वीजं महाशालिन्घ्रागुग्धेनपाचयेत् ॥ न्याज्यं सन्याय सकृत्पाद्वादशाहं शुभायहं
॥ २ ॥ उडुंवरस्यजं वारशालिशिविशिरीषकम् ॥ वीजं सचूर्णं साजेतुं मुक्तापक्षं शुभायहं ॥ उडुंवरफलं प
क्वं मंजुलीतैलभाविनं ॥ मुक्तामासशुधाहं निपिपासाचने संशयः ॥ ४ ॥ अपामार्गस्य बीजानित्वकवर्या
निपुपाचयेत् ॥ पायसं आंजिकीक्षारैः मुक्तामासं शुभायहं ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय अमृतार्कमध्ये संस्थि
ताय मम शरीरे अमृतं कुरु कुरु सः स्वाहा ॥ उक्तयोगानामयमंत्रः ॥ ॥ इत्यन्नाहारकरणम् ॥ ॥ अथ पा
डुकासाधनम् ॥ अश्वलालाकलंतैलं लेपयेत् श्वेतसर्षपं ॥ तस्मिन् प्रहस्ते पादं योजनं च शतं व्रजेत् ॥ अं
कोलस्य तु मूलं तु तिलं तैलेन पाचयेत् ॥ पादं च जापयन्तं लिप्ता - - - दूराध्वगो भवेत् ॥ ॐ ह्रीं नमः चं
डिकायै गमनं गमनं चालय वेगवद्भिनिवेगवाहिनि डिं डिं स्वाहा ॥ उक्तयोगे द्वयस्यायमेकमंत्रः ॥ ॐ का

॥ कार ॥

॥ ५३ ॥

कस्पहृदयं नेत्रं जिह्वा चैव मनः शिला गैरिकं सिंधुरं चैव अजामारि वनालता ॥ समरुद्रजटा चैव विद्वार्या
सहयेष्वयेत् ॥ तल्लिप्रपादसहसा सहस्रं योजनं वजेत् ॥ वलिपलितनिर्मूक्तो यावदाकृतसंप्लवं ॥ ॐ नमो
भगवते रुद्राय मनोहरि नगदराधय त्राशय त्राशय शोभय श्चालके स्वाहा ॥ कोकाजि ह्वां वं स्म वाशि गुडलो
हेतवेष्टयेत् ॥ मुखेऽप्यक्षिप्य गच्छंति योजनं शतमेव च ॥ आगच्छन्ति तदा चूर्णां सतरो नात्र संशयः ॥ इति
पांडुकासाधनम् ॥ ॥ अथ अनावृष्टिनिवारणम् ॥ ॐ श्रीं ॥ इमं मंत्रं जलमध्येऽप्यविश्य यद्विजयेत् ॥ तदा
अनावृष्टिं हरति महावृष्टिर्भवति ॥ इति अनावृष्टिनिवारणम् ॥ ॥ इति श्रीनाथविरचिते कामरत्ने का
म्यसिद्धादि अनावृष्टिनिवारणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथ त्रिभिर्दर्शनं भजतम् ॥ अंजनातिवस
र्वेषां मंत्रसाध्यमघोरकं विनाघोरेण त्वया श्वनाशं याति पदे पदे ॥ यूः क्षपायां मूर्त्तिं सित्यजयेदष्टसह
स्रकं ॥ ततः सर्वविधानानि स्वसाध्यानि वभाहरेत् ॥ ॐ बहुरूपं विश्वरूपं विशाधरमहेश्वरं ॥ जपाम्यहं
महादेवं सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ ॐ रुद्राय रुद्ररूपाय नमो यक्षरूपाय नमः ॥ एकस्मिन् नमो एकाननाय न

॥ गुरु ॥

॥ ५३ ॥

मो एकरोमायनमो एकोक्षणायनमो वरदायनमः ॥ यक्षायनमो नुदुदस्वाहा स्वाहा ॥ सोयवासाजिनेन्द्रि
यो भूत्वामहेशपूजां कृत्वा इमं मंत्रं जयेत् सिद्धिर्भवति ॥ कजलानां यतनाथं प्रोवायेत्तेन पावकः स
क्षितस्य गृहे श्रेष्ठं विनायां नुविशेषतः ॥ रजकस्य गृहाद्यापि तत्करस्य गृहाच्चयः ॥ ॐ ज्वलितविद्युदेषाम
स्वाहा ॥ अयं अग्निगृहणमंत्रः ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय वर एतन्प्रापते स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण वर्त्तिम
भिमंत्रयेत् ॥ ॐ नमो भगवते सिद्धि साखाय ज्वलन् यत शपात यश्च वंध्यं संहारं दर्शयन्निधिनमः ॥ अनेन
दायं ज्वालयेत् ॥ ॐ ऐं मंत्रं सर्वसिद्धिभ्यो नमो दिवे स्वाहा ॥ अनेन कंजलं ग्राह्यं ॥ ॐ कालिरमहा कालिरक्ष
दमं जनं नमो विश्वे स्वाहा ॥ अनेन मंत्रेण यत्किंश्चिदंजनं द्रव्यमभिमंत्रयेत् ॥ ॐ सर्वे सर्वहिते सर्वोयंतं
पृथग्हितेनिरत्नेनमो नमः ॥ अनेन मंत्रेण अंजनयोग्या मूलिकामभिमंत्रयेत् ॥ आदौ केवलहेमसलाक
यातेन मंत्रं जपित्वा ततः सतथैव सलाकया अजनं द्रव्यमंत्रं जपेत् ॥ अंजपित्वा अंजनं पश्चात्सप्तवारं वप
त्रकम् ॥ वंधयेत्प्रतिनेत्रं नु अंजितं तदधोमुखं ॥ तस्योपरि सितं वस्त्रं पत्रं वाथ वंधयेत् ॥ नां ज्यादधिक

॥ कार ॥

॥ ५४ ॥

हानांगंतदृष्टं वाग्निदग्धकं संपूर्णांगं शुचिवस्त्राद्यादि न नक्त भोजनं ॥ शीरसात्यान्तभोक्तावधिनितं
तेन नोजयेत् ॥ अंजितस्य सिखाबंधः कर्त्तव्यं मन्त्रमुच्यते ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय डंलल महेश्वर माहेल
लुहलुहर हरयश्चर पूजिते यक्षकुमारि सुलोचने स्वाहा ॥ यक्षार्णि मूर्त्तिमाश्रित्य उदयासंमनुज
येत् ॥ पूर्वमेव समाख्यातं शिखाबंधं शिवोदितं ॥ अयं सर्वो जनेन ज्ञातव्यः ॥ शरत्काले तु संग्राह्यमूलमार
क्तवर्णाका ॥ सिंदूरपूरितं कृत्या रविनूले न वेष्टयेत् ॥ अतिकृत्तिलो नैलं ग्राहयेदक्षये सुधीः तैलवर्णा
पयोगेन कंजलं वोत्रायते ॥ ग्राहयित्वा जयेच्च शुनिधिं पश्यति साधकः ॥ प्रणामं च विज्ञाननिगृह्णाति
वयथेष्टकं ॥ अतिकृत्तस्य काकस्य जिह्वा मांसं समुद्धरेत् ॥ वेष्टयेद्विनूलेन वर्त्तिसे नैव कारयेत् ॥ अ
नाघृतेन दीपं तु प्रज्वाल्या दायकं जलं ॥ अंजीताशो न रसेन निधिं पश्यति पूर्ववत् ॥ ३ ॥ सप्रधाप्य सुमु
गारि भावयेद्विशुजैरसैः ॥ उद्धृत्य ज्वाले यद्वापं - कृत्वा तैलसंयुतं ॥ ग्राह्यं पुष्पत्रयोदश्यां कंजलं नि
धिदर्शकम् ॥ ४ ॥ सर्वो जनमिदं सिद्धं शंभुना परिकीर्त्तितं ॥ दीपकं जलयोः पात्रं कर्त्तव्यं नरमुंडजम् ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥

सर्वेषां कंजलानां च सत्यं क्षाद्रभाषिनी ॥ एतेन ककलास्मभावयित्वा मनः शिली ॥ तेनैवं जितनेत्रे नुनि
धिं यश्च प्रतिभूगतां ॥ गृहीत्वा चानुगधायां वंदा सोकोटवृक्षजां ॥ एतत्सर्वं जनयोगेन सिद्धियोगा भवन्ति वै ॥
ॐ नमो भगवते रुद्राय उडुमरे श्वण्यशिलिशिलिधूमलेनागवेतालनिखाहा ॥ अनेन पाण्डुकामभिर्मंत्रये
त् ॥ तुलशीमूलिकां पुष्पेशनीवारे समुद्धरेत् ॥ निःषिष्यकांजिकेनाथमधुना पुनरंजयेत् ॥ पादजतं कुमा
रं वा कन्याकावातदनिधीम् ॥ दृश्यते नात्र संदेह्यतालेलं वकामपि ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय कल्पले
पां जनं दर्शयस्वाहा ठठः ॥ अनेन मंत्रेण कल्पलेपां जनमभिर्मंत्रयेत् ॥ ८ ॥ खममानेव सर्पाश्च निः
सरन्ति पदे पदे औषधेन विनाह्यस्य भयं स्यात् मंत्रिणामपि ॥ नस्मादौषधयोगेन पादलेपेन तां जयेत्
अर्कस्य करवीरस्य यनसस्य वमूलिका ॥ पिष्ट्वा पादपलेपात्तु दूरे गच्छन्ति पत्रगा ॥ ॥ इति निधिदर्शनम्
अथ अदृश्यकरणम् चतुर्लक्षमिमं मंत्रं शमशान्तपुजयेद्भुविः ॥ अगुरुत्रिंशतः पुष्टापतं यक्षतियक्ष
णा नेनादृतेन रोयद्देवियरेद्धमुधानलं ॥ निधिं यश्च प्रतिगृह्णाति न विद्यैः परिभयते ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं स्फं

कार ॥

॥ ५५ ॥

श्मशानवासिनीस्वाहा १ त्रिशारं त्रिसिधा त्वाजप्रंश्वा मेतमानिता ॥ अदृशं करेणं विष्णं लक्ष्मणे
पुत्रं हति ॐ त्रिशारं महेश्वरं मम पर्यटनः सर्वलोकलोचना निबन्धय बन्धय देवाज्ञाययति स्वाहा ॥ रा
त्रौ कलवतुर्दृशं श्मशाने च शिवालये ॥ वलिता न्योपहारेण कुर्यादर्वनमुत्तमं ॥ न तो दीयोर्मगुली तैलेव
त्रिः स्यादकं तंतुभिः पञ्चाल्यनृकपाले तु तस्या त्रौ द्रुतकं त्रलं ॥ अं त्रयन्तु गलं देवैरपि न दृश्यते ॥ ३ ॥
अर्कशाल्मलिका पाशयन् वत्सजतंतुभिः ॥ पंचभिर्वनिकाभिश्च नृकपालेषु पंचसु ॥ नरः सैले नदीयाः
स्युः कञ्जलं नृकपालकैः ॥ ग्राहयेत्पञ्चभियं त्नात्पूर्ववत् शिवालये ॥ पंचस्थानी च जातंतु एकी कुर्यात्तंतु
पुनः मंत्रयित्वा जयेत्त्रे देवैरपि न दृश्यते ॥ ॐ हूं फट् कालि २ महाकालि मां शशो नितभोजिनी ॥ रक्त
कलमुखे देवा वसे नश्यन्ति मानुषेति हूं फट् स्वाहा ॥ अयं मंत्रः ॥ अयूतजया सिद्धिर्भवति ॥ ततः स
र्वे दृशा करणे प्रयोगाः सिद्धिर्भवतु ॥ ४ ॥ अंगुली तैलसंस्मृता यवा सप्प्रदिता वधि ॥ त्रिलोहवे स्थि
ना मानुगुटिकां कारयद्गुभां ॥ अदृशं करणी सा तु मुखस्थाना त्रसंशयः ॥ न त्रैले शर्षपाः श्वेता

॥ ७५ ॥
॥ ५५ ॥

त्रिलोहेन तु वेष्टिता ॥ गुटिका मुखमध्ये स्थासाक्षदृश्यकारिणी ॥ ६ ॥ कृष्णकाकस्य रुधिरं पित्रंगोमा
युसंभवं ॥ काकारिनयनं चैव समभागानि चूर्णयेत् ॥ मक्षे पुनर्वसौ वर्त्तिकृत्वाने त्रेतुरंजयेत् ॥ अदृ
श्यो भवति क्षिप्रं सर्वकार्यसमाधनम् ॥ कृष्णकृकटमूर्ध्नायं निमाल्यं मृतकस्य च ॥ काकनेत्रं च मरिचं पि
ष्ट्वा नार्यस्य पुत्रकैः ॥ कलापाई प्रमातेन वटिकृत्वानुशोषयेत् ॥ तेनैवाजितनेत्रेन अदृश्यो भवति कृ
वम् ॥ सुकृष्णं चैव मार्जारं मारयित्वा वतुः पथे ॥ पोक्षणं कारयित्वा नुदिना तां सप्तविंशति ॥ नत्संगृह्य यत्नेन
क्षालयेत् सोतवारिणी ॥ तदा स्थिसो दिस्यान्न ग्राह्यं यत्नतो भया ॥ पूजयित्वा महाकालिं गोरोचनसमन्वितं
नङ्गलस्य तु पित्रेन भावयित्वा प्रयेषयेत् ॥ तद्वर्त्तिनिदका देवतरो वश्यो भवेद्भुवम् ॥ १० ॥ नृमांसं च मृगमां
सं यत्नतो ग्राहयेद्बुधः ॥ पथमरजस्वलायाश्च रुधिरेण वटिं कुरु ॥ त्रिलोहं वेष्टिता सा तु मुखस्था दृश्यकारि
णी ॥ काकानां नयनं वामं गुरुतेन प्रवेष्टयेत् ॥ नावटी मुखमध्ये स्थाभदृश्यं कुरुते भुवम् ॥ दिवाभिः तस्य नय
नं त्रिलोहं प्रवेष्टितं ॥ मुखस्थं कुरुते दृश्यं यथेष्टो विवरे तस्मिन् ॥ मक्षे चैवानुराधायां बंदां राक्षसवृक्षजां

कार ॥
॥ ५६ ॥

भरणान्तसमागृह्य वंदां कार्पाससंभवां ॥ हस्ते बद्ध्वा अदृष्ट्वा स्यात्स्वात्मा वा निम्बवृक्षजां ॥ १ ॥ पिवेत्तत्र
षाढायामशोकवृक्षसंभवाम् ॥ वंदात्तदाह्यदृश्यः स्यादश्विणां विल्ववृक्षजां ॥ वंदाकं वा करे धार्य मदृश्यो
जायते नरः ॥ इत्यदृश्यकरणम् ॥ अथ मृत्युसंजीविनी ॥ लिंगमंकोलवृक्षाश्चः स्थापयित्वा पुपूजयेत्
नवघटं च तत्रैव पूजयेत्त्रिंशत्संनिधौ ॥ वृक्षं लिंगं घटं वैवसूत्रे नैके न वेष्टयेत् चतुर्भिः सावकैर्नित्यं पुष्पा
पत्तकमेतत् ॥ एवं द्विदिनिशं कुर्यात् अघोरेण समर्चयेत् ॥ पुष्पादिफलपाकां न साधनं कारयेद्बुधः ॥ प
लानि पक्वान्पादाय पूर्वोक्तं धारयेत् घटं ॥ तं घटं पूजयेत् नित्यं गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ तुषवर्जं ततः कुर्यात्
विजानां वर्षयेत्मुखं ॥ तन्मुखे वूतजं वृक्षं किंश्चि किं वित्तु लेपयेत् ॥ विस्तारं मुखभांडं तं कुंभकारकरो ह
तम् ॥ मृत्रिकां लेपयेत्तत्र तानि विजानि रोषयेत् ॥ कुंडल्याकारयेत्तत्रा कुर्यात् कुंडलं मुखानिवै ॥ शुक्लं तत्र
मृपात्रोर्द्ध्वा भांडे देयमधो मुखं ॥ आतपेद्भारणा त्रैलं ग्राहयेत्तं वरक्षयेत् ॥ मासां द्वैव तत्रैलं मासां द्वैति ॥
लतैलजं ॥ नश्यं देयं मृतस्येत समाकृष्य हिते तत् ॥ नक्त्या जीयते नित्यं गतो वापि यमालयं ॥ यथायम्

॥ ७८ ॥
॥ ५६ ॥

तु सूर्यादिमृजो जीव इति श्रुयं ॥ पशु ऋषादंतुल्यं ते न तैले न मर्दयेत् ॥ नश्यदेव मृतस्यैव काल इष्टस्य लक्ष
णात् ॥ मृतमस्यैऽजीयमायाति नो चित्रं महादेवेन भाषितं ॥ २ ॥ पुष्पभास्करयोगेन गुडवाभागमाहरे
त् ॥ कर्षमुष्मजलैः पीते मृतो मृत्युहरं भवेत् ॥ अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्यो
नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः उक्तयोगानामयमंत्रः ॥ इति मृत्युसंजाविना ॥ ॥ इति श्रीमाधविरचिते कामरत्ने निधि
दर्शनांजनादिमृतसंजाविना नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अथ विषनिवारणम् ॥ शंभुनोक्तं समासेन वि
षं स्थावरजंगमं ॥ कृत्रिमं स्थावरं चैव वृश्चिका घ्नं च सत्वजं ॥ कमलक्षणा मेतेषां मंत्र उक्तं वदाम्यहं ॥ नाम
वक्ष्ये विषानां च शंभुना कीर्तितं पुरा ॥ वराहो वत्सनाशश्च मुखकपुष्परविषकं ॥ कूटं सठं कर्मथं च हरिडं का
लकूटकं ॥ इडं वज्रं चैत्रधारं हरितं गालकं विषमं ॥ भृंगा कर्कटं भृंगा च मेघभृंगा हलाहलं ॥ शक्रकं रक्त
भृंगा च खगपुंडरीककटं ॥ संकोचमधुपाकं च रोहितं तथरंतथा ॥ पंचविंशतिमैर्भेदैर्विज्ञेयं स्थावरं विषं ॥
एतन्मध्ये शक्तिं कूरं शंकोचं कालकूटकं ॥ भृंगा मुस्तं वत्सनाभं पंचमं तु विषाद्विषं ॥ एतेषां नृपविद्वानभृ

॥ कार ॥

॥ ५ ॥

गलक्षणमुच्यते ॥ वांतिमूर्च्छातिसारश्चभ्रान्तिभ्रूलंचकर्ष्यनं ॥ काशस्वासातिवृदाहोलक्षयेरुद्धस्वरं ॥ पुत्रं
जीवफलामज्जांशान्तनोयेनपेषयेत् ॥ भोजनेवाजनेपानेलेपेसर्वविषायहं ॥ स्थावरंजंगमंक्षूरंक्रितिमं
योगजंस्तथा ॥ निष्कृमात्रंनसंदेहोएकादशेनजीवति ॥ साक्षरंतंकनंतुत्थंकुपुरंरजनीवचा ॥ नरमुत्रेण
संपिष्ट्वा एकैकंनुविषंहरेत् ॥ समूलपत्रासर्पाक्षान्तथैवदेवदालिकाम् ॥ गिरिकर्ण्यश्चवामूलंनरमुत्रेण
पूर्वतः ॥ त्रिकुण्डंदेवदालिंचनस्यसर्वविषायहं ॥ खंस्मदण्डियमूलंनुमधुनासहभक्षयत् ॥ श्वेतंकोलस्यमूलं
नुमुखस्थेतिलकेथवा ॥ मुखस्थेरेण्डमूलंवाछायाशुष्कंविषायहमठक् ॥ एण्डेवदालीवजलपानेविषाय
हम् ॥ लीलसर्पस्यपुच्छंनुककलाशस्यपुच्छकम् ॥ नामेणठेष्टितंकृत्वा मुद्रिकांतांवधारयेत् ॥ नपास्पृष्टं
जलंपीत्वा स्थावरञ्जममंहरेत् ॥ आतरथाकियातरआहलानातेउपजिलोष्टृक्षोमिचलुवविधायाडौसीड
रसारणि कालकूटविषश्रीणेरक्षरवाणीसिंदुरसारणिकालकूटविषशरीरमध्येहसपाणिंश्रीगोरक्षरेभा
जाश्चोदायगुरुआदमसिषभा मुकोरकंधेनाहिकालकूटविषः ॥ ३ ॥ श्रीमहादेवेनभाजागोरक्षरेवाणी

॥ ७५ ॥

॥ ५ ॥

कालकूटविषद्वेहयवाणा ॥४॥ मंत्राभिधुतं विमंत्रेण वारत्रयमभिमंत्रितं भक्षयेत्. यदि विविक्तथापि
विक्रीयते. तर्हि चार्थं मंत्रेण वारत्रयमभिमंत्रिते जलं वारत्रयगडधेयमाणं पेयम् ॥ भूतागसत्त्वसंज्ञानं
मुद्रिकांधारयेत्करे ॥ न तस्य क्रमने सत्यं विषं स्थावरजद्रमम् ॥ न तस्य स्नेहकपानेन विषं सर्वं विनश्यति
शिराषवृद्धकं ग्राह्यं रेवत्यां वन्दनान्वितम् ॥ न तस्य घृणं र्दितं ग्राह्यं तस्याङ्के. विषनाशनम् ॥ वराहगोधानकु
लं शशकुकुटपैजिकं ॥ श्वेतागिरिकर्णश्वेफलं वै विनिषेधयेत् ॥ पाने सर्वविषं हन्ति मृतोपि तिष्ठते क्ष
णतः ॥ नामावाप्तयोगो यं स्वयं रुद्रेण भाषितम् ॥ वसंचयत् हं चैव घृणेनैव पुलेययत् ॥ मृतोपि विष
योगेन भुत्वा स्थावराण्यपि विषघ्नं पुबुध्यते ॥ श्वेतापराजितामूलं पात्वा दुग्धेन मानवः ॥ स्थावरं च विषं
हन्ति नृहरस्थं न संस्रयः ॥ ससिंधुकांजिकं पित्वा स्थावराण्यपि विषं हरेत् ॥ ॐ नमो भगवते उडामरे श्व
राय कुंजितामृतजटायठः ठः स्वाहा ॥ अनेन सर्वविषधानि अभिमंत्रयेत् ॥ इति स्थावरविषनिवारणं ॥
अथ सर्वविषनिवारणम् ॥ जातिनामं वरुणं वज्रं मानामिहोच्यते ॥ वासुणा श्वेतवर्णा श्वक्षतयार

॥ कार ॥

॥ ५८ ॥

क्तवर्णाका ॥ वैश्वाश्वपातवर्णाश्वरुक्त्ववर्णास्तुशूद्रकाः ॥ अननकुलिकश्चैववासुकीशङ्कपालकः ॥
तक्षकश्चमहापद्मकोटः यमएवव ॥ कलनागाष्टकं त्येनततेषां चिह्नं शिवोदितम् ॥ श्वेतपद्ममनन
समूर्द्धिस्पृष्टेवदृश्यते ॥ शखंशेषस्यशिरसिवासुकेपृष्टनुत्पलं ॥ त्रिनेत्राङ्गसुकर्कोटस्तक्षकः स्वस्तिकां
कितः ॥ ज्वलत्रिशूलवद्भाङ्गशंखपालस्यमूर्द्धनि ॥ राजवर्त्तसमेविन्दुरारिपद्मस्यपृष्ठतः ॥ पलपृष्ठस्य
दृश्यतेसुरक्तायंवविन्दवः ॥ एवंवोवेदिजात्यादिनामविह्नुं शिवोदितम् ॥ तस्यामंत्रौपधान्येवसिध्यतेना
न्यथापुनः ॥ दूरतः तस्यसर्पाद्याः पतन्निगरुडेयथा ॥ कालारब्धानामतविह्नुं शिवेनोक्तं यथापुनः ॥ जेयोद
शदशभुजंगानांमवस्थानंभिषकुवरैः ॥ भानोमननधुधान्नभाक्रान्तोविषदरिपतः ॥ आहोरेवसुतार्थेव
स्यस्थानेपरिरक्षणे ॥ नवमोवैरसंघनोदशमः कालसंज्ञकः ॥ उद्यानेवाटभृङ्गाटवत्तरेभुक्कृक्षेशमशाने
वप्रबलेप्यातसिगुके ॥ देवतायननागारेमहकाणशोककृक्षके ॥ एषुस्थानेषुस्थानेषुपदृष्टोतेनजीवन्ति
मानवाः ॥ भूमध्येबाधरेमूर्द्धिशंखेनेत्रेभुवौतथा ॥ ग्रीवाविषुंककंठेवतालुके ॥ स्तनयोस्कधयोः कक्षौ

॥ गुरु ॥

॥ ५८ ॥

लिङ्गे वृषणामिषुः॥ मर्मसधिषु सर्वत्र सर्वदष्टो न जावती॥ अष्टमायं च मा पूर्णा अमावस्यावतुर्दशी
अशुभातिथयः प्रोक्ता सपदष्टा न जीवति॥ कृतिकाश्रवणं मूलं विशाखा भरणी तथा॥ पूर्वातिश्रुतथा
चित्राश्लेषा मेषु न जीवति॥ मध्योहसंध्योश्चैव लघुर्दशैश्चैति शास्त्रये॥ कालवेला समाख्याताः सर्पदष्टो
न जीवति॥ सर्पस्य तालुमध्ये तु दन्तयोद्गः रसन्निभम्॥ विमुञ्चति वीसुध्ये रिते नायं कालसन्निभः॥ वक्र
कृतिश्च वादेश यद्यजं प्रकला कृतिः॥ सुनिनः श्वेतरक्तं वा त्रिदशोपिन जीवतिः॥ स विस्मृतपुरीषं वीह
कुलं छर्दिदाह तद्॥ सानुनासिकवाक्यं सन्निभे दमथापि वा॥ नाम्राभं ते त्रयुगलमथ वा कवनीलकम्
वियोगोदरनष्टाखं तविघात्कालपाशतम्॥ लोवनादुदके नाथः शीतलेन मुहुर्मुहुः॥ रोमाश्चोत भवेत्त
स्य तविघात्कालमक्षितम्॥ वेदेनार्दं समूले वा न दृष्टं शोथवा भवेत्॥ भक्षणाभीषदाहं वसोपिकाले
न भाक्षितम्॥ सोमसूर्यं यदा दीपं न पश्यति च नारकम्॥ दर्पणो स शिलेवार्थः धृते तैले न तन्मुखम्॥ न य
श्च दिशमाणे पिकाल दृष्टो न स समयः॥ ज्ञात्वा कालमकालं च पश्येद्वेषजमाचरेत्॥ सुतकंगन्धकं तु त्थं

॥ कार ॥

॥ ५६ ॥

कर्णरजीसमं ॥ देवदाल्यादुवैमर्घ्येदिनं निष्कं तु भक्षयेत् ॥ कालशैलाशनिर्नाम ॥ रससर्पविषायहं ॥ नर
मूत्रं पिबेच्चानुकालं दधिजीवति ॥ श्वेतापराजितामूलं देवदालीयमूलकं ॥ वारिणोपेषितं नश्यंका
दक्षपिजीवति ॥ दधिमधुनवतीतं पिप्पलीशृङ्ग ॥ बेरं मरिचकं च वाक्त्रसं सैश्ववं व ॥ यदि दशति सरोषं
तक्षको वासुकी वायमसदनगतो वा आनयेत्तक्षरोत् ॥ कदुकामुशलात्वातो यैर्हिषायहम् ॥ दध्नि
कालिवला मूलं लेपात्सर्वविषायहम् ॥ वा ॥ रिणाटं कण्ठपीतमथ वार्कस्य मूलकम् ॥ सैश्ववं वनमू
त्रेण ॥ पुन्येकं विषनाशनम् ॥ इन्द्रवारुणिकामूलं श्वेतावाथ पुनर्नवा ॥ वन्ध्याककोटकी मूलं मुशला
कन्दमूलकम् ॥ तडुलोदकपातेन ॥ पुन्येकं विषनाशनम् ॥ भद्र ॥ राजस्य मूलं तु ॥ त्रिशूलिन्यासु मूलक
म् ॥ तोयैवातडुलामूलं पुन्येकं विषजिह्ववेत् ॥ कदुतुवुद्रवं मूलं श्रद्धांगो मुत्रैषे पितम् ॥ छायाशुक्ला
वटी मुत्रैः पाते लेपे विषायहम् ॥ गोमूत्रे नरमूत्रे वायुराणो न धत्ते न वा ॥ हरिद्रापातपात्रेण विषं हन्ति च राव
रम् ॥ दशवषात्परं सर्पिषु राणामिकत्थाते यदि सर्पिर्विषात्तां सर्वस्थानगतं तं विषं ॥ गोक्षीरैरजनीकाथ

॥ ७५ ॥

॥ ५६ ॥

यावेत्सर्वविषापहम्॥मूलनुश्वेनगुंजायावत्क्रस्थंविषनाशनम्॥पुष्पोधतंतस्यमूलं नश्येत्पाठाद्वा
वेण॥तन्मूलंयानेस्यात्कालदृष्टजित्॥अर्कमूलेनसंलिप्यद्रवविषहरंमतं॥रक्तचित्रेगोयाभ्यांतथाविष
निवारणं॥सर्पहरितवर्णंचपुच्छानंयगृयेछिरः॥शुल्कंरुक्मंयुक्धार्यंनश्यंसर्वविषहम्॥शुक्लशुक्लेद
क्षिणाङ्गेरुक्मरुक्मेववामके॥मृतसंजीवनह्यनत्कालदृष्टोपिजीवति॥तिक्तकोषातकीकाथंमध्वान्य
संयुतंपिवेत्॥तत्क्षणादमतेजनुवियोगादिपुम्यनेकदुकाजस्यमूलंवातक्रामैवापिवेज्जलैः॥तत्क्षणा
दमतेशाथंविषयोगादिमुच्यते॥राजवृक्षादृष्टग्राह्यंशुल्कंरुक्मंयुक्थकपृथक्॥शुक्लपक्षेनुशुक्लातांवनुविंश
तिभिःसह॥मरिचैःयानदृष्टस्यरुक्मन्त्रयंतथा॥यात्वातैनिविषंदृष्टंकथितंहरमेखले॥कुंकुमरक्तलोध्रं
वशिलावैवाथरोवना॥गुटिकालेपनाद्वनिविषंस्थावरजंगमं देहीरेडिशिलातालंकुंकुमंकुष्ठकंजलैः॥गु
टिकालेपमात्रेणविषंहन्तिमहाद्रुतं॥पूतिकरंजवृक्षस्यमज्जानंकारविज्जजम्॥पिष्टापिवेत्विषंतद्विनि
हन्तितात्रशंसयः॥पिप्पलीमरिचगुल्मगृध्रमंमनशिला॥नालकंसर्षपाश्वातागवापितेनलोडयेत्॥गु

॥ कार ॥

॥ ६० ॥

टिकांजननेश्वरपात्राभ्यंजनलेपनात् ॥ तक्षकेनापि दृष्टस्य निविषं कुरुते क्षणात् ॥ यथाक्षौद्रं मरीचं यथ
त्रिहिगुशिलाधवा ॥ जलेन गुटिका नश्ये कालदष्टोपि जावति ॥ अश्वगंधामेघनादगुगुलं महिषाक्षकं ॥ गृहधूमे
नवालेपं शिवकठविषाणहम् ॥ यं वाङ्गं अश्वगन्धायाद्यागीमुत्रेण येषयेत् ॥ लेपमात्रेण सदेहोलालासो वि
षनाशनम् ॥ शिलाहिगुव्यावोषमभयार्द्रकपंचकं ॥ नश्ये वासुकि दृष्टस्य निविषं सितवारिणा ॥ पुत्रं जाव
फलांमज्जागं विक्षारेन पेक्षयेत् ॥ लेपांजननेन नश्येन कालदष्टोपि जावति ॥ कश्चिन्नूरुमूलस्य दूर्वाग्राह्यं पलो
न्मित्रं ॥ करं जतैलकर्षेण वटिकृत्यानुधारयेत् ॥ जंवारस्य रसैषात्वावोडी विषविनाशनम् ॥ लज्जालुमूलं नील्या
वामूलं च हृदयवारिणा ॥ पात्वावोडी विषं हन्ति लेपाङ्गुजां रणान्नतः ॥ गृहधूमो हरिद्रं हृदयमूलं तडलायकं ॥ अ
पि वासुकी दष्टोपि विषे दधिघृतान्नितम् ॥ तण्डुलीकमूलं नुपीत्वा तण्डुलवारिणा ॥ तक्षकेनापि दृष्टस्य
निविषं कुरुते क्षवम् ॥ कुलारमूलं नश्येन कालदष्टोपि जावति ॥ ॐ आत्ययशुभादृष्टदष्टो हं हरविषस्वाहा
अनेन मंत्रेण उक्तयोगनामधि मन्त्रयेत् ॥ अघराजितमूलेन घृतेन त्वगातं विषम् ॥ ययसारक्तगं हन्ति मा

॥ गृह ॥

॥ ६० ॥

लगंकुष्टवृक्षांतः॥ अस्थिगंजनीयुक्तं मेदगंकाकुलीयकम्॥ शुक्रगंनोचितं तस्मात्तत्रैवापराजि
ना॥ इतिभावोभवेद्यस्य॥ आत्मरूपमिदं जगत्॥ तंसर्वं विषकीटाद्येभक्षमाणो न बाध्यते॥ सद्यसर्वेणाद
ष्टस्य वामनासिकया हृतः॥ लेपकणमलेनापि नृमूत्रैस्सेचनंच वा॥ स भते गरलं तेन नोद्धावति धातुषु
शिरीषपुष्पस्य रसैः सप्राह्मन्त्रियंसितं॥ भावितं सर्पदृष्टानां पानेन श्पांजने हितं॥ स्वच्छन्दभैरवी विद्या क
ल्पते विषनाशिना॥ ॐ नमो भगवती स्वच्छन्दभैरवी कालकूटविषं स्फोटय स्वादय अवतारय नास्ति विष
हालाहल विषत्रिमविषसंयोगविषस्य सृग्रविषस्थावरविषजगमविषकालचंचुपापराइष्टमन्त्रः॥
उद्यजेत अथ यउं कालाय महाकालाय कालमर्ददेवी अमृतगर्भदेवि ॐ ॐ फट् स्वाहा॥ अनेन मंत्रेणाता
उयेत् जलं पापयेत् वनि विषं स्यात्॥ इति स्वच्छन्दभैरवी विद्या॥ ॐ हूं हूं स्वः सः हं अनेनाभिमन्त्रितया
नीय पानेन अपसंमार्जनेन नवानि विषं स्यात्॥ देवदारुचित्रकंचकं रवार्कलांगली मूलानि वारिणा
पान्वा कालदृष्ट हरं धि वेत्॥ पत्रौषधिषु योगेन यदि दृष्टो न जावति॥ दृष्टयेत्तीक्ष्णशस्त्रेणादशस्थानं भि

॥ कार ॥

॥ ६१ ॥

षकवरः ॥ स्थावरं तु विषं दद्यात् डष्टे डष्टे न हन्यते ॥ यस्तु सं रोहितः सर्पे धूमं वक्त्रं विमुंचति ॥ तडागेपि
सितं भुक्ता बहुशं तो न दशतः ॥ अशक्यं मगदैरन्यै विशेषे वनविकित्तयेत् ॥ शारक्षौ डघृतयुक्तं द्विगुं जा
पाययेद्विषम् ॥ विषेण लेपयेद्दंशं कालदृष्टेऽपि जावति ॥ मृतसंजीवनं ख्यातं निर्गुदं नगरं विषम् ॥ वीडात
गरमूलं वपुष्पाण्युपाटय योजितं ॥ दंशे मृतमपि दृष्टं कपुरुषं या नयतीति नो वित्रं ॥ सर्पदृष्टेऽपदावीरः ॥
सर्पदंशयते स्वयं ॥ मुक्तोऽसौ मृत्युते सर्पस्वयं निविषतां वेत् ॥ यद्वा तद्वा तद्वा फलं दत्तं सर्पभावेन भक्षयेत् ॥
दनैवा भक्षयेभूयां दंडवत्पतितो भुवि ॥ सर्पभावेन संदेहो न तत्संक्रमते विष ॥ अत्यन्तविषयोगोर्तजलमध्ये
विनिक्षिपेत् ॥ मूलं तु डलवारिणा पिवतियः पुन्यं कृता संभवति ॥ पिष्टां गुनिभद्रयोगादिवसे स्याद्वाहिभा
तिः कृतः ॥ सर्पादेव फणाय दशति तं मोहात्ति तं मानवं स्थानेन तु स एव पानि नित्यं तं वक्त्रं यमस्यावितं ॥
आषाढशुक्लपंचम्यां करंडशिरिषमूलकं ॥ तंतं डुलो रकपातेन सर्पदंशो न पापयेत् ॥ भ्रमाद्वा दशने सर्पस्त
दासपो विनश्यति ॥ पुष्येऽश्वेनार्कमूलं तु खेतवर्षाभूमूलकं ॥ सगृह्ययेत्ततः पिष्ट्वा तं डलवारिणा ॥ सर्पभा

॥ गुह ॥

॥ ६१ ॥

तिविताशार्थंयति संवत्सरं नरैः॥ मसूरंतिवषत्राभ्यांखादेनमघगतेरवौ॥ अयमंकनभाति स्यात् वर्षानस्य
नशंशयः॥ कपलासस्यदंतास्तु सितमुत्रेणवेष्टयेत्॥ बाहोवध्वाविषं हंतिविषं भूत्वानवाधते॥ सपृ
श्चिकमूर्खानांविषस्तंभः प्रजायते॥ ॐ शरीकीर्तयकीर्तय संजारय संजारय स्वाहा॥ अनेनमंत्रेहसौ
वध्वैत पातालगरुडामूलंलंबमानं गृहेस्थितं॥ दद्याद्गच्छानितेपूर्वसर्पाद्यविकीटकाः॥ ॐ प्रः सर्प
कुलाय स्वाहा॥ अनेनसप्ताभि मन्त्रिनामृनिकागृहमध्येक्षियेत्॥ सर्पाः पलायने॥ इति सर्पविषनिवा
रणं॥ अथ वृश्चिकविषनिवारणं॥ शिरीषबीजगोमोसंदाडिमस्यचमूलकं॥ अर्कक्षारयुतं हनिधूपो
वृश्चिकजंविषं॥ मसुरपाणवनकुक्कुपतांयास्यं पुरीषं सहभातुमूले॥ धूपो निरुन्त्याशुविषं समस्तं चतुर्वि
धं वृश्चिकसर्पजानम॥ रजनीवूर्णाधूपेनविषं वृश्चिकजं हरेत्॥ वस्त्रेणाद्याद्यसाध्यं न हृषधूपं वपावये
त्॥ दशवंधूपयेद्द्विषे सर्वधूपेन्ययं विधिः॥ नोयैर्वा नागरं न श्पंयेयं वासैश्च बंधनं॥ अर्कधूनेरमूलं वा
जलयानेविषायहम्॥ पुत्रंजीवफलामज्जां यन्मासोत्थांकरंजका॥ नज्जातनोयैपलेयो हनि वृश्चिक

॥कार॥
॥६२॥

नविषम॥ हिगुंवाजललेपेन वृश्चिकोत्थं विषं हरेत् शिष्यस्थं सप्रधाव्यस्तं सुखं पयमानयेत् ॥ तन्कृप
वहिनास्पृष्टं दंशस्थाने विषं हरेत् ॥ तिलमात्रं विषं खारे ह्येषा द्वाविषनाशयेत् ॥ धनडग्धलेपेन दद्या
द्वाधूपितेन वा ॥ वाजपूरकमूलस्य लेपनाद्वा हरानकी ॥ लेपाज्जानिगुणभ्यां बाहरिद्रालेपनेन वा ॥ वृश्चि
कस्य विषं हन्ति पुन्यकेन न शस्यः ॥ मातुलुङ्गस्य मूलं च रविबारे समुद्धरेत् ॥ उन्नराभिमुखेनैव हंमजो
व्वारणात् स्पृशेत् ॥ वामाङ्गं दक्षिणे दक्षे वामदक्षे च दक्षिणे ॥ सप्रधामार्जनैव विषं वृश्चिकजं जयेत् ॥ अ
श्वगन्धीयमूलं च मूलं चैव पुनर्नवं ॥ रविबारे समुद्धृत्य द्वाभ्यां वृश्चिकदंशकम् ॥ मार्जनैव विषं हन्ति सदंश
दृष्टपुन्यं ॥ कार्पासमूलं च विन्याविषं जित्कर्णकूकने ॥ ग्राह्यं हसपदि मूलं पुनरादित्यवासरे मुखस्थं
कूकने कर्णे विषं वृश्चिकजं हरेत् ॥ उंक्षः फट्स्वाहा ॥ अनेनापमार्जयेत् ॥ निविषो भवति ॥ साखो साखो
महाखो हि ॥ अनेन गारुडमन्त्रेण वृश्चिकदंशं करवीरकाष्ठेनापमार्जयेत् ॥ निविषो भवति ॥ शनिवृश्चिकवि
षनिवारणं ॥ अथ मूखकविषनिवारणं ॥ शिलानालककुष्ठानि भाव्यं निर्गुडिकाद्रवैः ॥ यानं मूषिकदृष्टानां

॥ गुरु ॥
॥ ६२ ॥

हंनंताविविषायहं॥ गृहगोधासमादायपिष्ठातंडुलवारिणा॥ लेपादाषुविषं हन्तिपिवेदाक्षारयाचिनम्
शर्षपंकुंकुमंतं ससभाग्युतं पिवेत्॥ विषं मूषिकदद्यात्तां सममाप्नोति तक्षणात्॥ विंवाफलसमायु
क्तं गृहधूमं पलाद्वकम्॥ पुराणयेन सप्राहं स्वादे दाषुविषं हरेत्॥ इति मूषिकविषनिवारणं॥ कुकुरविष
नाशनमथ॥ गुडतैलार्द्रं ध्वं च लेपात्त्वानविषं हरेत्॥ पिष्ट्वापामार्गमूलं च कर्षेकं मधुना लिहेत्॥ श्वा
नदनविषं हन्ति लेपाज्जुकुटविष्टया॥ उन्नतश्चानदनानां कुमारीदलैश्च वमम्॥ मुखस्थं वधयेत्पिंडं त्रि
दिनान्ने सुखाहम्॥ इति कुकुरविषनिवारणं॥ अथ भेकस्य विषनिवारणं॥ शिरीषफलं च गक्षारं
पिवेदेष्टविषायहम्॥ अथ माज्जं मेघनादं भेकस्य विषायहं॥ शृङ्गीस्य विषं श्वेताघृतं विकृणापिं
डितः॥ इति भेकस्य विषनिवारणम्॥ अथ गृहगोधाविषनिवारणम्॥ गृहगोधाविषं हन्यात्कास्मैरमू
लतश्च तः॥ इति गोधाविषनिवारणं॥ अथ व्याघ्रादिविषनिवारणं॥ वृकव्याघ्रशृगालासुभल्लुकदीपि
वाजीनां॥ रुधिरश्रावयेद्दंशान् दातो हसलाकया॥ लेपात्सर्वविषं हन्ति मूलं श्वेतपुननवम्॥ किमत्र बह

॥ कार ॥

॥ ६३ ॥

नोक्तेनतश्चणादिषनाशनम् ॥ चिंगटस्पवपानेन व्याघ्रवालविषं हरेत् ॥ धनूरपत्रनोयेन वृर्णात्रिकदु
संभवंम् ॥ उदरस्थं विषं हन्ति व्याघ्रवालसमुद्रवम् ॥ गोजिह्वा मूलिकापि द्वाजलेन मधुना शह ॥ लेपोपि स
र्वजंतुनां तखतुंडविषं हरेत् ॥ तथा निवत्तचर्वचैव समिष्टक्षत्तवमनथा ॥ उह्योदकेन लेपस्यात्न खदन्न
विषं हरेत् ॥ तथा दाह हरिद्राया लेपो दन्नविषायहं ॥ इति व्याघ्रादिविषनिवारणं ॥ अथ किटविषनिवारण
म् ॥ आग्नेन तण्डुलामूलं तुलसामूलीकाथवा ॥ तंडुलोदकपानेन काटकोत्थविषं हरेत् ॥ लाङ्गुल्याकडु
तुव्या वा देवदालानि शापिवा ॥ मूलं विजंकांजिकेन लेपः कीटविषायहम् ॥ तिलशर्षपकुष्ठश्च बीजकरंज
संभवम् ॥ उद्धर्तनात्पलेपाद्वा सर्वकीटविकारजित् ॥ करंजवात्रसिद्धार्थं तिलैलेपो विषायहम् ॥ निशाहूर
निशाचैव मंजिष्ठानागकेशरं ॥ एषां लेपो निहत्याशु विषं लूता समुद्रवम् ॥ इति कीटविषविनाशनं ॥ अथ
सर्वजन्तुनिवारणं ॥ पुत्रं जीवफलान्मज्जां शितनोयेन पेययेत् ॥ लेपांजनं शैलुपानाद्यानिष्कमात्रतः ॥ व्या
घ्रमूषकगोनाशदृष्टिकादिविषं हरेत् ॥ दुःसहं यदि विषं चान्यं विषं स्फोटयनाशयेत् ॥ बभ्याकर्कोटकीकन्दं

॥ ७५ ॥

॥ ६३ ॥

जलैपि द्वापलेपयेत् ॥ सयं मूषकमार्जोऽवृश्चिकादिविषाग्रहम् ॥ इति सर्वजन्तुविषनिवारणम् ॥ अथो
थोपविषनिवारणम् ॥ श्रुत्यैको नमनकश्चैव करवीरश्च लाडली चक्रीवैवपालकः कुम्भकुम्भगुं जानथेव
व ॥ महालक्ष्म्याद्यास्मृतासु यविषावुधैः ॥ ससिंधुकाजिकं पात्वा समस्रोषविषं हरेत् ॥ करवीरविषं हन्ति
धृतेनपि हरीतकी ॥ त्रिवपत्रघृतं हन्ति धृतेन मधुपानतः ॥ इत्युपविषनिवारणम् ॥ अथ योगजविषनि
वारणम् ॥ अनेकविषजन्तुनां वूर्णोऽपविषैर्युतम् ॥ मिश्रानं नखकैशाद्यैर्लोहाय लोहाद्यैर्वूर्णैः कृत्रिमं ववि
ख्यातं पश्यान्मायाश्च बाधतेः ॥ आलस्यं कुरुते शीघ्रं काशं स्वासं चलक्षणां ॥ रक्तश्रावो ज्वरशोषः पीतवधुर
श्च लक्ष्येत् ॥ मृतं मृतं मृतं स्वर्णं श्रद्धं वै हेममाक्षिकं ॥ श्यातंगधकं तुल्यं मर्द्यं कन्यादूवैरिणं ॥ तदुष्कं समि
ताक्षौद्रैमासमेकं लिहेत्तदा ॥ वह्निमूलं शरमनुहं गरनाशनम् ॥ पुत्रं जीवफलोन्मज्जानिष्कमात्रंगवा
पयः ॥ पित्तावोग्रहरं हन्यात्कृत्रिमयोगजं विषम् ॥ सटीपुष्करमूलं वपायं पावनतः विषं ॥ तन्निवेद्धीत
लोयाश्च ॥ बतश्चाज्वलाग्रहम् ॥ क्षारमूत्रयुतं पथ्यं साल्यन्नं परमं हितं ॥ गृहभूमं जलैपि द्वातं डलीमूलतुल्य

॥ कार ॥

॥ ६४ ॥

कम् ॥ एलातिनाशयत्राणि शुभरांजीरकंसमं ॥ चूर्णयित्वा सितायो ज्ञाभुक्तागरहरं भवेत् ॥ पयसारजनीकु
संमध्वाज्यं हृधूमकम् ॥ तंडुलीमूलसयुक्तं कर्षणगरहरं लिहेत् ॥ इति कृत्रिमविषनिवारणम् ॥ अथ पाग
जविषनिवारणम् ॥ तैलकर्पूरं रजवारसयोगाजं विषं ॥ मरिचं तु विकामूलं योगजविषमेव तत् ॥ पुत्रजीव
फलैर्नैवरजनीभारनालकैः ॥ देवदालान् मूत्रैर्वा सर्पाक्षावेन्द्रवारुणी ॥ गिरिकर्णीयमूलं वायुत्यक्तं विषजि
द्रवेत् ॥ मध्वाज्यं काकमायाः ॥ तुद्रवैषीन्वा विषं हरेत् ॥ गिरिकर्णीनागपुष्पिमुडीपानादियं हरेत् ॥ इति योग
विषनिवारणम् ॥ अथ भस्त्रातविषनिवारणं ॥ भस्त्राततैलसंयोगात् ॥ स्फोटसंजायते नृणाम् ॥ नवनीतं
तिलपात्वा तलेन तु जज्जयेत् ॥ विविधत्रयलेपाच्च तं जयेत् सयेन वा ॥ भस्त्रातकस्य मूलस्य मृत्तिकाभि
पुलेपनात् ॥ तत्संजातविकाराणि नाशयत्येव निश्चितं ॥ इति भस्त्रातकविषनिवारणं ॥ इति श्रानाथ
विरचिते विषनिवारणं नाम नवदशोपदेशः ॥ अथ यक्षणासाधनम् ॥ सर्वासां यक्षणां नानुधानं कुर्या
समाहितः ॥ भगिनीभूतपुत्रीस्त्रीसुषानुल्यां यथेप्सितां ॥ भोज्यं निरामिषं चान्नं वर्ज्यं तांबूलभक्षणं ॥

॥ ७५ ॥

॥ ६४ ॥

उपविश्याजिह्वादीवपातः स्नात्वा नक्तं स्पृशेत् ॥ नित्यं कृत्यं नु कृत्यानुस्थानेन निर्जने जयेत् ॥ यावत्प्रसाद
तां यांति यक्षिण्यो वाहिनः पुदा ॥ जयेत्त्रयं क्षत्रं मन्त्रिंश्च शाने निर्मयो मुनिः ॥ दशां संगुगुलं साज्यं हुत्वा नु
पतिभ्रमा ॥ पञ्चाशन्मानुषाणां वदन्ति भोजनं सदा ॥ हुं विभ्रमरूपे विभ्रमं कुरु कुरु ह्येहि भगवति स्वा
हा ॥ लंखलिप्रपठेद्देवां गौरवार्णधनोत्पलाम् ॥ सर्वालंकारिणीं दिव्यां समालिख्या वयेन तः ॥ जानिपु
ष्पैः सोपचारैः सह स्त्रैकं तनो जयेत् ॥ त्रिसंध्यं नु सदा वारं एतत्त्रिष्टुतनो जयेत् ॥ अर्द्धरात्रिं गते देवी समा
गत्य प्रयच्छति ॥ पंचविंशतिशतौ एष त्वहं तोषिता सती ॥ ॐ रतिप्रिये स्वाहा ॥ एकलिङ्गं महादेवं त्रि
संध्यं पूजयेत् सदा ॥ धूपं दत्वा जयेत् मन्त्रं त्रिसंध्यं त्रिसहस्रकम् ॥ मासमेकं तनो यांति यक्षिणी सुरसुन्दरी
इत्यर्घ्यं परामे नमः त्रीन् वृत्ते सा त्वं किमिच्छसि ॥ देवि दारिद्र्यदग्धोऽस्मि तमेता शकरी भव ॥ ततो ददाति सा नु
ष्टविनाद्यास्थिरजीवितां ॥ ॐ ह्रीं भाग्यं सुरसुन्दरी स्वाहा ॥ कुङ्कुमेन समालिख्य भूर्जपत्रे सुलक्षणे ॥
पुतिपदिसमारभ्य पूजां कृत्वा जयेत्तनः ॥ त्रिसंध्यं त्रिसहस्रं तु मासाने पूजयेन्निशि ॥ संजयं नद्रात्रं नु

॥ कार ॥

॥ ६५ ॥

समागत्य प्रयच्छति ॥ शिवा राणां सहस्रैकं पुत्रं हं परि तोषिता ॥ ॐ ह्रीं अनु रागिणी मैथुन प्रिये स्वाहा ॥ ध्या
त्वा जपेत्ततो रात्रौ सागरस्य तटे शुचिः ॥ लक्ष जप्ये भवेद्बुद्धो दत्ते सागर खेटकः ॥ लक्षत्रयं वटस्थाने रात्रौ मंत्र
त्रं जपेत्स्वयं ॥ लक्षत्रयं ततो सिद्धा देवा वटपक्षिणी ॥ रसं रसायनं दिवं शुद्ध कर्माण्यनेकधा ॥ सिद्धानि
सर्वकार्याणि तान्यथा शं करोदितं ॥ ॐ नमो वट्ट घ्राण कर्ण कारणो स्वाहा ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय वरादेवे गि
ने स्वाहा ॥ मंत्रद्वयस्यैकस्यैकैव सिद्धिः ॥ विंशत्यक्षतले लक्षं मंत्रमावत्र मावर्त्तयेद्बुविः ॥ एतत्पत्रैर्भूर्ज
पुष्पैः सघृतैः होममाचरेत् ॥ विशालावनतः स्पृष्ट्वा रसं दिवं रसायनम् ॥ ॐ ह्रीं विशालेन्द्रां ह्रीं स्वाहा ॥ नरा
स्थिना नरास्थिनि सिता मुद्रा गले वाणौ वकर्णके ॥ धारयेज्जलमालावता दृशी च्चश्मानतः ॥ लक्षमेकं जपेत्तं
त्रं साधको निभयः शुचिः ॥ ततो महाभया यक्षी दराती दं रसायनं ॥ तस्य भक्षणमात्रेण पवनानि विवालये
त् ॥ वली पलितनिर्मुक्तश्चिरं जीवा भवेन्नरः ॥ ॐ ह्रीं महाभये ह्रीं स्वाहा ॥ शुक्लपक्षे वता वत्स्याद्यावत्पश्येत्
वट्टमा ॥ पत्नियत्पूर्णा पूर्णान्तं तवलक्षमिदं जपेत् ॥ अमृतवदिका दन्तपीत्वा यदमरो भवेत् ॥ ॐ ह्रीं वट्टिके

॥ ७५ ॥

॥ ६५ ॥

हंस ह्रीं स्वाहा ॥ जप्ते मासत्रयं रक्ते कंवले सुपुष्पी दत्ति ॥ मृतकोत्थापनं कुर्यात्पुत्रिमावलने तथा ॥ ह्रीं सुकं व
ले महादेवी मृतकमुत्थापय पुत्रिमां बालपपर्वतात्कं पयली लया विलस स्वाहा ॥ अष्टाक्षरशतं ज्ञात्वा यत्किं
चित्स्वार्थं भोजनम् ॥ नद्रं नंदीयने तस्यै वटाधो मासमेकतः ॥ ततो देवी समागत्य हस्ताद्भुक्ता निभोजनम् ॥ तत्रै
व सा बरंदने नित्यं सान्निध्यकारकम् ॥ अतीतानागतं कर्म स्वस्था स्वस्थं ब्रुवाति सा ॥ पुत्रिमां वर्धता स्ववान्वा
लयत्येव तत्क्षणात् ॥ उं कारमुखे विद्युः जिह्वे उं हूं चेटके ज स्वाहा ॥ पूर्वमेवायुतं जप्त्वा -- कृष्णाभिर्मंत्रि
नाम् ॥ हस्तपादपुलेपेन गुप्ते वन्ति शुभाशुभम् ॥ त्रैलोक्यदर्शिनी वार्ता नादशी कथयत्यलम् ॥ उं ह्रीं नमो भग
वती कर्णपिशाचिनी भिषद्वदस्वाहा ॥ गोमयैर्विलिपेद्भूमिं कुशासत्रसमाचरेत् पंचोपचारैर्नैवेद्यैर्देवदे
वीषपूजयेत् ॥ अक्षसूत्रं करे धत्वा पूर्वमेवायुतं जपेत् ॥ अर्द्धरात्रे गते देवी सुप्ते वन्ति शुभाशुभम् ॥ उं ह्रीं आग
च्छ भागं च वामुडे त्वं स्वाहा ॥ रोवते कं कुं मैक्षी रेय प्रमष्टदं लिखेत् ॥ निरधे भूर्जयत्रे वसमायाति विजदले
लिखित्वा घारयेन्मूर्द्धिदं मंत्रं ततो जपेत् ॥ पूर्वमेवायुतं सप्तमे व कुर्यात्पुनः ॥ अतीतानागतं सर्वं सुप्ते व

॥ कार ॥

॥ ६६ ॥

इतिदेवत ॥ ॐ ह्रीं विविना पिशा विना स्वाहा ॥ अलाव मूलिकां पुष्पे तथा सर्पा क्षिमूलिकां ॥ ग्राह्या भिमं त्रि
तां रक्त सत्रेण परिवेष्टयेत् ॥ मूर्द्धि वद्रे कते सुप्ते वदत्येवं शुभा शुभः ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय कर्ण पिशाचा
य स्वाहा ॥ लक्ष संख्यं जपेत्तत्रं वट वृक्ष तले शुचिः ॥ बंधू ककु सुमेः पश्चात्त मध्याज्यक्षार मिश्रितैः ॥ कूपे उश
मे दशांसे ननु रुषा तूर्वया न्वितम् ॥ ततः सिद्धा भवेद्देवा विचित्रा वरिष्टदा विचित्रे विचित्र रूपे सिद्धिं कुरु कुरु
स्वाहा ॥ जप होम योरय मंत्रः ॥ पवेशेत्त गरस्यान्न लक्ष संख्या जपे शुचिः ॥ पत्र पत्रैर्घृतैर्नोयैः कृत होमो द
शां सतः ॥ पयश्पतं जतं हसियेत्त पश्यति भूतिधीः ॥ सुखे नतं वगृह्णाति निविधौ परिभयते ॥ हूं हूं सां हूं सया
ने हूं स्वाहा ॥ लक्ष संख्यं जपेत्तत्रं राजद्वारे शुविस्थितः सक्षारैर्मालता पुष्पैर्कृत होमे दशां सः ॥ मदनान्यक्षि
णा सिद्धा गुटिकां संप्रयच्छति ॥ तथा मुखस्थया पश्य वित्ररथा भवेन्नरः ॥ ॐ हूं मदेते मदन विडं विआलि
ङ्गय आलिङ्गय संगमं देसंगमं देहि हिं श्री स्वाहा ॥ लक्ष संख्यं जपेत्तत्रं पलास तरु जैश्वनैर्मधुना ते कते होमे
कालवर्णा पुसीदति ॥ सैन्यधा एसहृष्टां भोगति संभकरी भव ॥ सततं तां स्मरेत्तत्रं विविधाश्चर्यकारिणी ॐ

॥ ७६ ॥

॥ ६६ ॥

ॐ ह्रीं कालवर्णिकेठस्वाहा ॥ स्वगृहे संस्थितो रक्तैकरविस्पृशत कैः ॥ लक्ष्मावर्तये नमंत्रं पुण्याभ्यां नदृशां
सतः ॥ होमे कृते भवे सिद्धा लक्ष्मीनामाख्यया गिताः ॥ रसं रसायनं दिव्यं निधानं च पुण्यं यच्छति ॥ ॐ ह्रीं लक्ष्मी
श्री कमलधारिणी हंसस्वाहा ॥ रक्तमाल्याम्वरे मन्त्रं चतुर्दशदिने वयेत् नतन सिद्धा भवे देवा सो भद्रा यो
गदायीनी ॥ ॐ भृशो कपलवाकारकरतलेशो भते श्रीक्षः स्वाहा ॥ पुण्याशोकतले गत्वा चन्दने न सुमंड
लम् ॥ गत्वा देवीसमभ्यर्च्य धूपं दत्वा सहस्रकम् ॥ मन्त्रमावर्तयेन्मासं कभोजानरसदा ॥ एतौ पूजां शुभां कृ
त्वा जयेन्मन्त्रं निशार्द्रके ॥ नमे देवा समागत्य निधानं रसमंजनं ॥ दशानि मंत्रिणो मन्त्रा दिव्येति वनिश्चि नम
ॐ ह्रीं नदी महानदी सरूपवती स्वाहा ॥ स्वकुगभ्यगहस्थाने चन्दनसुमण्डले ॥ कृत्वा हस्तपुमारो न पूजयेत्
नत्र पश्चिनी ॥ धूपं सगुग्गुलं दत्वा जयेन्मन्त्रं सहस्रकम् ॥ मासमेकं ततः पूजां कृत्वा एतौ पुनर्जयेत् ॥ अर्द्धं
त्रिगते देवी समागत्य यच्छति ॥ निधानं दिव्ययोगं वनस्मान्मन्त्री सुखा भवेत् ॥ ॐ ह्रीं यमनी स्वाहा ॥ इति श्री नाथ
विरचिते कामरत्नेयक्षणी साधनं पंचदशोपदेशोपदेशः ॥ अथ वार्यस्तभनवाजी कुरणादिषोक्त रसयोगसिद्धये

॥ कार ॥

॥ ६ ॥

रसादिशोधनं मारणं ॥ अथ रसशोधनम् ॥ पलद्रुतं तर्जयं रससंस्कारमुत्तमम् ॥ अघोरेण वमनेण रसर
क्षावपूजनम् ॥ अघोरेभ्यो थघोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्यः नमस्ते रुद्ररूपेभ्यो नमः ॥ जमार्या च
शिलाचूर्णैर्दिनं सूत्रं विर्मविमर्दयेत् ॥ पानयेत्पानकायं त्रेसम्यग्भुङ्क्ता भवेद्रसः ॥ अथ बाही ॥ जुलात्सूतं
ग्राहयेत्तन्निगदाते ॥ पाटभद्रसेर्मर्धं हिंगुलं याममात्रतः ॥ जंवाहणां द्रवैश्च थपस्य पातालयेन के
तत्सूतं योजयेद्योगे सप्तकशुकवर्जितं ॥ रसस्य दशमां ससुगं धंदत्वा विर्दयद्रयः ॥ रवाता यथेष्टैकं सक
ल्पयेत् ॥ इमं रसशोधनम् ॥ अथ रसमारणम् ॥ युक्तेः सर्वस्य सूतस्य तप्तप्रखले विमर्दयेत् ॥ अजा
शकृत्तथाग्निं तु तप्तप्रखलेनियोजयेत् ॥ खल्वं तोहमयशस्तं पाषाणोत्तमयोपिवा ॥ अजीर्णं वा थ
जीर्णं च यः सूतं वा तयेत् ॥ खल्वं तोहमयशस्तं पाषाणोत्तमयोपिवा ॥ अजीर्णं वा थ
वृष्यम् ॥ त्रिकटुः शृगवेरं च मातुलुङ्गं सप्तमम् ॥ पिण्डमध्वोरसं दत्वा श्वेद्येत् सप्तवारकं ॥ सारनाले

॥ ७ ॥

॥ ६ ॥

नुमद्राउगतासार्थी जायते ध्रुवम् एतदेवरसंयन्नात् जंवीसससंयुतम् ॥ दिनैकं धारयेद्यर्मेः मृत्यात्रे
वासितो भवेत् ॥ ग्नासं त्रैवदातव्यं स्वर्णांशुश्च शनैः शनैः ॥ वतुष्वष्टादिनुल्यानं क्रमादाध्यायवारयेत्
वनुः षष्ठ्यशकं वासौ द्वात्रिंशत्तदन्तरम् ॥ पुनर्विशतिमग्नासं द्विरष्टद्वादशक्रमात् ॥ अष्टमासं व
तुर्थं वा शुद्धं वैवसमाशक्तं ॥ पुनर्ग्नासैतत्प्रखल्ये दिनमज्ञेन मर्दयेत् ॥ मक्षिये चारणा यंत्रे जंवीरत्नार
संयुतम् ॥ तद्यन्त्रं धारयेद्यर्मे दिनं स्याच्चारितोरसः तं कटुष्टागोमूत्रशुक्लाणमैः पलेपयेत् ॥ दृढं च व
हिमध्वान्मृदुत्वे द्ये दधुः ॥ कांजिकैः शौद्रमुत्रं वा दोलायेत् त्वहं निश ॥ समुधत्पारसं देवि खले दं मर्द
येष्टारणम् ॥ समर्घं पूर्ववत्वेद्यं यन्त्रे लिप्पय दे पुनः ॥ क्रमेणानेन द्रवैः ॥ अङ्गीलस्य शिफा वा द्विषि द्वा
खले विमर्दयेत् ॥ सूतं गन्धकयुक्तं च दिनानेन तन्निरोधयेत् ॥ षूढयेद्भूधरे यन्त्रे दिनानेन तुमनोमनो भवे
त् ॥ कृष्णधनूरैः लेन सूतं मर्घं त्रियामकं ॥ दिनैकं तत्पत्रेद्यं त्रेकच्छपाख्येन संशयः ॥ मृतसूतो भवेत्त
द्यात प्रयौष्यो जयेत् ॥ रसगन्धसमं दिनं तिगुर्दिका द्रवैः ॥ मर्घं वज्रमूषागतं ध्वान्तं भस्म सूतं भवत्य

॥ कार ॥
॥ ६८ ॥

लम् ॥ टंकरां मधुना लाक्ष्या दुर्गा गुञ्जा पुनोरसः मर्दयेद्भृङ्ग नक्षत्रे दिनैकं चालयेत्पुनः ॥ दिपनं सून ए
जस्य पलैकं गभकस्य च ॥ मर्दयेत्मारकद्रावै दिनमेकं निरतनम् ॥ रुद्रान्नद्रुधरे पन्ने दिनैकं मारयेत्पुनः ॥
इत्येवं जातिने सूनैरणां परिकीर्तितम् ॥ अथ वाग्रामयोग्यं नुहत्यादासा चितं रसं ॥ सूतकं घनसंन्यं वम
ईयेत्कङ्कुलीद्रवैः ॥ दिवं सैकं गोलकं नु शोषयेत्दानये श्वरीः ॥ गर्भत्रयं गतं पद्यात् ॥ त्रिगुणं नु नु घाग्निना
कलिषाग्ने दिवा रात्रं पचेद्वाभयमनां नयेत् ॥ सूतं स्वर्णं व्योमसत्वं नु ल्यै रंभाद्रवै दिनम् ॥ मर्दयेद्दिजसं पु
क्तं धार्यं धारकयश्चके ॥ मारकैः मूलिकाद्रावै दिनमेकं नु मर्दयेत् ॥ गर्भत्रयं गतं पद्यात् प्रायने पूर्ववद्दशः
ब्रह्मदंडी मेघनादचित्रकं कडुनुमिका ॥ खज्रवल्ली बलाकन्यात्रिकटुर्कशुहाययः ॥ कंदोरं भावनिर्गुडि
लज्जाजातिका ॥ विद्युक्ता नारुसी श्रुंती रदुब्धो भृङ्ग राट्टयद् ॥ गुह्वीलाङ्गुली नारकरा काली महोर
गां ॥ काकमाषा च दन्ती वरुणा पारदमारिका ॥ एतासमस्ताभावे नु यासं ग्राह्यष्टदशाधिका ॥ उक्तस्था
ने पुयोक्तव्या रसराजस्य द्वये ॥ अथ गर्भयन्त्रः ॥ चतुरं द्रु लिदीर्घा नु भ्रषिका मरा मेया दृढा ॥ अङ्गुली मध्य
विस्तारे वर्तुलाकारयन्मुखम् ॥ लोनस्य विंशती भागे द्वाको भागं नु गुगुलः ॥ श्लेष्मां नु येष यित्वा नु नोयं द

॥ गुह ॥
॥ ६८ ॥

न्वापुनः॥ मूलेलेपंतनः कृत्यारसं तत्र विनशियेता॥ अभ्यपित्वा पुददेयं गर्भपत्रमिदं वभवेत्॥
 इति रसमाहणम्॥ अथ हिगुलशुद्धिः॥ मेषीक्षाराम्रवणाभ्यां दृढं र्थमभावितम्॥ सप्रकारं दृष्ट्य
 त्तेन शुद्धमायाति निश्चितम्॥ इति हिगुलशुद्धिः॥ अथ गन्धकशुद्धिः॥ शुक्लपत्रं समच्छायेन वनात्
 सभभ्रमः॥ मसृणकठिनमिग्नश्रेष्ठे गन्धक इष्यते॥ साज्यभाडे पयः छिप्ता मुखं वस्त्रेण वेष्टयेत्॥
 तत्पृष्ठं वृणोत गन्धं क्षित्वा श्रावेन रोथयेत्॥ भांडं निक्षीप्य भूम्यन्तरुर्द्धं दृश्यं पुटं लघु॥ नतक्षीरे दुतं
 गन्धं योगे शुद्धं नु योजयेत्॥ गंधं क्षीरे विपक्त्यं यावज्जैल निभं भवेत्॥ वस्त्रेण गन्तारित कृत्वा ठालये
 त्त्रिफलांभसि॥ एवं गन्धकशुद्धिस्तान्नो योगेषु योजयेत्॥ इति गन्धकशुद्धिः॥ अथ अम्रशुद्धिः॥

अथ वारणायशुः

इदं काश्यं इदमभ्रं
न पण्यतः

कछपयत्रः पुट

भूथराणयंत्रः

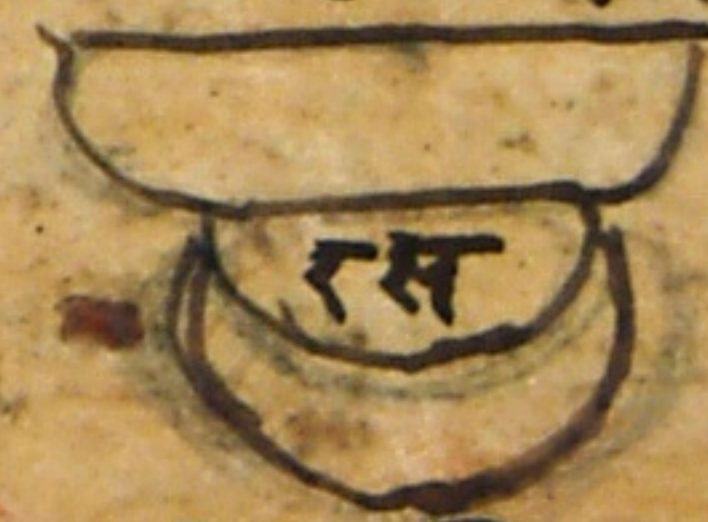
वालुका

अथ शोलायंत्रः

दधामि

अथ बालुकायंत्रः

दधामि

॥ कार ॥

॥ ६६ ॥

लल्लेश्वतं पितरक्तं योज्यं योगे रसायने ॥ पीनाकंददुगंतागं वज्रं विनिवतुर्विधम् ॥ पीनाकाघात्रयो
वज्रविज्रं यत्र समाहरेत् ॥ मुच्यते नौ वाग्निक्षिप्रे पीनाको रत्नसंख्यं ॥ अज्ञानाद्दृश्यांतरयमहा
कृष्टपुदायकम् ॥ ददुरगोऽग्निपुविष्टस्तु कुरुते द्रुर्ध्वनिम् ॥ तच्च भक्षणमात्रेणानामारोगं प्रयच्छति
॥ नागं वाग्निस्थितं सर्पफूत्ता संविमुं वति ॥ सवरेह गते नित्यं व्याधिं कुर्याद्गंधदरं ॥ वज्राभ्रकव
वहिस्थं न किञ्चिद्विनां वजेत् ॥ तस्माद्वज्राभ्रकं योज्यं व्याधिवाहकं मृत्युजित् ॥ धमेद्वज्राभ्रकं वह्नीया
वदाभ्रमभ्रं भवत् ॥ गोक्षारे वतनश्रोत्रं बहुधैवं पुनः पुनः ॥ भिन्नयंत्रे तु न कृत्वा मेघनादद्रवावुना
भावयेदृष्ट्या मवजायते दोषवर्जितम् ॥ अथवाभ्रस्य भागौ द्वौ मुस्तावैकं जले सह ॥ त्रिदिनं स्थापये
त्पात्रे तत्र शशां प्रयेषयेत् ॥ एतदभ्रकं पूर्णं तु निस्तूषविधिं संयुज्यते ॥ बस्त्रे वध्यासारनाले भांडम
ध्ये विमर्दयेत् ॥ हस्ताभ्यां स्पृश्यामायाति यावेदस्नाने रेषते ॥ आदाया मृगतं शुद्धं शुष्कं ध्याताभ्रकं
भवेत् ॥ धान्याभ्रकं रविक्षारे रविमूलद्रवैश्च वा ॥ दिनमर्धं पुटे प्रव्यात्स प्रवेवं शृणो भवेत् ॥ धान्याभ्रकस्य

॥ गृह ॥

॥ ६६ ॥

भागैकंदौभागौटकरास्यव॥पिद्धानंदधमूषायांवध्यातीव्रग्निनाधमेत्॥स्वभावशान्तलंघूणीसर्वयोगे
षुयोजयेत्॥इत्यभ्रकसारणं॥अथातृतीकरणं॥सर्वेषांपातिनांवाअमृताकरणंभृगु॥त्रिफलोत्थ
कषायस्यपलान्वादायषोडश॥गोधृतस्यपलान्यष्टौमृताभ्रस्यपलान्यथ॥एकीकृत्यलोहपात्रेपा
वयेद्रुद्रवह्निना॥इवेजीर्णेसमादायसर्वयोगेषुयोजयेत्॥अथात्रसत्वपातनम्॥वृणीकृतंगगपत्र
मथारनालेधृत्यादिनैकमथशोष्यवभूरणस्य॥भाघंरसेस्तदंनुमूलरसेकदल्या॥यादासंठंकरायुतंसफ
लैःसमेतं॥पीडीकृतंववहुधामहिषीमलेनसंशोष्यकोष्ठगतमाशुधमेत्तुषाग्नौ॥मल्लिदलेनचततो
वमतेचसत्वंपाषाणधानुगतमत्रतसंशयोस्ति॥इत्यभ्रसत्वपातनम्॥अथमनःशिलाशुद्धिः॥जपन्ती
भंगराजोत्थमुत्पगस्तिरसेशिलादोलायंत्रेपचेद्यामंयामंछागोत्थमूत्रकैः॥क्षालेपेदारनालेनसर्वयो
गेषुयोजयेत्॥इतिमनःशिलाशुद्धिः॥अथतालशुद्धिः॥तालकंपोटलेचक्रासवूस्मंकांजिकेक्षिपत्॥दोला
यन्त्रेणयामैकंनतःऊष्मांडजेरसे॥निलनैलेपवेयामंयामेवत्रिफलाजले॥एवंयन्त्रेवतुर्यामंपाव्यंभु

॥ कार ॥

॥ ७० ॥

अतिनालकं ॥ इतिनालशुद्धिः ॥ विष्टयामर्दयतुत्थं मार्जारककपोतयोः ॥ दशासंठं कर्णदन्त्यायाच्यं मृदुषु
टेततः ॥ पुटं दग्धापुटं क्षौद्रदेयं तूत्थं विशुध्यति ॥ इति तुत्थशुद्धिः ॥ घर्मे शुद्धितिकाशी संदिनं जवीरभाभाविन
म् ॥ अथ संघनाभशुद्धिः ॥ भावयेद्वं घनाभं स्पृष्ट्वा ह्यग्नेन सप्रधा ॥ पक्षाल्यग्नाहयेत्तत्र शुद्धिमाया
तिनामथा ॥ अथ धातुशोधनं ॥ मृत्तिका मातुलुङ्गामैः पंचवारं तु भाविन ॥ सभश्मलवर्णा हेमशोधये
त्पुटपाकतः ॥ वल्मीकमृत्तिकाधूमं गैरीकं वेष्टकाय ॥ इत्येव मृत्तिका पंचवर्जवीरै रालनालकैः ॥ पिष्ट्वा ले
प्यस्वर्णपत्रमश्रेष्ठं पुटेत शुद्धिः ॥ नागेन टंककेनैव धमेत्तशुध्यति रौप्यकम् ॥ खटिकालवणं नैकै राल
नालैश्च पेष्टयेत् ॥ तेन लिप्यंतामुपत्रंतं प्रंतं प्रंतियोजयेत् ॥ उयद्धारममृतकांतं निर्गुं प्रां वविशुद्धये ॥ ॥
रोहणं वाजरं वैवर्तं तिपंचपडिलकं ॥ इति नाक्षत्रं विधातुं शोधयेद्योगसिद्धये ॥ शशरं नेततस्त्रिप्रं त्रि एतं
वाग्निपावितम् ॥ तुत्थं टंककाकचैव धमितं शुद्धिमिच्छति ॥ अथवा लोहवृणं नुगोमूत्रैः षडुणैः पवेत् ॥
पक्षालयेदालैः शोष्यं वशुद्धिमाप्नुयात् ॥ अथ सर्वेषां मारणां मृतशुद्धं समं स्वर्णं खल्ये कुर्याच्च गो

॥ ७५ ॥

॥ ७० ॥

लकम् ॥ आस्यार्द्रगन्धकंदत्वासर्वतुल्यं निरुद्राय ॥ त्रिशदतोत्पलैर्दंष्ट्रपुष्पानेव चतुर्दश ॥ निरुत्थं जाय
ते भस्मगंधं देयं पुनः पुनः ॥ शैष्यपत्रं चतुर्भागं भागगेतलेपयेत् ॥ जंबीरान्तरिपिष्टे तपं वविशदतोत्पलै
कृष्णात्रिभिः पुटे पद्मागंधं देयं पुनः पुनः ॥ प्रायंते तात्र सदेहस्तनत्कर्मभुयोजयेत् ॥ ताम्रतुल्ये गंधे तस्य
भ्रूयिष्ठेन लेपयेत् ॥ कंठवेधिरुतं पत्रं मन्थयित्वा पुटे पवेत् ॥ उद्धृत्य वूर्णयेत् स्मित्यादां शं गंधकं क्षिपेत्
जंबीरैरालनालैश्च पिष्ट्वा रुद्रा पुटे पुनः ॥ एवं चतुः पुटे पाच्यं गंधं देयं पुनः पुनः ॥ मुतुलुङ्गं द्रवैमिष्ट्वा पु
टं मेकं पुदापयेत् ॥ शितमर्करायां मेकं पुटं देयं मजो भवेत् ॥ अथास्य दोषहरां ॥ मन्त्रं ताम्रं तु जंबीरेयामं खं
त्येविमर्दयेत् ॥ तद्गोलं मूरतोक्षिप्रावध्वा सर्वत्र लेपयेत् ॥ शुक्लं गजपुटे पद्मानिर्दोषं सर्वदोषह ॥ य
वेत्यवदशादवां भूद्रं तत्र त्रयोदश ॥ आदौ मन्त्रं ततः कर्मकनयं मन्त्रमुच्यते ॥ ॐ भूतोद्भवाय स्वाहा ॥
इति मर्दनमन्त्रः ॥ ॐ हूं भूतोद्भवाय हूं फूं ॥ अनेन मन्त्रेण लोहस्य तत्साधकस्य रक्षाकर्तव्या ॥ ॐ नम
श्चंद्रवज्रपाणये महायक्षसेनाधिपतये सुरगुरुमहाविद्याटलाय स्वाहा ॥ अनेन वलिदत्वा ततः कुर्यात्

॥ कार ॥

॥ ७१ ॥

दंतीपत्रद्रावंतस्यलोहवूर्णविलोडयेत् ॥ घर्मेधार्यदिनंकांश्येद्रवंदेयंपुनः पुनः ॥ एद्वाएत्रौपुटेपद्या
नप्रातद्रावैश्वभावयेत् ॥ एवमष्टदिनंक्रयान्त्रिविधंम्रायनेत्ययः ॥ मृतस्यलक्षणां ॥ मध्वाज्यंमृत
लोहंचसरोप्यंसंपुटेक्षियेत् ॥ रुद्धाध्यानेतुसंग्राह्यंरौप्यंचपूर्वमानकं ॥ तदालोहंमृतंविधात् ॥ अन्यथा
साधयेत्पुनः ॥ अथसाधनं ॥ गन्धकंतुल्यकंलोहंतुल्यंखलेविमदयेत् ॥ दिनैकंकन्यकाद्रावैरुद्वागज
पुटेपयेत् ॥ इत्यवंसर्वलोहानांकर्नवस्यनिरुत्थिनं ॥ अथस्यामृतीकारणं ॥ धृतंतुल्यंमृतंलोहंलोहपा
त्रगतंपयेत् ॥ जारोद्धतेसमादायये।गवाहेषुयोजयत् ॥ इतिलोहमारणं ॥ भूतागसत्त्वयानतंसद्यो
भूतागमादायवारयेद्विखितंबुधं ॥ अथवाकुकुटंबीरंकत्वांसंदिशमाधितं ॥ मलमूत्रगृहीतेनसंत्यज्य
यथमांसिकं ॥ आलोडवटंकमध्वाज्यैर्घर्मेसत्त्वार्थमादसत् ॥ मुवंतिताम्रवासत्त्वमेतद्रूतागसत्त्वकं
लवणवर्गः ॥ त्रिशाण्टंकरांशारागवाक्षाक्षारसजिक्षारका ॥ त्रिशाणितिलायामार्गकदलीपलासम
सिन्धुमोक्षकौ ॥ मूलाकाद्रकवी ॥ त्राश्वसर्व मृतः पुटेधरेत् ॥ समालोड्यजलेवस्त्रेवद्वाग्राह्यमधोजल

॥ ७५ ॥

॥ ७१ ॥

कार॥

७२॥

म॥ शोधयेत्पावयेद्गौमृद्वांटेन तु तज्जलं॥ ग्राह्यं क्षारवयोषं तु चूर्णं क्षारक्षारमिदं स्मृतं॥ यक्षक्षारं
मूलाकाद्रकवहीनां क्षारं गोमूत्रलोडितं॥ वस्त्रपूतं जलं ग्राह्यं गन्धकं तेन भावयेत्॥ शतवारं खले घ
र्षे विडोयं सर्वजारणो॥ गन्धकं शंखचूर्णं वा गोमूत्रैश्च शतं भावयेत्॥ विडोयं जारणो श्रेष्ठो वाजानां दावणे
हितं॥ विडघर्गः॥ विवाजं बीजाणानां तु लुंगां सुवेतसं॥ वांगेरी वरणं शुक्रविवावर्गप्रकीतः॥ अस्रवर्ग
वल्मीकमृत्तिकापरार्थी तु घमश्मते॥ भागं भागं सप्तादाय वृत्रमूषादिकथ्यते॥ इति वृत्रमूषा॥ ॥
इति श्रानाथविरचिते कामरत्ने षोडशोऽशोऽपदेशः॥ ॥ ॥ ॥ फरसीन्द्ररत्नं नञ्जाकार्यं

७५

७२

कामरत्न

फरसीन्दरत वज्रभाष्य